

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ดันมั่งมาชิกมาประชุม ๑๘ คน เป็นองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป ตามระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่
จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบเฉพาะในการประชุมนัดนี้เรื่อง ได้รับหนังสือจาก
อธิบดีกรมตำรวจแจ้งเรื่องจับกุมสภาผู้แทน คือ นายฟอง ดิทธิธรรม ผู้
แทนจังหวัดอุบล จะให้เดชาอ่านให้ฟัง

เลขาธิการรัฐสภา :

เรื่อง จับกุมสภาผู้แทน
จาก อธิบดีกรมตำรวจ
ถึง เลขาธิการรัฐสภา

เนื่องด้วยได้รับรายงานจากรองอธิบดีกรมตำรวจว่า เมื่อ ๓๐ ต.ค. ๕๑
เจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาลได้ทำการจับกุมนายฟอง ดิทธิธรรม สภาผู้แทน
จังหวัดอุบลราชธานี สัมกับพรรคพวกซึ่งขณะนั้นนายฟอง ดิทธิธรรม
หนังสือตอบออกไปศึกษาวิชาการทหารที่คุนหมิง ประเทศจีน แต่กลับมาก
เป็นกำลังดำเนินการ เพื่อแบ่งแยกการปกครองดินแดนภาคอีสานออกจาก
ราชอาณาจักรไทยไปเป็นอิสระรัฐ โดยยุยงประชาชนทางภาคอีสานให้
เกลียดชังรัฐบาลไทย อันเป็นความผิดฐานกบฏ

การจับกุมครั้งแรกหน้าที่พักพบเอกสารการติดต่อหลายฉบับ ได้นำตัวผู้ต้องหามาควบคุมไว้สอบสวนคำเนิ่นคืดต่อไป ขอได้โปรดนำเรียนประธานสภาผู้แทนทราบ เมื่อการสอบสวนได้ผลประการใดจะได้เรียนเพิ่มเติมให้ทราบต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พล. ต.ท. หลวงชาติตระการโกศล

ประธานสภาผู้แทน : ในขณะนั้นสมาชิกที่ถูกจับกุมนี้ ยังถูกกักขังอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้กรมรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ มาตรา ๕๘ มีเนื้อความว่าอย่างนี้ จะขออ่านให้ที่ประชุมฟัง "มาตรา ๕๘ ถ้าสมาชิกวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนถูกกักขังในระหว่างสอบสวน หรือพิจารณาอยู่ก่อนสมัยประชุม เมื่อถึงสมัยประชุม พนักงานสอบสวนหรือศาลแล้วแต่กรณีต้องสั่งปล่อย ถ้าหากสภาผู้แทนเป็นสมาชิกได้ร้องขอ คำสั่งปล่อยตามความในวรรคก่อนให้มีผลบังคับตั้งแต่วันปล่อยจนถึงวันสุดท้ายแห่งการประชุม" เมื่อข้าพเจ้าชี้แจงให้ที่ประชุมทราบเช่นนี้แล้ว เพื่อจะให้เป็นไปตาม รัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าจะต้องขอปรึกษาที่ประชุมว่าจะปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยสถานที่

นายบุญมี ปาริมวงศ์ (ลพบุรี) : สำหรับเรื่องจับสมาชิกนี้ ถ้าเกี่ยวกับเรื่องการแบ่งแยกภาคอิสานแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญหรือเป็นเรื่องใหญ่ทีเดียว เมื่อเช่นนี้ในเรื่องปล่อยนี้ ความจริงน่าจะคำนึงถึงสิทธิของสมาชิกสภาผู้แทนที่จะได้รับบ้าง ตลอดจนรัฐธรรมนูญนั้นก็ได้รับไว้ชัดเจนแล้ว หรืออย่างที่เรียกตรงก่อนกว่าให้รายงานมาโดยด่วนที่สุดแล้ว การจับกุมนี้ตั้งแต่วันศุกร์ไปจนถึงวันประชุมคราวที่แล้วคือวันจันทร์ โดททั้งโลกก็ทราบกันอยู่แล้วว่านายฟองถูกจับหรือไม่ถูกจับ แต่ทางรัฐบาลบอกว่ามีเรื่อง ทนมาอย่างหนักมีการโน้มน้าวกันแต่ความจริงนั้นควรจะเห็นใจ

หรือควรปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้
ก็คล้ายๆกับว่าคณะรัฐบาลหรือคณะรัฐประหาร ได้ทำขึ้นมา เมื่อได้ทำขึ้นมา
แล้วควรแล้ว จะทำอย่างไรอย่างหนึ่งหรืออย่างที่เราเรียกว่า เขียนด้วยมือฉบับด้วย
เท่านั้นมันไม่เหมาะ

นายเทพ โชติณัฐิต (ศรีสะเกษ) : ผดเนื่องจากข้าพเจ้าเคยตั้งกระทู้
ถามมาเมื่อคราวก่อนนี้ ปัญหาที่มีเฉพาะหน้าเจตนาที่ขอว่า เป็นหน้าที่
ของสำนักงานที่จะวินิจฉัยว่าควรจะต้องปล่อยสมาชิกที่ถูกจับหรือหาไม่ ก่อนที่
สำนักงานจะลงมติไปอย่างใดนั้น ในฐานะที่รัฐธรรมนูญเราได้ให้โอกาสที่จะ
วินิจฉัยว่าควรจะต้องปล่อยหรือไม่ แต่ในฐานะที่เราเป็นผู้แทนของปวงชน
ก่อนที่จะเราจะทำอะไรลงไปนั้น เราน่าจะมีเหตุผลและวินิจฉัยเหตุการณ์รอบ
ข้างให้ทั่วถึงและถี่ถ้วน โดยเหตุนี้ในฐานะที่เราเป็นสภาหาข้อเท็จจริงอื่น
โดยยิ่งไปกว่าที่ได้รับจากประชาชนเมื่อก่อนนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าสำนักงานน่าจะ
ได้รับข้อเท็จจริงรายละเอียดจากรัฐบาล ถ้าหากว่าสามารถจะแจ้งให้เราทราบ
ได้ เพื่อจะได้ประกอบการวินิจฉัยในการที่จะได้ ปล่อยสมาชิกผู้นั้นต่อไป
ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ประสงค์ที่จะเปิดเผย

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อคุณบัญญัติได้อภิปรายตามปรกติ
เรื่องแจ้งไม่มีการอภิปรายและลงมติ แต่เรื่องนี้จะคงปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
ข้าพเจ้าก็เป็นฝ่ายพูดแต่ความขอความบางอย่างที่พาดพิงมาถึงเรื่อง
บางเรื่อง เป็นต้นว่าเกี่ยวกับการชี้แจง เช่นให้ชี้แจงโดยตัวแทนของชน คือ
ในวคนี้ วันเปิดสภาวันที่ ๑ ทางนี้ไม่ได้รับเรื่อง มาได้รับเรื่องเมื่อเรา
ได้เลิกประชุมแล้ว และก็บันทึกไว้ว่าได้รับเรื่องเมื่อไร แล้วรายละเอียด
ที่อ่านให้ฟังก็ไม่มี สำหรับที่ได้รับกับตนเอง

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ในเรื่องจับสมาชิก หรือคุมขัง
 สมาชิกในระหว่างสมัยประชุมนั้น กระผมเห็นว่าตามรัฐธรรมนูญที่มีมั่ง
 ใจ ตามที่ประธานอ่านแล้วก็ดี แต่ตามหลักที่เคยปฏิบัติมา มีอยู่บาง
 ครั้งสภาฯมิได้อินิจฉัยเลย ขอโทษ เช่นเมื่อคราวท่านจอมพล - นายก
 รัฐมนตรีถูกขังในฐานะอาชญากรสงครามซึ่งสมัยประชุมสภา ไม่ได้เข้ามา
 ปรีกษาหรือวินิจฉัยเลยว่าจะปล่อยหรือไม่ เพราะฉะนั้นในครั้งคราว
 วินิจฉัยด้วย นายฟอง ดีทธีธรรม ถูกฟ้องหาว่ากบฏเพื่อแบ่งแยกภาคก็ดำเนิน
 เป็นรัฐหนึ่ง เมื่อนายฟอง ดีทธีธรรม ถูกฟ้องในข้อหาดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้า
 อยากจะถามว่า เมื่อนายฟอง ดีทธีธรรมไม่เคารพต่อรัฐธรรมนูญฉบับ
 เพราะเมื่อมีข้อหาว่าผู้ต้องหาไม่เคารพต่อรัฐธรรมนูญฉบับแล้ว เราจะ
 เอารัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่อดังเดี๋ยอย่างไร ในเมื่อเขาไม่เคารพต่อรัฐธรรมนูญ
 ฉบับแล้วเราจะมาวินิจฉัยอย่างไร จะเป็นการสมควรแล้วหรือ เมื่อมี
 กฎหมายห้ามมิให้ฝ่าฝืน เช่นการทำร้ายร่างกายเขา แต่เมื่อเขาถูกหาว่าทำร้าย
 ร่างกายเขาแล้ว ก็เรียกว่าเขาฝ่าฝืนกฎหมาย ก็เมื่อเขาฝ่าฝืนต่อกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญแล้วเราจะเอารัฐธรรมนูญนี้มาวินิจฉัยให้เบี่ยงคุณแก่เขา เพื่อ
 เป็นการคุ้มครองเขา เราสมควรแล้วหรือ ขอให้สภาวินิจฉัยให้

นายฉ่ำ จირัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ตามรัฐธรรมนูญที่
 ใช้อยู่ในขณะนี้ โดยเฉพาะ มาตรา ๕๘ ที่ท่านประธานได้ขานให้สมาชิก
 สภาผู้แทนฯแล้ว ข้อสำคัญมีปรากฏอยู่ในวรรค ๓ บัญญัติที่ ๓ ว่าถ้าหาก
 สมาชิกได้ข้อร้อง คือผู้ถูกจับกุมไป คือ ท่านฟอง ดีทธีธรรม
 สมาชิกสภาผู้แทน ก็ถ้า อยากจะขอเรียนตามท่านประธานสภาเดี๋ยวก่อนว่า
 ผู้ถูกจับกุมได้ข้อร้องมาแล้วหรือไม่ประการใด ในข้อที่ ๓ ก่อนที่ท่าน
 ประธานสภาจะตอบข้าพเจ้าในข้อนี้ เมื่อพูดถึงเหตุและผลที่สมาชิก
 สภาผู้แทนแห่งชาติ จะวินิจฉัย หรือสภาผู้แทนก็ตาม ข้าพเจ้าเข้าใจและ

อยากจะทำของท่านผู้แทนกรมเกษตร ตลอดจนรัฐบาลด้วยว่า เราควรจะ
ปรับเครื่องโดยเครื่องดี เพื่อเป็นบรรทัดฐานสืบไป กล่าวคือคิดถึงวาระ
ที่เบ็ดเสร็จประชุมตั้งคณะกรรมการมาแต่เป็นต้นมา สมาชิกสภาหรือสภา
ผู้แทนก็ตามถูกจับกุม ในกรณีใด ๆ ก็ตาม เมื่อศาลยังไม่ได้พิพากษาขาด
ลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังอยู่ในขณะสอบสวน ดังที่ขอสมัคร
ดำรง ได้มี หนังสือ ถึง ท่าน เลขาธิการรัฐสภา ใช้ ถ้อยคำ อัน บัณฑิตยชนไม่
ควรทำ.....

ประธานสภาผู้แทน : เราเอาแต่ความกัน ขอให้พูดบริบท และ
พูดในประเด็นที่ว่าสภาจะร้องขอหรือไม่ร้องขอ ซึ่งจะเป็นมติของที่
ประชุม และเมื่อถามสมาชิกนครศรีธรรมราชได้ถามว่าสมาชิกผู้ถูกจับกุม
นั้นใครร้องมาหรือเปิดนั้น มิใช่ประเด็นที่จะพูดกันในที่ ประเด็นในที่
นี้เพียงว่า ถ้าหากว่าสภาผู้แทนเป็นสมาชิกได้ร้องขอ ก็หมายความว่าสภาได้
ร้องขอให้ศาลปล่อยผู้ถูกคุมขังตามรัฐธรรมนูญ นี้ข้าพเจ้าอ่านเข้าใจอย่าง
ที่ท่านจะอธิบายก็อธิบายในข้อที่ส่งกันว่า เห็นควรที่จะร้องขอหรือไม่ควร
จะร้องขอในประเด็นนี้ เพื่อความเข้าใจง่าย และเพื่อให้ได้ประโยชน์

นายฉ่ำ จิวรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าเข้าใจตามที่
ท่านว่า ถ้าหากว่าสภาผู้แทนเป็นสมาชิกได้ร้องขอ คือมีเบาะ ๒ นัย นัยหนึ่ง
คือเจตนาจะร้องขอมาและนัยที่ ๒ สภาขอร้องไป

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้อธิบายในประเด็นที่ข้าพเจ้าบอกให้
อธิบาย

นายฉ่ำ จิวรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าเข้าใจแล้วเพราะ
ฉะนั้น ถ้อยคำ ที่อธิบาย มาแล้ว เป็นเหตุผลที่สภาผู้แทนแห่ง ชาตินาจะวินิจฉัย
เพราะหนังสือที่ท่านขอสมัครดำรงตำแหน่งนี้ไม่เต็มเหตุเพียงพอ ก็เมื่อ
เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนท่านประธานสภา และบรรดาอันมีเกียรติของ

พระเจ้าอยู่หัวว่า ควรใส่ใจในเรื่องอย่างนี้ ดังนั้นขอให้ปล่อยมาภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ข้าพเจ้าอภิปรายจนจบลง เพื่อเราจะรักษาดีทักตามรัฐธรรมนูญให้ศักดิ์สิทธิ์ตามความปรารถนา ที่ข้าพเจ้าพูด พูดตามแบบพุทธ พรรคการเมืองและการเมืองซึ่งข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบ

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกผู้แทนจังหวัดนครราชสีมาที่นายฟอง ดีทักธรรม ผู้ถูกจับเป็นผู้ที่ไม่เคารพกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นไม่สมควรจะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายฉบับนี้ ที่พูดเช่นนั้นข้าพเจ้าเสียใจ.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษต้องรอไว้ก่อน คุณเห็นว่าควรปล่อยหรือไม่ คือระยะของศาล

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ควรหรือไม่ขออภิปรายก่อน....

ประธานสภาผู้แทน : ต้องการให้อภิปรายต่อกันไป

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : คือว่าต้องการจะให้สภาได้วินิจฉัยว่ารัฐบาลแต่งตั้งจับหรือจับโดยมีเหตุผล.....

ประธานสภาผู้แทน : ฟังเหตุผลของข้าพเจ้าประเดี๋ยว ต้องการให้ต่อกันคัดค้านข้างหนึ่ง ดันจับนู่นข้างหนึ่ง คือทำตามธรรมเนียมที่มามีมาอย่างนั้น

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ขอให้รัฐบาลแถลง

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าได้ให้ทางเจ้าพนักงานทำการสอบสวนให้เขาชี้แจง มา ก็ขอ ด้วยการจับกุม คดี ของ นายฟอง ดีทักธรรม แต่อยากจะเรียนว่า ในการที่จะชี้แจงละเอียดหรือไม่ละเอียดนั้นก็เพราะเหตุว่า ในการจับกุมเมื่อทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมมาแล้ว และเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เป็นพนักงานสอบสวน ย่อมจะลงมือทำการสอบสวนไปและข้อความที่จะได้ทราบชัดแจ้งนั้นก็คง เป็นไปตามลำดับ เวลาและเรื่องต่าง ๆ จะคลี่คลายให้กระจ่างแจ้งได้ก็ต่อเมื่อ ส่ง ให้กรมอัยการและ

กรมอัยการพิจารณาว่าสมควรจะฟ้องหรือไม่ฟ้อง เพราะฉะนั้นในเวลานี้
 รัฐบาลจะไปเกี่ยวข้องกับพนักงานสอบสวน ซึ่งเขาสอบสวนก็ปฏิบัติตามกฎ-
 หมายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทางรัฐบาลนั้นก็ถือว่าเป็น
 การเกี่ยวข้องกับในสภา อาจจะเป็นการเดียวความยุติธรรมไป เพราะว่า
 รัฐบาลนั้นก็อยู่หน้าทำการเมือง ส่วนพนักงานสอบสวนทางตำรวจเขาทำ
 ตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายประจำ เพราะฉะนั้น
 รัฐบาลก็จะขอประท้วงอำนาจในการที่พนักงานสอบสวนซึ่งเขาแข็งแรงมาเท่าที่
 เขาให้มาคือ ตำรวจสำคัญของเขาเท่าที่พนักงานสอบสวนกรมตำรวจได้
 สอบสวนตั้งแต่ต้นมาเป็นลำดับ และการสอบสวนเท่าที่ดำเนินมาจนกระทั่งถึง
 บัดนี้พอสรุปได้ว่า นายฟอง สิทธิธรรม กับพวก ดำเนินการ ยุยง ปลุกปั่น ให้
 ประชาชนคนไทยในจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคอีสานเกิด ความรู้สึก แยกแยะไป
 จากประชาชนคนไทยในภาคอื่นของประเทศ และติดต่อกับพวกที่อยู่นอกประเทศ
 ซึ่งชวนเกลี้ยกล่อมคนไทยไปศึกษาวิชาทหารต่างประเทศเพื่อใช้กำลัง ทั้ง
 ได้รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศทั้งในทางการเงิน และการทหารเพื่อรวม
 มือกบฏทหารของต่างประเทศทำการก่อกบฏเอกราชดินแดนในอาณัติ ประเทศอื่น
 จัดการแบ่งแยกราชอาณาจักรออกเป็นรัฐอิสระ เช่นรัฐลาวเป็นต้น ทาง
 ภาคเหนือเป็นรัฐฉานนาไทย ภาคกลางเป็นรัฐไทยกลาง ภาคใต้เป็นรัฐ
 ไทยใต้ ภาคอีสานเป็นรัฐอีสาน ซึ่งจะนำเอาดินแดนของประเทศอื่น
 ซึ่งกอบกู้เอกราชนั้นเป็นรัฐไทยน้อย การตรวจค้นเอกสารทั้งของกบฏต่าง ๆ
 ก็ได้เป็นอันมาก เมื่อเจ้าพนักงานสอบสวนดำเนินการเรื่องคดีนี้ก็อาจจะใช้
 เวลารานไปบ้าง อาจกล่าวได้ว่า บุคคลส่วนมากมีภูมิลำเนาแยกย้ายกันอยู่
 หลายจังหวัด เนื่องจาก นายฟอง สิทธิธรรม เป็นผู้ที่มีอิทธิพลอยู่มากในภาค
 อีสาน ผู้ซึ่งเป็นพยานส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ที่ทางภาคอีสาน ทั้งเวลานี้
 กำลังสอบสวนพยานเหล่านั้นอยู่ อาจเป็นเหตุให้สืบพยานยากในเมื่อต้อง

ปด้อยด้วย นายฟอง สิทธิธรรม ในขณะนั้น และจะเป็นเหตุให้เสียหายแก่รูป
 คติน นอกจากยกนศคนอาจถือเป็นคดีการเมือง ทงมต่างประเทศเข้าพัวพัน
 ด้วย นายฟอง สิทธิธรรม อาจถือโอกาส ในการที่สถานที่ของให้ปด้อยด้วย
 หลบหนีไปนอกประเทศแน่นอน จะไม่มีโอกาสที่จะขอขงให้ตั้งตัวข้ามแดน
 ได้ และอาจหลบหนีไปนอกประเทศเพื่อเข้าสมทบกับผู้ที่ เป็นพวกที่รอคอย
 ยืนนอกประเทศดำเนินการตามแบบของคนใต้ซึ่งพวกคตขไปยิงชน เป็นผล
 เสียหายแก่ประเทศชาติเป็นอันรวม ด้วยเหตุดังที่ได้เรียนมา ถ้าหากสถานที่
 ได้ร้องขอให้ปด้อยด้วย นายฟอง สิทธิธรรมตามความใน มาตรา ๕๘ ของรัฐ-
 ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว ก็ขอให้สถานที่ เหตุผลข้างต้นมา
 ประกอบการพิจารณาในการขอร้องนั้นให้รอบคอบด้วย

อนึ่งข้าพเจ้ามีรายละเอียดซึ่งไม่อาจชี้แจงให้เกินไปยังกว่านี้ได้ เพราะ
 อาจจะเป็นการกระทบกระเทือนสัมพันธ์ไมตรีอันดีระหว่างประเทศ อย่าง
 ไรก็ตามสถานที่จะขอร้องให้ปด้อยด้วย นายฟอง สิทธิธรรม อย่างไรก็ดีที่สถานที่
 จะพิจารณาว่าเป็นผลเสียหาย ในการที่จะ มีชนเกี่ยวข้องกับนายฟอง สิทธิ-
 ธรรมดังที่กราบเรียนมาแล้ว

และนอกจากนั้นขอ กราบเรียน เพิ่มเติมคือท่านเจ้าข้า ผู้มีเกียรติว่า
 ในเรื่องที่ได้กราบเรียนมานั้นเป็นเรื่องของทางฝ่ายบริหาร คือตำรวจซึ่งเป็น
 พนักงานสอบสวนได้ทำตามกฎหมาย คือข้อพิจารณาคดีความอาญานั้นเป็นหน้า
 ที่แผนกหนึ่ง ส่วนทางสถานที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติอีกแผนกหนึ่ง ทางรัฐบาล
 ก็ไม่มีความเห็นที่จะโต้แย้งประการใด ก็สุดแต่แต่สถานที่จะพิจารณาเห็นเป็น
 การสมควร ซึ่งใดที่จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติขอได้โปรดพิจารณา
 ทางรัฐบาลไม่มีความเห็นที่จะขัดแย้งประการใด

นายยกเสียง เหมะภักดี (ระนอง) : ในเรื่องนเท่าที่ใดฟังขอเท็จ
 จริงแดงมากก็ยังทำให้ไม่เป็นที่เข้าใจกระจ่างแจ้ง แต่ข้าพเจ้ามีความคิด

เห็นส่วนตัวข้าพเจ้าว่า พวกเราด่าชกถึงสามสี่คนเป็นคนที่มีความดีจริง
เพราะฉะนั้นการที่เพื่อนด่าชกถูกจับไปนั้น ข้าพเจ้ายิ่งดีนี่ยิ่งกว่าไม่เป็น
ความดีจริงตามข้อหา เพราะฉะนั้นเป็นความดีสำคัญยิ่ง

ประธานสภาผู้แทน : ในวาระนี้ คือต้องอภิปราย ในประเด็นว่า
ไม่ควรปล่อย คุณว่าไปทำนองควรปล่อย เพราะฉะนั้นขอให้ระงับไว้ก่อน
เมื่อถึงวาระ แต่วาระนี้ยังไม่ถึงจึงจะ ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านก็จะได้ขอมติ
ที่ประชุมทีเดียว

นายถ้วน เวกชาติกานนท์ (นครปฐม) : ข้าพเจ้าพูดในฐานะที่จะ
ควรปล่อยหรือไม่ควรปล่อย ข้าพเจ้าพูดในฐานะที่เป็นตัวแทนของปวงชน
ข้าพเจ้าพูดในฐานะที่จะต้องชี้แจงต่อสภาว่า บุคคลที่จะถูกจับตามข้อ
กล่าวหาของเจ้าหน้าที่นั้น มีน้อจจะสืบเนื่องมาโดยข้อเท็จจริงว่าคราวที่
การร่างรัฐธรรมนูญ อาจจะมี การร่าง รัฐธรรมนูญ แบ่ง ภาค เห็น ภาค
ได้ อาจจะมีเหตุที่ฐานหนักได้ แล้วเขาข้อหาว่าด่าชกถึงสามสี่คนผู้แยก
รัฐก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าฟังก็ขออวยงวณ เทาทข้าพเจ้า
ฟังที่ท่านอภิปรายได้ความว่าก่อนไปข้างต้นนั้นให้ปล่อย เมื่อข้ออภิปราย
นั้นให้ปล่อยเช่นกันก็ไม่ใช่ว่าวาระนี้ควรให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อให้เข้า
ระเบียบ คือข้ออภิปรายคนละคราวดีที่ว่า คุณไกรสร ว่าจะคัดค้านหรือสนับสนุน
สนับสนุน ในวาระนี้ต้องคัดค้าน

นายถ้วน เวกชาติกานนท์ (นครปฐม) : ขอประทานโทษ ท่าน
เขาระเบียบอะไรมา เรื่องนี้ไม่ต้องมาพูดที่โต๊ะฝ่าย เขาความผิดเห็นส่วนตัว
มาพูดกัน เป็นเรื่องสั้นรวมน

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัชวาท) : เอาระเบียบอะไรมา เรื่องเช่นนี้
ไม่ใช่พูดที่ละฝ่าย พูดด้วยความคิดเห็นส่วนรวม ถ้าหากว่าฝ่ายหนึ่งด้านฝ่าย
หนึ่งสนับสนุนก็ไม่ถูกต้องแล้ว เรื่องจับมาชี้ก่อกำเหมายระเบียบมาใช้ ถ้า
ยอมให้ข้าพเจ้าพูดก็จะพูด ถ้าไม่ยอมให้ข้าพเจ้าพูดก็จะจวกไว้ในใจว่าไม่
ให้พูด แล้วดูต่อไปจะเป็นรัฐมนตรีคนไหนคนใดถูกจับก็ได้ หรือคือข้าพเจ้า
ถูกจับก็ได้ แล้วพูดอะไรไม่ได้ คือมันเป็นไปอย่างนั้นแล้วไปไม่รอด ท่านจะ
ยอมให้ข้าพเจ้าพูดหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่อย่างนั้น ข้าพเจ้าบอกที่ประชุมนี้แล้ว
เพื่อความเข้าใจง่ายขอให้อภิปรายถึงต้นไป เพื่อสะดวกในเรื่องนี้ แล้ว
ดำเนินการมา ๕-๖ คนก็แล้วมาขออย่างนี้สัก ประเดี๋ยวทุกคนพูดไม่หมด
เรื่องกัน เพราะฉะนั้นขอให้พูดต่อกัน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้รับรอง

นายพรหมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : เราวินิจฉัยในเรื่องนี้ว่า
ตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวมาตรา ๕๘ รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว
มาตรา ๕๘ บัญญัติไว้ว่า ในเมื่อสมัยประชุมสภาโดนถูกจับกุมแล้ว
ให้สภาเป็นผู้ขอให้ปล่อยสำหรับ ในที่นี้รัฐบาลได้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นในการ
ที่จะปล่อยหรือไม่ปล่อยบอกว่าต้องติดต่อกับพนักงานอัยการ หรือ อะไรนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าจะต้องปฏิบัติตามบทแห่งรัฐธรรมนูญว่าในเวลาที่มีการประชุม
เช่นนี้ถ้าสภาควรจะต้องขอต่อรัฐบาลเพื่อให้ทำการปล่อย เพื่อให้เป็นไป
ตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว

ประธานสภาผู้แทน : คณะเรื่องออกคุณพรหมา

นายพรหมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : เถอะ ๑ ขอให้ปล่อย

ประธานสภาผู้แทน : ก็นับตั้งนั้นหมด ถ้าไม่ค้านจะได้ขอมติ
จะได้เสร็จไปทีเดียวย่างนี้

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) : ต้องขอประทานโทษเฉพาะ
ประเด็นนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้แทนนครปฐม ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติว่า เฉพาะ
ประเด็นนี้ขอให้ประชุมลงมติว่าไม่จำเป็นต้องพูดต่อกัน

มีมติมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ในประเด็นนี้ผู้เสนอว่าไม่ต้องพูดต่อกัน
คือใครจะพูดก็ได้ตามชอบใจแล้วแต่โอกาส เมื่อมีผู้เสนออย่างนั้นและมี
ผู้รับรองหลายคนอย่างนั้นจำเป็นต้องขอความเห็น จากที่ประชุมว่า จะให้พูด
ต่อกันหรือว่าจะให้พูดได้ตามใจชอบ

ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้พูดโดยไม่ต้องต่อกัน โปรดยกมือขึ้น
มีมติมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าจะต้องพูด โดยวิธีต่อกัน
โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีมติมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าพูดได้โดยไม่ต้องต่อกัน

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าได้ฟังรายงานของ
ทางอธิบดีกรมตำรวจ ซึ่งเสนอผ่านมาทางรัฐบาลโดยท่านนายถ้อยในสภา
เมื่อได้ฟังแล้วก่อนอื่นข้าพเจ้าจะเข้าใจเป็นกลางที่จะได้เห็นเจตนารมณ์อันแท้จริง
ของฝ่ายบริหารที่จะได้ควมผดมาตงโทษตามโทษานุโทษของเขาซึ่งถ้าหากว่า
เขาได้ประกอบกรรมจริงนั้นจริง แต่ในฐานะที่สภาเราได้เอกลัทธิพิเศษจาก
รัฐธรรมนูญซึ่งผิดกับความคัดค้าน ๆ ซึ่งไม่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญทั้งนี้ถึง
แม้เราจะได้ออกลัทธิชนนุกก็ตาม ก่อนที่เราจะใช้ลัทธิพิเศษนี้แต่อย่างใดอย่าง
หนึ่งลงไป เราก็คงได้ครครณพิจารณาให้จงหนักว่า เอกลัทธิที่จะใช้นั้น

ไม่ใช่ที่เราจะตั้งปดอยต์มาชักชวนของเราไป แล้วเป็นเหตุให้บ้านเมืองต้อง
 ระดังร้ายและเกิดแตกแยกจริงอย่างนั้นได้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าบ้านไม่ปดอย
 บุคคลผู้หนึ่งเกิดขาด นั้นเป็นเหตุผลอันหนึ่งที่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ถ้าบ้านไม่ดำ-
 มารดจะปดอยบุคคลผู้หนึ่งออกไปได้อย่างเด็ดขาด นั้นเป็นเหตุผลอันหนึ่งซึ่งสม-
 ณะและประชาชนทั้งหลาย น่าจะได้ยินจนยอวาทัง ตั้ง ปดอย บุคคลผู้หนึ่งแต่ผู้เดียว
 ออกมาจากที่ชุมนุม จะยังผลให้กระทบกระเทือนคือ ประชาชน ทั้งหลาย ๓๗
 ด้านคนนั้นหรือหาไม่ นั้นเป็นเหตุผลอันหนึ่งซึ่งท่านผู้มาชักทงหลายน่าจะได้ไกร
 ครอบงำว่าการปดอยผู้หนึ่งออกมานั้น จะทำความเสียหายในคดีคดี ในที่ชุมนุม
 ชนิดให้ผิดแปลกไปจากการที่เขาคงถูกขงอยู่ในที่ชุมนุมนั้นหรือไม่ นั้นเป็น
 เหตุผลอันหนึ่งซึ่งเราจะได้ตั้งปดอยไปหรือไม่ก็ตาม

เหตุผลอันที่ดอง ปัญหาเรื่องข้อเท็จจริงซึ่งทางตำรวจได้รายงาน
 มาจะเป็นข้อหาย่อย ๆ ซึ่งหาว่าท่านผู้ใดคิดจะแบ่งแยกภาคอิอำนาจ และคิด
 จะตั้งนักเรียนไปนอก ไปเรียนการทหารมา แล้วใช้นักเรียนเหล่านั้นมาเบียด
 ก้าง ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องนอกเหนือที่ถ้าหากจะควรพวงวงจณัย แต่อย่าง
 ไรก็ตามเมื่อประเด็นเหล่านี้เข้ามาในอำนาจแล้ว เราก็คงต้องเป็นของวงจณัยข้อ
 หนึ่ง แม้จะไม่สำคัญนักเราก็คงจะจณัยด้วยว่าขอมาเหล่านี้ใกล้เคียงและ
 สามารถจะทำให้บุคคลผู้หนึ่งเขาต้อง รับผิดชอบ นั้น หรือไม่โดย ประการหนึ่ง
 แม้ถึงจะห่างเหินเพียงใดก็ตามก็เป็นเศษหนึ่งส่วนเก้าไร ๆ แต่การจณัยนั้น
 ข้าพเจ้าไม่จำเป็นที่จะต้องอธิบายให้ยดยะในประเด็นข้อนี้ ท่านเองซึ่งเป็น
 ผู้แทนราษฎรทั้ง ๓๗ ด้านคงจะเข้าใจเจตนาของข้าพเจ้าตั้งแต่ในข้อนี้ว่าการ
 พุดเพียงเล็กน้อยและมากมายนั้นจะได้ผลเพียงไร อีกประการหนึ่งพุดถึงข้อ
 เท็จจริง ถูหากจะปดอยท่านผู้หนึ่งมาตามที่ข้าพเจ้ากล่าวแต่ในข้อหนึ่ง พุด
 ถึงในข้อที่ข้าพเจ้าพุดถึงใน ข้อแรก นั้นหมาย ความ ว่า เพียงตำรวจ ปดอยให้
 นายฟอง ดีทธิธรรมออกมาเป็นอิสระแล้วจะเกิดเหตุอย่างไรขึ้น ถ้าหาก

ทางรัฐบาลไม่แน่ใจหรือท่านเองก็สงสัยที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอรับคุ้มครอง
 คำว่า ซึ่ง ถ้าควบคุมบุคคลพวกนี้เพียงคนเดียวใน ๓๗ ล้านคนนั้น ไว้ในครอบ
 ครอบ ของท่านที่ผู้ตั้งท่านเองก็เคยทำซึ่งขออ้างนาม ม็อดิต รองนายกรัฐมนตรี
 มนตรี ติเรก ชัยนาม ซึ่งถ้ามารอดจะควบคุมไว้กับบ้านได้ ท่านก็ทำได้
 เราขอแต่เพียงขอให้บุคคลผู้หนึ่งเข้ามาทำงานในสภา จริ่งฮุยอาจจะมีผู้ค้าน
 วิจารณ์ในสภานิติสภาบุคคลผู้หนึ่งคนเดียวจะทำไม่ได้ อย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้า
 ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น แม้จะขาดนายฟอง ๆ อีกสัก ๕ คนเราก็ทำกันได้
 แต่ที่พูดเพื่อระบอบนี้ และพูดเพื่อจะให้งานของรัฐธรรมนุญให้เป็นไปตาม
 ศักดิ์แห่งชื่อ ไม่ใช่ว่าเราเขียนไว้แต่เรา ก็ไม่ปฏิบัติกันทีเดียว จริ่งฮุยเคยมีครั้ง
 หนึ่งซึ่งครั้งกระโน้นเจ้าคุณเทพหัสดิน ขอโทษที่ออกนาม ที่ถูกซึ่งแต่ถูกฟ้อง
 คุกท้ายสถานนั้นก็ไม่มีออกเสียงให้ปล่อยเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ตามประวัติศาสตร์
 ครั้งหนึ่งครั้งใดหรือครั้งคราวใดก็ตามไม่น่าจะย้อนหลังหรือไม่น่ามาคำนึงถึง
 ออก เราคำนึงถึงผลประโยชน์ปัจจุบันและเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นขณะนี้ ดังได้
 เรียนมาแล้ว จุดประสงค์อันแท้จริงถ้าปล่อยนายฟองมาแต่บ้านเมืองจะระงับ
 ระงับใหม่ ขอให้สถานใดโปรดวินิจฉัย ถ้าปล่อยนายฟองมาแต่บ้านเมือง
 เป็นปกติโดยเชื่อว่าพวกเราและนายฟอง ๆ ไม่ได้ก่อกวนความสงบสุขของ
 ประเทศแล้วก็ควรปล่อยเขามาทำงานตามหน้าที่รัฐธรรมนุญ ข้าพเจ้ามี
 ความเห็นอย่างนี้

๑๑.๑๕ น.

นายชั้น ระวีวรรณ (หนองคาย) : การขอให้ปล่อยนายฟอง
 สิทธิธรรมออกมาเป็นอิสระ ทงนักอาศัยเหตุผลตามรัฐธรรมนุญและตามข้อ
 เท้าจริงของกฎหมายดังที่กราบเรียนต่อไป ความประสงค์ของรัฐธรรม-
 นุญมาตรา ๕๗, ๕๘, ๕๙ ซึ่งห้ามจับตัวสมาชิกสภาผู้แทนและสมาชิกวุฒิสภาใน
 ดมัยประชุมเป็นการเคารพต่ออำนาจอธิปไตย ซึ่งเป็นอำนาจสูงสุด ของปวงชน

ซึ่งเดอกับบุคคลมาเป็นผู้แทนแล้ว เมื่อบุคคลนั้นถูกจับกุมในสมัยประชุม แล้วไม่
 สามารถจะมาปรึกษาหารือในที่ประชุมแล้วการใช้อำนาจอธิปไตยอันสูงสุดแทน
 ราษฎรก็เสียไป มาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญกับบัญญัติไว้ว่าผู้แทนราษฎรเป็น
 ผู้แทนของปวงชนชาวไทย เมื่อเป็นเช่นนั้นก็เป็นหน้าที่ของเราที่จะเคารพต่อ
 สิทธิของราษฎรต่อรัฐธรรมนูญและเมื่อให้เราได้ใช้แล้วก็ได้กรุณาลงมติ
 ปลดปล่อยให้สมาชิกผู้หนึ่งมาทำงานของชาติคือไปไม่เห็นหน้าเจ้าพนักงาน
 การเดี่ยหายแก่ประเทศชาติ เมื่อมีเดี่ยงกาทงกันว่าสมาชิกผู้หนึ่งไม่เหมาะสม
 เช่นนั้นจะเป็นความเดี่ยหายแก่ประเทศอย่างนั้นประการหนึ่ง อีกประการ
 หนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านว่านายพ้องหม่อมความผิดแล้วโดยได้ระมิต
 กฎหมายรัฐธรรมนูญของบ้านเมือง ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเดี่ยใจที่จะกราบ
 เรียนว่า บุคคลที่ถูกจับกุมคุมขังในระหว่างสอบสวนและกำลังพิจารณานั้น
 นั้น ในหลักกฎหมายทั่ว ๆ ไปก็ดีหรือตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในประเทศเราก็คดี
 ท่านต้องสันนิษฐานว่าบุคคลใดสุจริตหรือไม่สุจริต กฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ใหม่ที่จะออกนั้น มาตรา ๓๐ ได้บัญญัติไว้ว่าให้สันนิษฐานบุคคลในคดีอาญาเมื่อ
 อยู่ในระหว่างสอบสวนว่าเป็นบุคคลที่ไม่มีความผิดวรรค ๒ มีข้อไปอีกว่าก่อน
 ที่ศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ห้ามไม่ให้หน้าตัวบุคคลนั้นไปกักขังคุมตัว
 เหมือนผู้ที่ได้รับความผิดที่พิพากษาโทษไปแล้ว นั้นก็แสดงให้เห็นว่าสมาชิก
 สภาว่างรัฐธรรมนูญก็ดี ตัวพวกเราเองก็ดีได้เคารพต่อเสรีภาพของบุคคล
 และบุคคลเพียงถูกจับกุมเท่านั้นเราจะถือว่ามีความผิดแล้วหาได้ไม่ ต่อเมื่อ
 ศาลสูงสุดได้ตัดสินแล้วเท่านั้นจึงจะถือว่าเป็นความผิด ในระหว่างนั้นถ้าเรา
 ไปจับกุม นอกจากเราจะไม่เคารพต่อสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ
 แล้ว เรายังไม่เคารพต่อเสรีภาพของมนุษย์ด้วยกันอีก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึงมั่นใจว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คงจะเคารพต่อสิทธิของประชาชน คือ
 รัฐธรรมนูญและต่อเสรีภาพของมนุษย์ คือบุคคลเป็นแน่

ในเรื่องอิทธิพนธ์ ถ้านายฟองมีอิทธิพนธ์อำนาจ นายฟองก็ควร
เป็นรัฐบาล ขอนจึงไม่มปัญหาเลยในเรื่องอิทธิพนธ์ ในการที่จะทำให้เชื่อม
รูปคนนั้น รัฐบาลมีเครื่องมือนูหาค่าที่จะทำการติดต่อคนชั้นคนใดก็ได้ มีกำลัง
ได้คิดความบุคคลคนเคี้ยวตั้งทำงานประธานได้กต่างนั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องการ
อิทธิพนธ์จะทำให้ไม่เกิดความสงบเรียบร้อย และเสียรูปคนนั้นจึงไม่สามารถที่
จะเกิดขึ้น เมื่อปล่อยให้มาชักจูงภาพผู้แทน ได้ออกมาทำงาน ตามระบบแต่
ก่อนในการต่อสู้คดีเก่า เราปกครองตามระบบประชาธิปไตย ในการต่อสู้
กันตามวิถีทางกฎหมายก็ควรจะให้โอกาสจำเลยได้มีโอกาสดูเตรียมคดีและคือ
รัฐบาลมองว่าการเครื่องมือนั้นเป็นอย่างดี เพราะการที่จะเตรียมคดีที่จะฟ้อง
ผู้ร้องก็ทำโดยง่ายอยู่แล้ว คนคนเคี้ยวเท่านั้นเมื่อออกมาเราควรจะให้เขา
เตรียมคดีต่อสู้ตามที่เรียกอำนาจ ไม่ใช่ว่าซึ่งใครแต่รวบรวมหลักฐานไป
ฟ้องโดยมีมติชกเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ ถ้าเราเป็นนักสู้ควรจะให้
เราได้มีโอกาสต่อสู้ ในรูปนี้ต่อไป

ส่วนในเรื่องที่จะบังเกิดความไม่สงบเรียบร้อยในประเทศเช่น จะหลบ
หนีออกไปนอกประเทศไปเขากำลังเข้ามา ดังที่รัฐบาลพูดนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
เป็นเรื่องไกลกว่าเหตุ เรื่องไกลกว่าเหตุในทางกฎหมายก็ให้สันนิษฐานว่าหา
เป็นข้อที่ควรระมัดระวังพิจารณาไม่ ในเกียรติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ข้าพเจ้ามั่นใจเหลือเกินว่า ผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้แทนประชาชน คงจะเคารพ
สิทธิของประชาชน ควรจะตั้งฉันทิ เคารพสิทธิ เคารพเหตุผลของประ
ชาชน เคารพและเห็นอกเห็นใจผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรก็ขึ้นก็การเมือง
นักการเมืองเขาย่อมมีอุดมคติ เมื่อทำบททั้งหลายเคารพและเห็นอกเห็นใจเพื่อน
สมาชิกด้วยกันแล้ว ข้าพเจ้าก็มั่นใจว่าท่านผู้มีเกียรติคงจะพร้อมใจกันในการ
ที่จะขอให้รัฐบาลปล่อยนายฟองฯ เป็นอิสระ จึงขอขอบคุณล่วงหน้า

๑๑.๒๕ น.

นายลวิน เวทชาลีทานนท์ (นครปฐม) : ท่านประธานสภา
 ในเรื่องการจะปล่อยหรือไม่ปล่อยนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนข้อสังเกตว่าในกรณี
 เช่นนี้ไม่ใช่เรื่องนายฟองถูกจับ หรือไม่ใช่ว่าเรื่องคนโน้นคนนั้นถูกจับ มัน
 เรื่องตัวแทนของชาติถูกจับไป ทนในเรื่องเหตุผลในทางการเมืองที่เราจะว่า
 กันในขณะนี้ การที่จะถูกจับหรือไม่ ไม่ใช่ว่ารัฐบาลนี้ไม่จริงอยู่รัฐบาล
 คองกรี แต่รัฐบาลเป็นผู้คุมแนวทางการควบคุมนโยบายเท่านั้นเอง แต่เจ้าหน้าที่
 คิวราวด์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เป็นผู้ที่ได้สังเกตเห็นเหตุการณ์ บ้านเมือง โดย
 ทั่วไปแล้วจึงหยิบยกเรื่องอะไรขึ้นมาเสนอรัฐบาล ถ้าหากว่าทำอย่างนั้นผิด
 ข้าพเจ้าพูดอย่างตรงๆ เช่นนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่เกิดขึ้นเช่นนี้ เราได้ยิน
 กระทั่งข่าวมาเป็นเวลานานมาแล้วว่า จะต้องมีบุคคลหมู่หนึ่ง คณะหนึ่ง ได้มี
 ทูรอนจะนำนักเรียนไปต่างประเทศ ให้ศึกษาวิชาการทหารในต่างประเทศ
 ในหน้าที่ต้องพบพ้อม แต่เราเองก็จับไม่ได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล คือ เจ้า
 หน้าที่คิวราวด์ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็จำเป็นต้องสอดส่องในกรณี
 เช่นนี้ เมื่อสอดส่องเช่นนี้ ทนเราจะคิดไปถึงว่า ผู้แทนราษฎรของ
 ประเทศไทยคนหนึ่งที่ถูกจับไปนั้น เขาจะมีมรดกในกรณีหนึ่งหรือ หรือ
 เพียงแต่เขาคิดจะร่างรัฐธรรมนูญ หรือคิดร่างไว้สำหรับล้มครั่งมาซึ่งสภา
 ร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าจับอย่างหนักเป็นต้นทีเดียว แต่ถ้าหากว่าเขาไม่หลักฐาน
 ได้ดำเนินการคิดต่อกับต่างประเทศ โดยเหตุผลที่แท้จริง ตามที่เจ้าหน้าที่ได้
 สอดส่อง ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นนักก็ขอให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ทางฝ่ายปกครอง
 เขา ถ้าหากว่าไม่จริงตามนั้นแล้วละก็ ข้าพเจ้าเห็นควรที่จะปล่อยในขณะนี้ แต่
 ถ้าหากว่า ข้อความที่เจ้าหน้าที่เขามาได้มีมรดกกันมาแล้วมาว่าเป็นความผิด
 เรื่องที่แท้ก็เป็นความผิดที่จะปรับปรุงรัฐธรรมนูญฉบับที่ ก้าวร่างนี้ อย่แล้ว
 ขอให้ปล่อยดีกว่า แต่ถ้าหากว่าเรื่องที่เขาดำเนินไปนั้นล้มจริงแล้วละก็ ถ้าเป็น

อันตรายแก่ประเทศชาติส่วนหนึ่งส่วนใดแล้ว แม้จะมีรัฐธรรมนูญตราขึ้นไว้ก็ตาม แต่รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของชาติ ถ้าบุคคลใดฝ่าฝืนแล้ว ก็ควรให้เป็นไปตามกฎหมายของบ้านเมือง ไม่ควรมาขอร้อง นี้ข้าพเจ้าพูดตรง ๆ อย่างนี้ไม่ควรพูดว่ารัฐบาลควรระวังอะไรดีกว่าสมาชิก รัฐบาลเป็นแต่เพียงผู้ดำเนินนโยบายทางการ เมืองเท่านั้น เจ้าหน้าที่ฝ่ายผู้ปกครองเขาเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเรื่องนโยบายนั้น ความมั่นคงหรือไม่จริงเพียงไร แต่ถ้าจะให้รัฐบาลรับรองแล้วก็ให้รัฐบาลชี้แจงดีกว่า ส่วนที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศหรืออะไรก็ควรจะได้สืบสวนกัน ข้าพเจ้าขอรับเช่นนี้

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอให้ตั้งมติว่าจะปดขยหรือไม่ปดขย

มีมติสมาชิกรับรอง

๑๑.๓๐ น.

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าถูกท่านสมาชิกอภิปรายพาดพิงถึงข้าพเจ้า ขอให้ตั้งให้โอกาสแก่ข้าพเจ้าได้อภิปรายแก้ข้อขัดข้องของเพื่อนสมาชิกเล็กน้อย ขอให้ท่านถอนเสีย มิฉะนั้นข้าพเจ้าจะได้รับความเสียหายที่สมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวพาดพิงถึงข้าพเจ้า ฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีมติสมาชิกรับรอง

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอถอน

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ในการที่สมาชิกผู้หนึ่งพาดพิงอภิปรายของข้าพเจ้าเมื่อก่อนว่าข้าพเจ้ากล่าวว่านายฟอง ดิถีธรรม ทำผิดกฎหมาย ความจริงข้าพเจ้าอภิปรายแต่เพียงว่าในข้อหาของสมาชิกที่ถูกฝ่ายตำรวจทางบ้านเมืองกล่าวหาว่า นายฟอง ดิถีธรรม กับฉู คือในกรณีที่คิดแยกประเทศออกเป็นสองรัฐเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญ ในข้อหาอย่างนั้น

ไม่ใช่ว่าเขาทำผิด แล้วข้าพเจ้าซึ่งให้ท่านเห็นว่าในสมัยที่คอมพด ป.ฯ พิ-
 บุตสงครามถูกคุมขังสมัยนั้น ด่านักไม่ได้หยิบยกเอามานัดนัดยี้ แล้วนอก
 จากนั้นก็ไม่ได้มีความเห็นว่าคุณจะคุมขังหรือปล่อยไป นี้ความเห็นของข้าพ
 เจ้าเป็นไปในแนวนี้ คือว่าเหตุไรเราจึงหยิบยกแต่เฉพาะนายฟอง ดิถีธรรม
 นข้าพเจ้าพูดมาอย่างนี้ แม้แต่ครั้งเจ้าคุณเทพหังคิน ท่านเป็นสมาชิก ด่านัก
 ไม่ได้เอามานัดนัดยี้ แล้วเหตุใดจึงต้องมานัดนัดยี้กันเฉพาะของคนนี้ ข้าพเจ้า
 พูดในแนวนี้ ขอให้ท่านคิด ข้าพเจ้าคนหนึ่งที่เกิดเกียรติยศของสมาชิกสภาผู้
 แทนเหมือนกันที่ไม่ควรจะถูกคุมขังถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการละเมิดคือความ
 เดี่ยวหายของเอกชน แต่เป็นเรื่องการละเมิดรัฐธรรมนูญขอให้ท่านใช้ความ
 คติพิจารณาให้รอบคอบ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้ขังหรืออะไร
 ขอให้ท่านเข้าใจเสียใหม่

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ความคิดเห็นของ
 ผมที่จะพูดคือไปในขั้นต้นขอเรียนให้ทราบว่า ผมมีความประสงค์จะให้
 ปล่อยคุณฟอง ฯ ก่อน รัฐธรรมนูญที่ก่อกำเนิดขึ้นมาก โดย คณะรัฐประหาร
 และคณะรัฐประหารเองเป็นผู้เขียนรัฐธรรมนูญฉบับนั้นขึ้นมาก เปิดโอกาส
 ให้สมาชิกสภาผู้แทนของรัฐขอให้ปล่อยสมาชิกได้ และระหว่งการจับกุม
 สัมภาษณ์ว่าจนนายหนึ่งซึ่งอยู่ในคณะรัฐประหารซึ่งจับกุมคุณฟอง ฯ และใน
 การร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมา เข้าใจว่า คณะรัฐประหารคงจะได้ใคร่ครอง โดย
 ถัดกันแล้ว ถ้าหากว่าได้มีการจับกุมคดีอย่างนั้นสภาผู้ปล่อยตัวไปแล้วก็
 จะต้องมีวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะควบคุมอย่างแข็งแรง ถ้าหากว่าสภา
 ปล่อยให้ไปตำรวจก็มีวิธีการที่จะควบคุมอย่างใกล้ชิด คิดตามได้ทุกกระยะที่คุณ
 ฟอง ฯ จะออกจากบ้านหรือไปไหนมาไหน ถ้าผมเห็นว่าคุณฟอง
 นจะหนีอย่างล่องหนไปของเราที่มีวิธีการที่จะตั้งคุณฟอง ฯ ต้องไปเสียเลยใน
 ฐานะที่ก่อกำเนิดต่อชาติ แต่อย่างไรก็ตามในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนภาคอีสาน

ผมเชื่อว่า เพอร์ เซนต์ว่า ได้มีการคิด แบ่งแยกจริง ๆ ได้มีผู้คิดจริง ๆ ผมอยู่
 มาทางภาคอีสานประมาณ ๒๐ ปี แรกเกิดโตที่ขอนแก่นทุกจังหวัด รู้ดีกว่าการ
 คุณรุ่น ในเรื่องการแบ่งแยกได้พักตัวมาหลายปีตั้งแต่ก่อนมีคณะรัฐประหารแต่
 อย่างไรก็ตามสำหรับคุณฟอง ๆ เราจะเชื่อถือทั้งหมด วิทยุเพอร์ เซนต์ ก็ไม่ได้
 ในฐานะที่เป็นผู้แทนด้วยกัน เราจะต้องพยายามขอให้ปล่อยตัวไปก่อน
 แต่สำหรับตัวผมเองก็ยังรู้สึกว่า ในส่วนของคุณฟอง ๆ ก็ยังไม่เชื่อถือถึง ๒๐
 เพอร์ เซนต์ แต่คนอื่นซึ่งจบไปแดงซึ่งอยู่ในจิตใจของผมที่รู้มาแดงเหมือนกัน
 กัน อย่างไรก็ตามผมขอให้ปล่อยตัวคุณฟอง ๆ ไป

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ในกาที่จจะคิดว่าจะ
 ขอให้ปล่อยตัวนายฟอง ดิทธิธรรมมานักเป็นการขอรับให้ปล่อยเฉพาะชื่อ
 คราวคือเฉพาะในสมัยประชุมนี้เท่านั้น เมื่อพนัดสมัยประชุมแล้วก็ให้จับกุม
 ไปได้ซึ่งถ้าเทียบกับคดีธรรมดาที่บุคคลธรรมดาต้องหาแล้ว เทียบกับคนขอ
 รั้งให้ปล่อยชั่วคราวคือมีประกันไปในระหว่างสอบสวนคดี หรือในระหว่าง
 เรืองถึงศาลคดี แต่ว่าจะเทียบเคียงกันได้ในการที่จะให้ปล่อยตัวหรือไม่ เรา
 จะพิจารณากันแต่เพียงแคบ ๆ ก็เหมือนกับการพิจารณาในชั้นสอบสวนหรือ
 ในชั้นศาล ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ มันเป็นเรื่องอย่างทฤษฎีของค้าย
 ทานอภิปรายว่า การจับกุมตัวมาจับเป็นการคดีคดีสิทธิของสมาชิกหรือของ
 ประชาชนทั้ง ๓๗ ล้านคน ในการที่จะใช้อำนาจอธิปไตยโดยตรงในทาง
 ที่จะควบคุมรัฐมา ถ้าตัดเดี่ยวกัตัวอำนาจอธิปไตยของปวงชน อำนาจ
 อธิปไตยเรามี ๓๐๐ เพอร์ เซนต์ คือต้องมีผู้แทน ๓๐๐ คน ซึ่งมีอยู่ในขณะนี้
 จึงจะสมบูรณ์ ถ้าหากเราไปตัดหรือเรายอมให้กักขังหรือคุมขังแล้ว
 ก็แปลว่าอำนาจอธิปไตยในสมัยประชุมนี้คงไม่เป็นอำนาจอธิปไตยที่สมบูรณ์
 ถ้าพิจารณาเช่นนี้ ๆ อย่างที่ท่านผู้แทนศรีสะเกษ บอกว่าให้พิจารณาว่าที่

ปล่อยคุณฟอง ๆ บ้านเมืองจะเสียหายหรือไม่ จะเกิดเดือดร้อนเกี่ยวกับเงาจด
หรือไม่ นั่นข้าพเจ้าเห็นว่าคิดเพียงเท่านั้นไม่ได้ ความจริงถ้าหากเราคิด
เพียงเท่านั้นเสียหายก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ที่จะให้เจ้าหน้าที่คอยติดตามดู
แต่ความเคลื่อนไหวของนายฟอง ๆ ก็ได้ คอยติดตามแต่ถึงสมัยประชุม
แล้วก็จับได้ ถ้าหากขึ้นกระทำอีกให้รายงานมายังสภา ข้าพเจ้าก็เชื่อว่า
ถ้ามีการรณเรณเกิดชมนายฟอง ๆ ก็จะไม่พ้นในการที่จะถูกกักขังเป็นแน่ ถ้า
ขึ้นกระทำเป็นครั้งที่ ๒ และถ้าขึ้นในสถานที่อื่นก็จะไม่ยอมเป็นแน่ในการที่จะ
ปล่อยนายฟอง ๆ ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าที่ปล่อยนายฟอง ๆ ที่มีการเข้าใจ
ว่าอาศัยรัฐธรรมนูญ เอารัฐธรรมนูญเข้าไปเกี่ยวข้อง นั่นคือว่าเป็นเรื่อง
ที่ว่าเป็นผู้ต้องหา ยังไม่ได้เป็นจำเลย นายฟองเป็นผู้ต้องหา นายฟองไม่
ได้เป็นจำเลย คือการที่จะเป็นจำเลยนั้นศาลจะต้องพิจารณาพิพากษาเสียก่อน
ว่าผู้กระทำความผิด และต้องได้รับโทษนั้นๆ อย่างรัฐธรรมนูญก็คุ้มครอง
ไม่ได้ หรือมีพยานหลักฐานแน่นอนว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง แต่ไม่ใช้
นายฟองเป็นแต่เพียงผู้ต้องหาเพราะเรื่องยังไม่ถึงศาล ศาลยังไม่ได้พิพากษา
ให้ลงโทษ เพราะฉะนั้นเราจะไปหาว่าเรากระทำผิดอย่างหนึ่งยังไม่สมควร
ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า สภานักงจะ เห็นเป็นเอกฉันท์ในการที่จะ ปล่อยคุณ
ฟอง ๆ ออกมาเพื่อใช้สิทธิของเขา

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าเป็นคนทศเคาพร
รัฐธรรมนูญรายเบอรเซ็นต์ หองว่าท่านสมาชิกทุกคนท่านกัคงเคาพรรัฐ
ธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศเช่นเดียวกัน ปัญหาในการที่จะ
ปล่อยตัวคุณฟอง สิทธิธรรมหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าควรปล่อย เพราะ
เหตุว่าคุณฟองจะต้องเป็นผู้ได้เอกสิทธิตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๘ และที่
ตำรวจบอกว่าคุณฟองกระทำผิดที่จะแบ่งแยกภาคอิสานนั้น ขอนเป็นขอท
ยังเป็นผู้ต้องหาอยู่ ไม่ใช่กฎหมายตัดสินเด็ดขาด จะบอกว่าคุณฟองทำผิด

กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นไปไม่ได้ แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึกว่าการที่จะปล่อยให้
 ตัวคุณฟองนั้น ท่านสมาชิกสภาควรจะปรับความเข้าใจกันสักเล็กน้อยว่า ใน
 การที่ทางราชการหรือตำรวจได้เข้มแข็งต่อสภาว่า ถ้าปล่อยให้เกรงจะมีอิทธิพล
 มาก หรือเกรงจะออกนอกประเทศแล้วก็นำพรรคมาจากประเทศนอกเพื่อ
 มารวมกับประเทศไทยนั้น ข้อนี้พวกเราคงจะเห็นว่าจะเป็นไปไม่ได้เป็น
 อันขาด เราเป็นคนไทยเราจะนับถือชาติอันดียิ่งกว่า ประเทศของเราหรือ
 ข้าพเจ้าขอให้ปล่อยคุณฟอง ถ้าหากว่าคุณฟองขึ้นกระทำการหนีออกไปนอก
 ประเทศ ข้าพเจ้าจะจัดการกับคุณฟองทันที คอยดูว่าข้าพเจ้าจะเด็ดขาดหรือไม่

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ที่ข้าพเจ้าจะเรียนต่อ
 ไปไม่ใช่ว่าจะคัดค้านจะให้ปล่อยหรือไม่ให้ปล่อยหามิได้ ข้าพเจ้าอยากจะ
 เสนอความเห็นเล็กน้อยคือในรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๘ เขาบอกว่าจะสมาชิกผู้ใด
 เมื่อถูกจับแล้ว ประธานสภาขอร้องให้ปล่อย ทางเจ้าหน้าที่คงจะปล่อย
 ไป ประธานสภาขอให้ปล่อยผู้ต้องหาไม่ได้ แต่เรื่องนั้นผมขอเรียนว่า ความ
 มุ่งหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมเคยเห็นเขาร่างและตีความว่า คือต้องการ
 ในการเรื่องการเมือง ไม่ใช่ให้สิทธิพิเศษแก่สมาชิกสภาผู้แทนไปทำความ
 ผิดในคดีอาญาเหมือนประชาชนทั่วไปแล้วขอร้องให้ปล่อย ซึ่งถ้าเป็นอย่าง
 นั้นกฎหมายความว่าอาจจะขัดกับระบอบประชาธิปไตย หมายความว่าสมาชิก
 สภาผู้แทนนั้นได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าประชาชนอื่นนอกเหนือไป หมายความว่า
 ว่าจะเป็นการอยู่เหนือกฎหมาย แต่ความจริงที่ร่างออกมาทุกฉบับ ที่เขาให้
 ปล่อยให้ถือว่ารัฐบาลจะแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนโดยเรื่องการเมืองโดยเฉพาะ และ
 ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่าถ้าจะแต่งตั้งจับเรื่องการเมืองแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าจับ
 นายคงว่า มากกว่าเพราะเป็นหัวหน้าพรรค จนถึงจับมาหรือปล่อยให้ใน ความ
 จริงความเห็นของข้าพเจ้าแต่อกไม่เป็นไร แต่มีอยู่อย่างเดียวกันคือผู้ต้องหาผิดเกี่ยว
 กับกฎหมายอาญา ไม่เกี่ยวกับในแง่แซกแซงในการเมืองหามิได้ เพราะ

ฉะนั้นถ้าเราปล่อยให้ไปโปรดระดังกว่าจะเสียหายเพียงใด แล้วขอเรียนว่าการ
 ตอบสนองคุณพ่อของเราไม่ได้ตั้งเรื่องอะไรขึ้นเลย เป็นเรื่องจับเวลาเขาประชุม
 กัน แล้วฉันจันทร์เขาก็จะทำงานเราปล่อยให้จนเดินทางจะทำงานแล้วจึงจับ และ
 จับได้หลักฐานจำนวนมากแต่ยังไม่เป็นลายลักษณ์อักษรปรากฏว่าคุณพ่อ
 เองรับจะเป็นนายกรัฐมนตรีของภาคไหน แล้วตั้งนายทิม ภูริพัฒน์จะเป็น
 ประธานสภา เรื่องเป็นเช่นนั้น ผมคิดว่าความสำคัญของผู้ต้องหาตั้งกล่าว
 จะมีความสำคัญเพียงใดก็ขอให้ท่านผู้เกี่ยวข้องไปติดต่อพิจารณา ดู แล้ว
 นอกจากนั้นในการที่จะวินิจฉัยว่าสมาชิกคนเวลาถูกจับแล้วควรจะทำอย่างไร
 เป็นทางที่จะพิจารณาว่าหลักฐานถูกต้องใหม่สมบูรณ์ใหม่ แล้วควรจะต้อง
 โทษได้ไหม อย่างนั้นผมคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องพิจารณาได้ นอกจาก
 ศาลจะตัดสินลงไปว่าผู้ต้องหาผิด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราเชื่อถือว่า
 ในคดีซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนถูกจับทุก ๆ คดีแล้ว เราบอกถ้าหากว่า
 รัฐธรรมนูญให้สิทธิปล่อยได้ ผมคิดว่าถ้าเป็นทุกกรณีแล้วบางที่อาจจะ
 มีอีกมากก็ได้ เรื่องก็กรณีว่าแดงกันในทางการเมืองหรือศาลแดงยังไม่
 ให้มาประชุม เพราะสมาชิกคนนั้นเสนอกฎหมายมาแล้วจับเสียไม่ให้มาประชุม
 ในสภา อย่างนั้นผมคิดว่าควรจะเป็นการที่ถูกต้องที่ควรจะทำปล่อย ท่าน
 ท่านสมาชิกชื่อ นาย ก. ไปศาลคนตายเกิดจับแล้วเราให้ปล่อย แต่อย่างไร
 หลักฐานไม่พอ ศาลยังไม่ตัดสินผิดหรือไม่ผิด อย่างนั้นจับสมาชิกมาแล้วขอ
 ร้องให้ปล่อยได้เสมอ ที่ผมเรียนขอได้โปรดเข้าใจว่าผมไม่ได้คิดข้าม แต่
 เรื่องซึ่งนั้นตัวผมเองรู้สึกว่ามันอยากจะทำอะไร ก็อยากจะทำเรื่องเดิมว่า
 การซึ่งก็เคยรู้ว่าไม่ใช่ของสนุก เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจริง ๆ แล้วไม่เชิงใคร
 หนึ่ง แต่เรื่องนั้นแต่ท่านผู้เกี่ยวข้องจะพิจารณา.

อย่างเช่น เพราะท่านนายกไม่รู้ เพราะเป็นสิทธิ์ของสมาชิกเขาที่จะต้อง
 ชักฟอก ทางรัฐบาลก็ต้องขแรงประเด็นเพื่อให้เขาเห็นโดยแน่ชัด เฉพาะ
 ท่านนายกขแรงเฉพาะตัวนายฟองไม่เด็ดขาด ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ ท่านจะว่า
 อย่างไรก็ตามใจ ท่านสมาชิกจะว่าอย่างไรก็ตามใจเถอะ ข้าพเจ้าเห็นว่า
 อย่างนี้ เพราะฉะนั้นในข้อเท็จจริงเหล่านี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ทำให้เสียรูป
 คคชนใดเลย ถ้าขแรงให้สภานทรวบโดยแน่นอน เพราะถ้าทำอย่างนี้

ความสว่างกระจ่างแจ้งก็มี เพราะสิทธิของสมาชิก ทางสภานกคของสมาชิก
 สิทธิ ทางรัฐบาลเองซึ่งเป็นฝ่ายบริหารคคของสมาชิกให้ความนั้นได้เป็นไปโดย
 เรียบร้อย เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน ทางสมาชิกสภานกคของสมาชิก
 เป็นแนวคคของพิจารณาบัญญัติอัน ๆ ที่จะมาอีก และแนวทางอันนี้แหละ
 คคของวินิจฉัยชักฟอกกันจริงจัง เมื่อได้ชักฟอกกันจริง ๆ แล้วสมาชิกก็ตัด
 ติงใจได้ว่าควรจะทำอย่างไรควรจะไม่ควรจะไม่ควรจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้น
 ในฐานะที่ท่านนายกเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร น่าจะได้ขแรงให้ตัดฐานสว่าง
 กระจ่างแจ้งแก่สมาชิกมากกว่าในการจับตัวสมาชิก เพราะว่าการจับสมาชิก
 สมาชิกยอมมีสิทธิพิเศษ ตามรัฐธรรมนูญ หรือในระบอบการปกครองอย่างนี้
 สมาชิกยอมมีสิทธิพิเศษมากกว่าคนอื่นหน่อย แต่ถ้าไปคคหัวเขาแตกแล้ว
 ปลดปล่อยให้มาหรือไปฆ่าเขาแล้วปลดปล่อยนั้นไม่ได้แน่ๆ แต่เรื่องอย่างนี้ควรจะให้
 สิทธิ เหมือนอย่างสมาชิกบางท่าน ผมจำไม่ได้ว่าใครบ้าง คคถ้าเขียนไว้ใน
 รัฐธรรมนูญอย่างนี้ เขาสงสัยว่าอาจจะเป็นอย่างนั้น คคอาจจะเขียน
 ความเห็นว่าจะแยกกัน นั่นเป็นสิทธิ์ของสมาชิกที่เขาจะมีความเห็นอย่าง
 นั้นได้ ถ้าเขาไม่ทำ เขามิแต่ความเห็นเด่นกในที่ประชุม แต่ถ้าหากว่าเขาไป
 คคเนนการนั้นเขาเขาผิด อันนี้ทางฝ่ายบริหารต้องขแรงให้สมาชิกสภานกค
 เข้าใจแจ่มแจ้งในข้อเท็จจริงเหล่านี้ พอประมาณ ไม่จำเป็น จะต้องไปโยง เขา
 ประเทศนั้นชาตินี้ เขามาวงเดี่ยโปลิช คางประเทศ หรือเดี่ย สัมพันธ์ ไม่ตรีอันดี

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่าได้อภิปราย
มานานแล้ว บรรดาสมาชิกทั้งหลายก็เข้าใจแจ่มแจ้งแล้วข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

นายนำ จีรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานขอ.....

ประธานสภาผู้แทน : เคียง ขอโทษท่านผู้เกี่ยวข้องจะถูก จะยื่น
อะไรก็ให้เป็นไปตามระเบียบเพื่อการควบคุมการประชุมสะดวก ข้าพเจ้าไม่
ถืออำนาจบาทใหญ่อะไรคือสะดวกเท่านั้นแหละ

นายนำ จีรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอเปิดอภิปรายท่าน
ประธานที่เคารพเพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะรักษาไว้ ซึ่งรัฐธรรมนูญให้เห็นว่า
วัตถุประสงค์อย่างไรที่จะคุ้มครองท่านสมาชิกทั้งสองสภาให้เป็นบรรทัดฐานที่
เดียวกันจะทำผิด นัยที่ท่านทั้งสองอภิปรายนั้น ไม่สมควรที่จะจัดการกับท่าน
สมาชิกฟอง ดังที่ธรรม ถ้าทำผิดก็เขาตายก็สมควร ตั้งนั้นข้าพเจ้าขอเปิด
อภิปรายต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้รับรอง ก็ไม่เป็นยุติ มีผู้เสนอ
ขอให้ลงมติแล้ว ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุม รัฐธรรมนูญที่ว่าสมาชิกสภา
จะร้องขอหรือไม่ ข้าพเจ้าจะตั้งประเด็นถามที่ประชุมว่าสภาจะร้องขอหรือ
ไม่ ถ้าร้องขอก็ยกมือขึ้น ทั้งนี้แบบประเด็นที่ข้าพเจ้าจะตั้งถามในที่ประชุม
ดังนี้ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะร้องขอโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งสภาได้อนุมัติ ที่ไม่
เห็นด้วยไม่มีเป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้อนุมัติให้สภาได้ร้อง ขอตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๕๘

ระเบียบวาระที่ ๒ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมรับทราบรายงานการประชุม
สภาผู้แทนครั้งที่ ๓๐/๒๕๑๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑ และครั้งที่ ๑/๒๕๑๑ (วิสามัญ)
ชุดที่ ๑

ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดทักท้วง ถือว่าที่ประชุมรับ
ทราบรายงานการประชุม เวลาตอนต้นหมดแล้ว ขอพักประชุม ไปเริ่ม
ประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

พักประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ร.อ. ประเสริฐ สดบรรทัด รองประธานสภาผู้แทนทำการ
แทนประธานสภาผู้แทน : บัดนี้สมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม ระเบียบวาระต่อไปเรื่องกระทู้ถาม กระทู้ถามแรก
ของนายนิล ประจันต์ ถามกระทรวงมหาดไทย เรื่องการเรียกเก็บค่า
ธรรมเนียมในการทำค้ำพิมพ์พรรณสัตว์พาหนะ

นายนิล ประจันต์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามกรม
ตรวจการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยระเบียบ การทำค้ำพิมพ์ รุพรรณสัตว์ พาหนะ ให้เรียก จกเจ้า
ของสัตว์พาหนะสัตว์ละ ๑๕ สตางค์ แต่เมื่อเจ้าพนักงานออกไปทำค้ำเดินท่ง
ตามหมู่บ้านและตำบลต่าง ๆ เรียกเก็บค่าทำค้ำพิมพ์สัตว์ละ ๒-๓ บาทบ้าง
สัตว์ละ ๓๐-๕๐ บาทบ้างดังนี้ ราษฎรบางอำเภอในท้องที่จังหวัดสุรินทร์
มีความเดือดร้อน ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้ทราบหรือไม่ เมื่อท่านทราบ
ท่านจะจัดการอย่างไรหรือไม่

๒. ท่านจริงไปยิงฆ่าหลวง ฯ นายอำเภอ ให้กดดันในเรื่องนี้ได้หรือไม่เมื่อใด

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่าตามคำถามข้อ ๑ กระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้ทราบ เมื่อทราบจากท่านผู้ถามกระทรวงได้ก็ส่งมอบข้อเท็จจริงไปยังจังหวัด เวลานี้ยังไม่ได้รับข้อเท็จจริง เพราะเรื่องนี้คลุมทุกอำเภอไม่ได้ทราบว่าอำเภอใด ตามคำถามข้อ ๒ กระทรวงมหาดไทยได้เอาใจใส่ข้อต้องบังคับรับฟังและให้ชวยกำชับเจ้าหน้าที่ให้เรียกเก็บ เงินค่าธรรมเนียม ประเพณีเก็บนอัตรายู แล้วถ้าท่านได้ข่าวมาอย่างไร โปรดแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ จะโดยตรงหรือตั้งกระทู้ถามมาก็ได้

นายนิล ประจันต์ (สุรินทร์) : ขอให้ท่านทราบไว้ว่าเพราะเป็นข้อเท็จจริงดังที่เรียนให้ทราบ แต่ราษฎร ไม่กล้าจะนำเรื่องมาร้องฟ้อง เพราะกลัวอำนาจอิทธิพลของเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ท่านจะมีหนทางแก้ไขไม่ให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจบาเถื่อนต่อราษฎรได้หรือไม่และวิธีใด

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ไม่ยาก คือเวลานี้กำลังตามไปทางจังหวัดให้จังหวัดสั่งการไปสอบสวนคนที่ว่ามีข้อเท็จจริงแล้วท่าน จะกรุณาให้ทราบชื่อว่ามีผู้กระทำเช่นนั้น คือใครและมีผู้ถูกกระทำคือใคร ตัวท่านเองขอได้บอกกล่าวมาทางนี้จะสอบสวนให้ทันทีโดยไม่ชักช้า เหตุที่ชักช้าเพราะท่านถามมาในนามของจังหวัดนั้นจังหวัดนั้น ไม่ได้บอกเป็นอำเภอใด เมื่อใด ถ้าหากว่ามีความจริงอย่างที่ท่านว่าจะได้ข้อเท็จจริงว่าคนใดเก็บเงินเกินอัตรา คนใดเป็นคนเสียเงินการสอบสวนก็จะง่าย

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไปของนาย เทียมไชย นันท์ ตามกระทรวงคมนาคม เรื่องบริษัทเดินอากาศ เซี่ยงคูนเทียม

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตากล) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ต่อคณะกรรมการ
ตรวจการกระทรวงคมนาคมดังต่อไปนี้

๑. หัวหน้ารถบัสการบริษัท พิชณ โลกของบริษัท เดินอากาศ เรียกเงิน
พิเศษจากนายอภัยทนายความผู้โดยสารที่จะไปแม่สอด๗๐๐บาทถ้าไม่ให้เขาจะ
ให้เครื่องบินขึ้นไปถึงผู้โดยสารไปอุดร ผู้โดยสารผู้ขึ้นต้องให้ เขาค้างให้
เครื่องบินไปถึงที่แม่สอด ท่านทราบไหม และจะจัดการข้อบงกชและให้ผู้
โดยสารได้รับเงินที่เสียไปคืนได้ไหม เรื่องเกิดเมื่อวันที่ ๓๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๒๕

๒. ตรวจเครื่องบินของบริษัทดังที่บริษัทเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ค.ศ. ๒๕
เหตุใดบริษัทจึงไม่ช่วยเหลือนักศัลยแพทย์ โดยสารที่ตายมาตั้งบ้านเขาและไม่ช่วย
ผู้โดยสารที่ป่วยที่รอดตายมาได้ตามสมควรในเรื่องการรักษา ปล่อยให้
เขาจัดการกันเองตามลำพัง และต่อไปจะวางระเบียบในเรื่องเหล่านี้อย่างไร
หรือไม่ และจะชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายจากเครื่องบินหรือไม่เพียงใด

๓. เครื่องบินที่รับขนส่งคนโดยสารสาย พิชณ โลก - แม่สอดใช้
เครื่องขนาดเล็กเกินไป ไม่ปลอดภัยแก่ผู้โดยสารเพราะภูมิประเทศในต่อนั้น
มีเขาสูงมาก และอากาศร้ายแรงกว่าตอนอื่น เครื่องบินที่เดินสายนี้จึงเสียหาย
และตกบ่อยกว่าสายอื่น ๆ คือไปจะใช้เครื่องบินใหญ่และมั่นคงกว่าที่ใช้อยู่
เวลานี้จะได้หรือไม่ หากทำไม่ได้จะเปิดให้เอกชนทำจะได้หรือไม่

๔. ค่าโดยสารเครื่องบินจากตากไปแม่สอดคิดแพงเกินสมควร เมื่อ
คิดเทียบตามระยะทางและ ภูมิประเทศที่มีเขาเช่นเดียวกันจะลด ค่าโดยสารลง
มาอีกสัก ๓ ใน ๓ จะได้หรือไม่

พ.อ. พระยาศรีพิชัยสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
เรื่องเครื่องบินตก ได้จัดการข้อบงกชแต่ยังไม่ได้หลักฐานว่าเจ้าหน้าที่
ของบริษัทเดินอากาศได้เรียกเงิน ๗๐๐ บาทอย่างไร เพราะว่าถ้าถามไป เขาก็ปฏิเสธ
แต่ถ้าเมื่อท่านผู้แทนมีหลักฐานแน่นอนแล้วก็นอบให้ทางกระทรวงจัด

การได้สอน เป็นความจริงแล้วก็จะได้ตั้งโทษแก่เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่ง และถ้าจะคน
 เงินคงจะได้ ในข้อ ๓ การต่ำเตี้ยงศพ ของผู้ตายที่เกิด ประสบบุบคืเหตุก็ได้ให้
 ความสะดวกโดยได้ช่วยออกเงินตั้งศพ ค่าจ้างต่ำเตี้ยง และที่นิตหมาย
 ของครอบครัวผู้ตายนั้นในชั้นต้นได้นัดพบที่อำเภอต่างซุก แล้วภายหลัง
 ภรรยาผู้ตายนั้นไปจังหวัดถึงหมู่บ้านไม่ได้พบผู้แทนของบริษัทเดินอากาศตาม
 นัดเป็นการคาดเคลื่อนไป ด้วยการที่ประสบบุบคืเหตุเจ้าหน้าที่ได้พยายาม
 จัดการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บตลอดจนการเผาศพตามสมควรแก่เหตุ ส่วนค่าใช้จ่าย
 การเสียหายในเรื่องอื่น ๆ นั้นก็เป็นไปตาม เงื่อนไขซึ่งมีไว้ในระหว่างผู้
 โดยสำรวจจากเครื่องบินกับบริษัทซึ่งข้าง หลังของ บัตร โดยสำรวจนั้นก็มี ฉางได้ว่า
 “หากเครื่องบินประสบบุบคืเหตุใด ๆ ก็ความ ผู้โดยสารยินยอมจะไม่เรียก
 ร้องค่าเสียหายอย่างไรทั้งสิ้น” ในเรื่องนี้เป็นเพราะว่า การเดินทางบน
 อากาศ จะเอาแน่นอน ๓๐๐ เปอรเซ็นต์ไม่ได้ เมื่อเครื่องบิน ประสบบุบคื
 เหตุตกมาก็คงมีการเสียหายกันบ้าง เพราะฉะนั้นจะไปโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด
 นั้นโทษไม่ได้

ความปลอดภัยของผู้โดยสาร โดยปรกติไม่ได้ ขึ้นอยู่กับเครื่องบินเล็ก
 หรือเครื่องบินใหญ่ แต่ว่าขึ้นอยู่กับความแน่นอนของเครื่องบินและเครื่อง
 ยนต์ เครื่องบินที่ ใช้อยู่ในสายการ บินของประเทศ เราก็ ได้ พิจารณาถึง
 สภาพเหมาะสมควรกับตั้งนามบิน และผู้โดยสารที่เดินทางไปมา ถ้าเราจะใช้
 เครื่องบินใหญ่เกินไป จำนวนผู้โดยสารที่ไปมาในระหว่างจังหวัดต่าง ๆ
 ไม่พอเพียงก็จะขาดทุน นอกจากนั้นจะต้องทำตั้งนามบินให้แข็งแรง ซึ่งตั้ง
 แล้วแต่จะต้อง ใช้เงินเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นทางบริษัทก็ได้พิจารณา
 อยู่แล้วว่าเครื่องบินขนาดไหน บรรจุคนได้เท่าไร จึงจะเหมาะแก่การเดินทางใน
 ประเทศของเรา ไม่ใช่เกี่ยวข้องกับเครื่องบินเล็กหรือเครื่องบินใหญ่เลย

ในข้อ ๔ การที่จะขอให้ลดอัตราค่าโดยสารนั้น บริษัทก็ได้ลดให้แล้ว
แต่ก็จะได้พิจารณาต่อไปอีกต่อไปตามเวลาอันควร แต่อาจจะลดมากหรือ
น้อยย่อมแล้วแต่รายจ่ายรายได้ของบริษัทในด้านการบินเพียงพอและเหมาะสม
หรือไม่ ถ้าจะลดกันเรื่อย ๆ แล้ว บริษัทก็อยู่ไม่ได้ จะต้องเลิกไป เพราะ
ฉะนั้นจะต้องพิจารณาเป็นคราว ๆ ไปตามที่ถาม.

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตลก) : ข้าพเจ้าขอซักข้อไปว่า สำหรับ
ข้อ ๑ ที่เกี่ยวกับสารเรียกเงิน ๗๐๐ บาทจากผู้โดยสารนั้น ท่านรัฐมนตรี
ชี้แจงว่าได้สอบสวนแล้ว เขาปฏิเสธไม่มีหลักฐานอะไร ข้าพเจ้าอยากจะ
ซักถามว่า ท่านได้สอบสวนทุกเรียกเงินนั้นบ้างหรือเปล่า คือท่านตอบมาเป็น
แต่ท่านถามตัวผู้เรียก ทนผู้ที่ถูกเรียกนั้นได้ทราบว่า ท่านไม่ได้ถาม เมื่อ
อย่างนั้นจะเอาหลักฐานอะไรได้ เพราะว่าท่านไม่ได้สอบสวนทั้งโจทก์ทั้ง
จำเลย แล้วโจทก์เขาอ้างอย่างไร ก็น่าจะสอบสวนตามหลักฐานที่โจทก์เขา
อ้างที่ท่านสอบสวนกับจำเลยฝ่ายเดียว คือเป็นที่แน่ๆว่าเขาจะต้องปฏิเสธ
ก็ไม่ได้รับความผิดกรรม

ท่านสำหรับข้อ ๒ ครัวเครื่องบินของบริษัทตก เทาที่เป็นของบริษัท
ไม่ได้ให้ความสะดวกเต็มที่แก่ผู้โดยสารทั่วทุกบริษัท คือตกแต่บริษัทที่ไม่
รู้ เจ้าทุกข์เขาได้ข่าวก่อนแล้วเขาจะไปติดต่อกับทางบริษัทก็จะขอโดยสารเขา
ไปด้วย คือจะให้เขาออกค่าเรือค่าอะไรเป็นอย่างนั้น จะยืนยันเรื่องและหลักฐาน
ได้แต่ท่านเสียดายไม่อยู่เลยแล้วท่านทราบดี คือจะอาศัยตามไปด้วยอย่าง
ไม่ได้ให้ความสะดวกด้วยยังไม่รัดกุม แล้วขออย่างหนึ่งสำหรับผู้เจ็บป่วยอย่าง
คนที่รอดตายก็ไม่เห็นได้รบ การช่วยเหลือ อย่างคำ หยุตคำยา ที่เขา ควรจะได้
รับหรือควรจะให้ตามศีลธรรมอันดีของประชาชนก็ไม่เห็นรัฐบาลช่วยเหลือเขา
ในเรื่องนี้ต่ออย่างไรก็ปล่อยให้ ถ้ามันเหตุเป็นคนที่ใหม่คำหยุตคำยาพยายาม
ได้เพียงพอ นอกจะขาดศีลธรรมอันดีไปหน่อย เพราะฉะนั้นขอให้ชี้แจง

ในเรื่องนี้ด้วย แล้วถ้าบริษัทรับตั้งคนโดยส่วนนี้อาจจะขอเรื่อง ที่ท่าน
 รัฐมนตรีบอกว่าจะมีคนไม่พอที่จะ โดยส่วนที่จะใช้เครื่องบินใหญ่สายตาก-
 แม่สอด มีคนโดยส่วนซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่ามากกว่าทุกสายหมดแต่มีคนมาก
 บางทีของบินพิเศษหลายเที่ยว ใช้เครื่องยนต์มากเกินสมควร ถ้าใช้เครื่องบิน
 บินทุกคนโดยส่วนขนาด ๔-๕คนก็จะเหมาะสม ควรจะพิจารณาในเรื่องนี้บ้าง
 สำหรับค่าโดยส่วนที่อาจแพงเกินสมควรก็ยังไม่ได้อธิบายว่าจะตัดได้เมื่อไร ควรจะ
 ปล่อยให้ทราบแน่ชัดว่าจะตัดได้เมื่อใด เพราะเท่าที่เป็นอยู่ ตากไปแม่สอดคิด
 ๘๐ บาท ระยะ ๘๐ กิโลเมตร แล้วระยะ ๓๐๐ กิโลเมตรคิด ๘๐ บาท ถือว่าปริมาณกัน ๓๐๐ บาท
 นี้ผิดมากควรให้ความเป็นธรรมอย่างสุดเฉียดแน่นอนก็ เพราะผูกขาดตัดตอน
 บริษัทขอสัมปทานทำก็ไม่ให้ ขอให้รัฐมนตรีพิจารณาความเป็นธรรมและ
 ช่วยเหลือประชาชนด้วย

พ.อ. พระยาสุรพิชัยสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 ในเรื่องเงินที่เจ้าหน้าของบริษัทเดินอากาศได้เรียกไปนั้น กระทั่งเป็น
 กระทั่งก่อนที่ส่งมาทำการสอบสวนแล้ว ความจริงเขาก็ได้ทำการสอบสวนเป็น
 ระยะส่งมาทางกระทรวงก็ยังไม่พิจารณา แต่ว่าจะได้ตั้งกรรมการขึ้นสอบ
 สอบในเรื่องเหล่านี้ประกอบกับไม่มีหลักฐานอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นอาจจะเรียน
 ท่านผู้แทน ว่าถ้ามีหลักฐานหรือมีใครที่จะเป็น พยานให้ ในเรื่อง นี้ได้แล้วขอให้
 ไปติดต่อทางกระทรวงหรือจะให้เรียกเรื่องทางไหนกระทรวง ยินดี ปฏิบัติ ตาม
 อนุญาตจะได้หลักฐาน ในเรื่องนี้เป็นอย่างไร ในเรื่องที่ว่าเครื่องบินบริษัททุกแล้ว
 บริษัทไม่ให้ความสะดวกเช่นนี้ โดยเครื่องบินหนักในป่าไปในทางที่ไม่มีทางคิด
 ค่อนข้างโต เพราะฉะนั้นก็ต้องมีเวลาที่จะทำการสอบสวนโทรเลขไปตาม
 จังหวัดต่าง ๆ ที่เครื่องบินเดินผ่านตามสายการบินของเขา เมื่อได้ทราบแล้ว
 ไปตักที่ไหนอะไรต่าง ๆ การที่จะขึ้นเครื่องบิน ๆ ตรวจดูก็เป็นวิธีที่กระทำ

อยู่เป็นธรรมดา เพราะว่าถ้าตกที่ไหนอย่างไรก็ได้จัดการเอา เครื่องบิน
ไปช่วยเหลือได้ ในเรื่องหยุดยารักษาคิดได้ว่าเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น
ที่จะช่วยเหลือกันในขณะที่ตก แต่ถ้าในการที่จะรักษากันคิดต่อไปตลอดด้วย
ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะต้องพูดจากัน ในเรื่องที่ว่าทางสาย ตาก-แม่สอด มีคน
โดยสารมาก ควรจะใช้เครื่องบินใหญ่ นั่นเครื่องบินขอเรียนว่า เราของชื่อ
เขามา ไม่ใช่ทำ ได้เอง หรือ เปลี่ยน แปลงได้ ตาม ที่ใจนึก เพราะฉะนั้น
เมื่อทำมาหรือชื่อมาคราวหนึ่งก็ต้องใช้ไปเดี๋ยวก่อน จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขไม่ใช่
ทำได้ ในฉันทพวงน เพราะฉะนั้น ต้องพิจารณาดูเหมือนกันถ้าเห็นว่าเครื่อง
บินเล็กจะเพิ่มให้ใหญ่ หรือเครื่องบินใหญ่จะให้เล็กก็ทำไม่ได้ในทันทีทันควัน
เพราะไม่ใช่ของที่เราทำได้ในเมืองเรา

เรื่องค่าโดยสารก็เหมือนกัน เพราะว่าค่าครองชีพค่าสังของ ในขณะ
ที่เป็นขีปนาวุธไปมากนัก เพราะฉะนั้น ถ้าเราไม่ขึ้นค่าโดยสารตามไป เครื่อง
บินหรือบริษัทก็อยู่ไม่ได้ ค่าน้ำมันก็แพง ค่าจ้างก็แพง ค่าของเครื่องใช้อะไรก็
แพงหมด เพราะฉะนั้นยังเรียนไม่ได้ว่าจะลดอย่างไรเมื่อใด เท่าไร แต่ก็ได้พยายาม
ทุกวิถีทางที่จะลดค่าโดยสารลงมาตามน้ำหนักตัวละก็ตั้งเอาแน่ นอก
จากนั้นในบางเราจะมี บริษัทการบิน หลายบริษัทด้วยกัน ไม่เฉพาะบริษัท
เดินอากาศเท่านั้น เพราะฉะนั้นการลดค่าโดยสาร ต้องวางระดับให้เท่ากัน
ถ้าไม่อย่างนั้นก็เป็นถาวรแย่งกัน ตกลงมากก็แปลว่าเชือดคอตัวเอง บริษัท
ต่าง ๆ เหล่านี้ก็ อยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้น เป็นเรื่องที่จะ ต้องประชุมวางกฎ
วางเกณฑ์กัน แต่ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่าการโดยสารเครื่องบินเป็นของ
แพงอยู่ เพราะฉะนั้นเราจะเรียกร้องให้ราคาต่ำ ลงมาอย่างถาวรโดยสาร
รถไฟหรือรถยนต์ธรรมดาเป็นไปไม่ได้

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตลก) : สำหรับคำโดยสารนั้นไม่ใช่ข้าพเจ้า
 จะให้ตัดเท่าเดิม ขอให้ตัดลงมาก่ออัตราตามสมควร เช่นสายขึ้นก็เปอร์เซ็นต์
 เช่น ๕ ส่วนหรืออะไรเราก็เพิ่มไปเป็น ๕-๖ แต่อย่าไปถึง ๒๐ ส่วน ความ
 มุ่งหมายเป็นอย่างนั้นขอ ไม่ต้องพูดมาก หวังว่าท่านรัฐมนตรีคง จะได้
 พิจารณาเหตุเพื่อความเป็นธรรม สำหรับอีกข้อหนึ่งที่จะให้ข้าพเจ้านำพยาน
 หลักฐานมาชี้แจงอะไรนั้นข้าพเจ้าก็ได้แจ้งระบุชื่อแล้ว ท่านรัฐมนตรีไปสอบ
 จะตั้งกรรมการให้รัดกุมเหมาะสมดีกว่าน้อย จะไปตั้งคณะกรรมการในรัฐ
 ธรรมนูญไปสอบเรื่องกรรพจนเป็นไม่ได้เรื่อง เพราะฉะนั้นคงจะตั้งกรรมการให้
 รัดกุมและเป็นธรรมและดีต่อจากผู้ที่ถูกเรียก นายอภิชาต วัชรบุณยกุล
 และกรรมการที่มีหลักฐาน เมื่อมีข้อที่น่าสงสัยอย่างไรแล้วท่านรัฐมนตรีก็เรียก
 สอบกันได้ตามระเบียบวิธีการ นอกจากนั้นไม่คิดใจอะไร

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของนายโชติ วัชรย-
 ดิษฐ์ ตามกระทรวงมหาดไทย เรื่องทหารกับตำรวจด้วยกัน

นายโชติ วัชรยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้ ได้ทราบว่ามีคดีหนึ่งที่
 ๑๕ กันยายน ทหารกับตำรวจยิงต่อสู้กันที่ปากแม่น้ำปราณบุรี จังหวัด
 ประจวบคีรีขันธ์ จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เพียงใด
๒. รัฐบาลได้รับรายงานในเรื่องนี้แต่เมื่อใด และตั้งให้ดำเนินการ

การไปแล้วอย่างไร

๓. หัวหน้าทางต้องฝ่ายมีชื่อและยศตำแหน่งใด มีการจับและ
 คายบ้างหรือไม่

๕. ถ้าสาเหตุเป็นการก่อตัวแล้วคุ้มครองพวกเอาอาวุธ
ของรัฐขาดไปใช้ยิงอันไร้ประโยชน์เช่นนี้ รัฐบาลจะพิจารณาถึงโทษและ
ให้ใช้ค่าเสียหายหรือไม่

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบรวมกันทุกข้อดังต่อไปนี้

จังหวัดได้รายงานเหตุการณ์โดยละเอียด เมื่อวันที่ ๓๗ กันยายน พ.ศ.
๒๔๘๓ ให้กระทรวงทราบ สาเหตุเนื่องจากได้มีผู้ยิงบนที่ศาลเจ้า ทหารอากาศ
ชั้นมี ร้อยเอก จรรยา หัวหน้า หน่วยตำรวจ เข้าใจ ว่าหน่วย ตำรวจยิง บนมา
ตำรวจจึงได้ยิงไป ส่วนตำรวจเมื่อได้ยินเสียงปืน เข้าใจว่าผู้ร้ายยิงถนัด
ตำรวจ เพราะก่อนเกิดเหตุ ๓ วันคือวันที่ ๓๕ กันยายน พลตำรวจสมัครเทิร
ได้ถูกคนร้ายยิงตาย สิบเอกกิต ถูกยิงถึงตบและพลจ่าถูกยิงบาดเจ็บ เมื่อ
ดังกล่าวถึงนี้ ทางตำรวจพร้อมด้วยปลัดอำเภอจึงใช้ปืนยิงเพื่อป้องกันอันตราย
ตำรวจ ในการทหารยิงบน ๗ นัด ตำรวจยิง ๓๑ นัดปลัดอำเภอยิง ๗ นัด ไม่มี
ใครบาดเจ็บและผู้ใดตาย เมื่อมีเหตุเกิดจนกระทรวงมหาดไทยจึงแจ้งไปยัง
กระทรวงกลาโหมเพื่อพิจารณาป้องกันมิให้เกิดเหตุเช่นนี้อีก และขณะนั้นคง
กรรมการคณะหนึ่งดำเนินการสอบสวนแล้ว

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ขณะที่ยิงแห่งละ ๗ นัด ๗
นัดและ ๓๑ นัดด้วยกันเป็นเวลานานเท่าไร

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ไม่ทราบ ประมาณก็เห็นจะชั่วระยะเวลา ๒๐ นาที

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ที่ตั้งกรรมการพิจารณา
แล้วนั้นตั้งแต่วันที่ ๓๕ กันยายน ก็เป็นเวลา ๒ เดือนแล้วก็ได้จัดการไปอย่างไร
รัฐผลอย่างไรแล้ว

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ทราบผลแล้ว แต่เพียงทราบคือทางรายงาน ๆ เข้ามาแล้วท่านนายก ฯ ถ้าตั้ง
มามหาดไทยนั้นให้ทาง ทหารกับมหาดไทย เปรียบร่วมกัน ในการที่จะประกษา
ยกโทษ

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : เรื่องเช่นนี้เกี่ยวกับกระทบ
กระเทือนประชาชน อยากทราบว่า รัฐบาลจะมีการ พิจารณาและมีมาตรการ
ตั้งสอนบังคับบัญชาอย่าให้ทำเช่นนั้นอีกจะได้หรือไม่

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
เมื่อพิจารณาการลงโทษก็พิจารณาข้อบ่งชี้อื่น ๆ ไปในตัว แต่จะกำหนดลง
โทษอย่างไรเวลาใดยังไม่ทราบ เพราะจะต้องปรึกษาผู้ใหญ่ฝ่ายกตม
กับมหาดไทยร่วมกัน อาจจะต้องลงโทษก็ได้ตามความผิด

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ๑. ทนแล้วคุณ กระทู้ต่อไปของ
นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ ตามกระทรวงมหาดไทยเรื่องการช่วยเหลือราษฎร
ในจังหวัดนครราชสีมา

นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ (นครราชสีมา) : กระทู้นี้ได้ตั้งมา ๗-๘
เดือนแล้ว บัดนี้เหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นปกติแล้ว เพราะฉะนั้นขอ
ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไปของนายสมรรถ
เอี่ยมวิโรจน์ ตามกระทรวงคมนาคมเรื่องการบำรุงถนนในจังหวัดนครราชสีมา

นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏตาม ข้อเท็จจริงว่า ถนนสายต่าง ๆ ในจังหวัดนครราชสีมา
จำนวนมากได้ก่อสร้างมาตั้งแต่ครั้งยังเป็นมณฑลอยู่ และถนนเหล่านั้นนับว่าเป็น
ถนนสายสำคัญ ซึ่งราษฎรใช้เป็นทางขนส่งสินค้า เครื่องอุปโภคและบริโภค
ระหว่างอำเภอไปสู่ตลาด และติดต่อกับจังหวัด ขณะนั้นถนนเหล่านั้นได้ชำรุด

ทรุดโทรมตงจนเกือบจะใช้การไม่ได้อยู่แล้ว ประกอบกับจังหวัดเหล่านั้นติดต่อกับชายแดน ซึ่งสภาพถนนของเราแตกต่างกับของเขามาก จึงใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า

รัฐบาลจะจัดการซ่อมแซมถนนสายสำคัญในจังหวัดนราธิวาสให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีหรือไม่ และถ้าได้จะจัดการเมื่อไร

นายปฐุม โพธิแก้ว รัฐมนตรี : รัฐบาลจะพยายามที่จะซ่อมแซมทางที่ผู้แทนได้ถามมาให้มีสภาพใช้การได้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่พ่อค้าประชาชนและจะจัดบำรุงให้ได้ตามมาตรฐานต้องใช้เวลาถึง ๕ ปี โดยต้องมีเงินใช้จ่ายเป็นการบูรณะ ขณะนี้ยังกระทำเป็นตาเป็นต้นไม่ได้ กังได้แต่เพียงทำตามกำลังเงินของงบประมาณเพื่อจะให้การจราจรไม่ต้องติดขัดเท่านั้น ถ้าหากว่าได้งบประมาณมากขงจะพยายามบูรณะและซ่อมแซมให้ดียิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในบัดนี้

นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ (นราธิวาส) : ข้าพเจ้าขอชักออกข้อเดียว ก็สงสัยว่าเช่นอย่างถนนระหว่างจังหวัด และสถานี ดันหยงมาลี อันเป็นสถานี.....

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ดังๆ หน่ยไม่ได้ยินเลย

นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ (นราธิวาส) : ถนนในท้องถิ่นซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นสายสำคัญในจังหวัดนราธิวาส เช่นถนนระหว่างทางไปตันหยงมาลี สร้างมา ๓๐ ปีแล้ว ความยาวของถนนเพียง ๒๑ กิโลเมตรเท่านั้น แต่ถนนเหล่านั้น....

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลไม่ได้ยิน รัฐบาลจะไม่รับจะตอบอย่างไรกระเถิบมาอันที่ ๒ ดีกว่า

นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ (นราธิวาส) : ถนนสายสำคัญในจังหวัดนราธิวาสเป็นต้นว่า ถนนระหว่างจังหวัดถึงสถานีตันหยงมาลี ก็ถนนเหล่านั้น

มีความยาวเพียง ๒๑ กิโลเมตรเท่านั้น และได้สร้างมา ๓๐ ปีแล้ว และสายที่ ๒ ระหว่างสุโขทัยไปอำเภอแฉ่ง ก็ข้อมทราบจำอำเภอเหมืองของทองชะไพบ่าย และถนนของเราใช้การไม่ได้ ราษฎรต้องลงถนนสร้างเองถึง ๑ แสงบาท เมื่อเร็ว ๆ นี้ และรัฐบาลจะเห็นในสมัยที่เอาเงินเพิ่มไปทำถนนเหล่านั้น สายที่ ๓ คือระหว่างจังหวัดคังอำเภอตากใบ ถนนทั้ง ๓ สายนี้ รัฐบาลจะคิดสร้างได้ใหม่ เพราะราษฎรใช้ประโยชน์มากชน

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ตามที่ท่านผู้แทนขอให้สร้างถนนหนทาง ๓ สายในนี้ ทางกระทรวงคมนาคมจะรีบได้พิจารณา เพราะถ้าเป็นก็ไต่รบบงบประมาณมาทางข้างทางและสร้างทางคู่เหมือนประมาณ ๕๐ ล้านก็จะได้พิจารณาถึงทางสายนี้ด้วยในขณะดำเนินการ

นายสมรรถ เอี่ยมวิโรจน์ (นราธิวาส) : ขอใจ

ทำการแทนประธานสภา : กระทั่งถามต่อไป ของนายมา เด็รัฐศรี ถามกระทรวงการคลังเรื่องค่าธรรมเนียมบ้านคู่ตึกถาวร คุณมาไม่ได้มาและไม่ได้อบรมหมายให้ใคร กระทั่งถามต่อไปของนายเทพ เกตุพันธ์ ถามกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องค่าเล่าเรียนในโรงเรียนรัฐบาล ไม่มาและไม่ได้อบรมหมายให้ใครได้ กระทั่งถามต่อไปของนายฉ่ำ จรรย์สเนตร ถามท่านนายกรัฐมนตรี เรื่องเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

นายฉ่ำ จรรย์สเนตร (นครศรีธรรมราช) : กระทั่งถามเรื่องเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ถามมานานแล้ว ตั้งแต่ ท่านคง ฯ ยังเป็นอยู่จนบัดนี้ โชคดีแต่ได้ตอบ ชาวเจ้าขอตั้งกระทั่งถาม นายกรัฐมนตรีจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งเป็นรัฐบาลแห่งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตั้งคำถามดำคาญต่อไป

รัฐบาล มีนโยบายบำรุงตั้งเสริมหนังสือพิมพ์ของชาติไทย ประการใดบ้างหรือไม่ เป็นต้นว่า

ก. เงินทุน สัมรรถภาพของผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์และท่านบรรณาธิการพร้อมด้วยท่านเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้น ๆ

ข. การลงข่าวสารการเมืองโดยเฉพาะข่าวทางฝ่ายบริหาร หรือข่าวการประมุขรัฐสภาให้ถูกต้องตามความเป็นจริงจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอตอบกระทู้ถาม ดังนี้ คข

รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมหนังสือพิมพ์ของชาติ ได้ประการใดหรือไม่ รัฐบาลขอตอบว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมหนังสือพิมพ์ของชาติไทยให้มีความสำคัญและมีความเจริญยิ่งขึ้นในอารยะประเทศเขา ในเรื่องเงินทุนนั้นทางรัฐบาลยังไม่ได้ดำริที่จะให้ สัมรรถภาพของผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์และบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์และเจ้าของนั้น ทางรัฐบาลนี้ ได้ดำริที่จะไม่เกี่ยวข้องด้วย เพราะระบอบการปกครองอย่างนี้เขาถือว่าหนังสือพิมพ์นั้นปล่อยให้เสรีภาพโดยเต็มที่ ถ้าหากถ้าไม่ให้เงินทุนก็ไปคอยคุมและส่งเสริมสัมรรถภาพอื่น ๆ ก็คงจะทำให้หนังสือพิมพ์ไม่ได้รับเสรีภาพอย่างเต็มที่ ดังนั้นในการลงข่าวสารการเมืองโดยเฉพาะข่าวบริหารหรือการประมุขสภาให้ถูกต้องตามความเป็นจริงนั้น รัฐบาลเองก็ได้พยายามที่จะให้ทางหนังสือพิมพ์ได้รับข่าวโดยถูกต้องอยู่เสมอและก็ได้มีการเชิญหนังสือพิมพ์มาพบปะให้ข่าวเป็นการถูกต้องอยู่เป็นการประจำอยู่แล้ว

นายฉ่ำ จิวรัตน์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านนายกรัฐมนตรี ได้ตอบกระทู้ถามในกรณีจะให้เงินทุนแก่หนังสือพิมพ์ก็ตาม หรือสัมรรถภาพของผู้สื่อข่าวและเจ้าหน้าที่หนังสือพิมพ์ก็ตาม ถ้ารัฐบาลเขาไม่เกี่ยวข้องของ ท่านว่าอุปสรรคจะเป็นมูลเหตุขัดเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านมีนโยบายหรือจะคัดเสรีภาพ หนังสือพิมพ์ที่ท่านหนักใจในกรณีที่ขอข่าวเข้ามาแล้วประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ชาวข้าราชการเมืองของฝ่ายบริหารก็ตาม ฝ่ายรัฐสภา
ก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จับกุมพาดชนที่จะพยายามทำตายไทย
โดยตรงและโดยทางอ้อมที่อาจปฏิบัติชอบ หนังสือพิมพ์ลงข่าวชนิดที่ว่าพวก
บักซ์ไคทั้นไม่ได้ เพราะครุณามายยี่เยี่ยที่กรุงเทพฯ รัฐบาลไม่คิดที่จะต่อ
คานหรือ พอดที่อยู่ห่างไกลในป่าไม่ได้ทราบข่าววิทยุกระจายเสียง แต่
หนังสือพิมพ์ไปลงข่าวฉบับนั้นที่คนไม่ฟังปฏิบัติเป็นทพชใจ รัฐบาล กระนั้น
หรือ ประชาชนพลเมืองตกอกตกใจเป็นการใหญ่ ท่านจอมพล ฯ ก็ถูกตั้งว่า
กัญยาพิช ชาวพระนครรักจอมพลประดุจตั้งเงาร่างกาย ตกใจเป็นการใหญ่
เพราะฉะนั้น การประกาศข่าวหนังสือพิมพ์เป็นทพชใจอย่างนั้นหรือ นั้เสรีภาพ
ตามระบบประชาธิปไตยอย่างนั้นหรือ ขอให้ท่านได้โปรดเมตตาผู้ทเคารพ
และรักนับถือประดุจตั้งเงาร่างกายและชดถัดปวดล้านต

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลนี้ได้พยายาม
ที่จะแก้ไขในเรื่องนี้ โดยได้ตั้งเส้รมนักหนังสือพิมพ์และด้นมรรถภาพของผู้
ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์โดยที่ไต่เบคแผนกหนังสือพิมพ์ชนในมหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์แล้ว

นายฉ่ำ จรรย์สเนตร (นครศรีธรรมราช) : แม้กระนั้นก็ตาม เกิด
ข้อตั้งกอกตรง....

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณพอใจหรือยัง

นายฉ่ำ จรรย์สเนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้ออีกนคหนึ่ง จะขอ
ถามอีกตรงหนึ่ง คือจะขอตั้งบัญญัติ...

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้คุณถามในประเด็นนั้น ๆ

นายฉ่ำ จรรย์สเนตร (นครศรีธรรมราช) : แม้กระนั้นก็ตาม ท่าน
ทเคารพ....

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : บัญญัติพอใจหรือยัง

นายฉ่ำ จิวส์เนตร (นครศรีธรรมราช) : แม่กระหนกตาม ท่าน
ที่เคารพตอบมา ก็ยังมอกละหนึ่ง ท่านนายกรัฐมนตรีนครศรีธรรมราชท่านใด
หรือไม่ว่าหนังสือพิมพ์คือแม่พิมพ์แนะนำประชาชนในชนบท เพราะฉะนั้น
ท่านจะได้พยายามปรับปรุงหนังสือพิมพ์ให้ดียิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่บัดนี้ โดยทาง
วัฒนธรรมและศีลธรรมให้เร็ว ๆ อย่างชำนาญแล้วจนท้าวเจ้าตั้งกระทู้ถามภายใน
ใน ๓ เดือนจะได้หรือไม่.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ในระบอบการ
ปกครองอย่างนี้คงได้บังคับได้ในรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด บุคคลนั้นยอมมีสิทธิเสรี
ภาพที่จะทำอะไรก็ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าหนังสือพิมพ์ทำไป
ก็ไม่ผิด แต่ในทางกฎหมายพระราชบัญญัติการพิมพ์ไม่ผิด เพราะฉะนั้น
รัฐบาลก็ยังไม่ได้ตำหนิทำอะไรต่อไป.

นายฉ่ำ จิวส์เนตร (นครศรีธรรมราช) : เป็นที่ขงใจของชาว
นครศรีธรรมราชร้อยเปอร์เซ็นต์.

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทู้ข้อไปของนายฉ่ำ ศศิบุตร
ถามกระทรวงคมนาคม เรื่องการหยุดรับส่งเครื่องบินเดินเมื่อดอกอากาศที่จังหวัด
แพร่ นายฉ่ำ ๆ ไม่มา และไม่ได้มอบหมายใครไว้ เป็นอันถอนไป

กระทู้ข้อไปของนายบุญมี ปารมวงศ์ ถามกระทรวงคมนาคม เรื่อง
การสร้างทางสายบ้านห่ม — โคกสำโรง

นายบุญมี ปารมวงศ์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

ด้วยทางหลวงสายอำเภอบ้านห่ม — โคกสำโรง ซึ่งติดต่อกับถนน
สายสระ — นารายณ์ ซึ่งเดิมเป็นถนนตีบตัน สมัยท่านจอมพลได้โอนจาก
ตีบตันมาเป็นของรัฐบาล เพื่อให้สะดวกโดยเร็ว แต่ตั้งตั้งกันข้าม
คชตั้งแต่เริ่มสร้างมาจนถึงบัดนี้เป็นเวลานานถึง ๑๐ ปีแล้ว และเวลานี้พวก

กองทางมนายมกต แยมอบต ช่างทางได้ล้มคืบกับลูกน้องทจจวิต ตั้งม
คำร้องเรียนปรากฏอยู่ที่ท่านชชบตกรมทางแล้ว ถนนสายนี้เป็นถนนสาย
สำคัญสายหนึ่งในจังหวัดตตพบุรี ทางสายสำคัญเป็นทพคู่จน ไตลคคอมเชกชนเคย
ขอสัมปทานมาแล้ว

ตั้งน ชาวเจ้าขอเรียนถามว่า จะได้จัดการก่อสร้างให้สำเร็จโดยเร็ว
เพียงใดหรือไม่

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ทางสายบ้านหมี่-โคกสำโรง จะ
สร้างให้เสร็จในเร็ววันไม่ได้ โดยที่รัฐบาลนโยบายบูรณะทางที่ชำรุด
ทรุดโทรมให้คืนสภาพเดิม ในบั้นได้ตั้งงบประมาณไว้เพื่อรักษาสภาพทางไม่
ให้ทรุดโทรมเกินควรไว้เพียง ๑๐,๐๐๐ บาท ก่อจะใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อ
กิจการดังกล่าวได้ ก็คงรอปไปจนงบประมาณตก นอกจากนั้นกรมทางได้
จัดสรรทางสายอื่นเข้าในโครงการนี้สร้างทาง ๕ ปี และได้เสนอโครงการนี้
นั้นมายังกระทรวงคมนาคมแล้ว โดยบันทึกที่ ก.๖/๒๓๓๘/๒๔๘๓ หาก
รัฐบาลรับหลักการสร้างทางหลวงตามโครงการนี้ดังกล่าว และให้เงินบ
ประมาณแล้ว ก็จะได้สร้างอย่างเต็มที่เริ่มแต่ พ.ศ. ๒๔๘๒ กำหนดว่าจะสร้างให้
เสร็จใน พ.ศ. ๒๔๘๓

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของนายเพ่ง สิม-
ปะพันธ์ เรื่องการผิดค่านามนเชอเพลิงซึ่งจ่ายความขาดแคลน ตามกระทรวงการ
อุตสาหกรรม

นายเพ่ง สิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ชาวเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่านามนเชอเพลิงซึ่งจำเป็นตองใช้ชอยู่ภายในประเทศ
ต้องขาดแคลนลง และปรากฏว่าประชาชนตองได้รับความยากลำบากใน
การทตองหาชอนามนเชอเพลิงนนี้ ได้ทราบจำบบชอนามนภายในประเทศ

ของเรายังที่เมืองฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นบ่อน้ำมันที่มีจำนวนมากพอควร และรัฐบาลก่อนๆ ได้เคยทำการสำรวจและทดสอบขุดมาทดลองใช้ดูบ้างแล้ว ปรากฏว่าได้ผลเป็นที่พอใจ ประกอบด้วยเขตน้ำมันเชอเพลิงกำลังขาดแคลนอยู่ จึงใคร่ขอเรียนถามรัฐบาลว่า

๑. น้ำมันที่บ่อนเมืองฝางเท่าที่ทำการสำรวจไปแล้วจะมีปริมาณพอที่จะนำมาใช้เป็นน้ำมันเชอเพลิงสำหรับใช้ภายในประเทศได้หรือไม่
๒. ถ้าปรากฏว่าน้ำมันที่บ่อนเมืองฝางนี้ มีมากพอ รัฐบาลจะรับดำเนินการขุดน้ำมันจากบ่อนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไปจะได้หรือไม่
๓. เงินค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลก่อนๆ ได้เคยลงทุนไปในการนี้แล้วนั้น ขอทราบว่าเป็นจำนวนเงินเท่าไร และงานเท่าที่ใดดำเนินไปแล้วได้ผลเพียงไร

พล.ต. หม่อมสนิทวงศ์เส็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม :

ขอตอบกระทู้ข้อ ๑. ที่บ่อน้ำมันเมืองฝาง อยู่จังหวัดเชียงใหม่ รัฐบาลนี้ยังไม่ได้ทำการสำรวจ งานเพียงจะได้โอนมาจากกรมทาง กำลังโอนมาทางกระทรวงการอุตสาหกรรมและตั้งงบประมาณแล้วในงานซึ่งทำการสำรวจนี้ และเข้าใจว่างบประมาณนี้จะทำได้และใช้จ่ายขอเครื่องมือเพื่อกำหนดทำการ

๒. เมื่อรัฐบาลนี้ได้รับงบประมาณไปแล้วจะได้จัดซื้อเครื่องมือตามที่ได้เรียนมาแล้ว แต่ส่วนปริมาณจะมีมากน้อยเพียงใดนั้นรัฐบาลจะได้นำมาพิจารณาทำการสำรวจ

ส่วนในข้อที่ ๓. ขอเรียนว่าค่าใช้จ่ายมีเท่าใดนั้น งานนี้ได้เปลี่ยนมือกันมาเรื่อยๆ ทีเดียวเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๓ กระทรวงคมนาคมได้จ้างช่างผู้ชำนาญชาวต่างประเทศมาทำการขุดเจาะทดสอบขุดสำรวจทางธรณีวิทยาไปด้วย ต่อมากระทรวงกลาโหมได้จ้างชาวต่างประเทศมาสำรวจเพิ่มเติมอีก ซึ่งการสำรวจ

หมยงไม่ได้รับผลตอบแทนใดๆ ปรากฏว่านามนอยุ่บางและนามนเป็นนามน
assoil base ขอกราบเรียนโดยย่อ

นายเพ่ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ข้าพเจ้าอยากทราบว่า ถ้า
หากว่าการสำรวจน้ำมันปรากฏว่า ผลิตใช้ได้เป็นนามนเชื่อเพลิง อย่างตประการ
หนึ่ง - แสดงอีกประการหนึ่ง ตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่า นามนตามทศอบ
ข้าพเจ้าว่าใช้ได้แล้ว เหตุการณ์ทว ๆ ไป ปรากฏว่าสงครามอาจจะเกิด
ได้ถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นควานามนหมดแล้ว รัฐบาลจะเร่งผลิตจะได้หรือไม่

พล.ต. หม่อมสนธิทวงศ์เสนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม :
นามนที่จะได้จากเหมืองต่าง ๆ ถ้าหากว่าสำเร็จผลิตทั้งหมด จะได้
นามนมากมายก็ไม่หมดของ รัฐบาลจะต้องพิจารณาให้ชดเชอนานามน
มา แต่นามนไม่ได้ใช้โดยทันที จะต้องกักตุนเสียก่อนจึงจะใช้ได้

นายเพ่ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : เท่าที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่า
ถ้าหากว่านามนได้มาได้ผลิตแล้ว ท่านไปกักตุนเสียก่อนแล้ว ข้าพเจ้าอยาก
จะทราบว่าโรงกักตุนนามนของเราที่มีอยู่ เพราะเหตุใดจึงขายให้คนต่างชาติไป

พล.ต. หม่อมสนธิทวงศ์เสนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม :
เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรรับหน้าที่โรงกักตุนนามนได้ขายไปเสียแล้ว
เพราะฉะนั้น ไม่ทราบว่าเพราะเหตุใดที่ขายไป

นายเพ่ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ถ้าหากว่านามน ผลิตได้แล้ว
หากว่ารัฐบาลนั้นคิดจะตั้งโรงกักตุนนามนที่แน่นอนแล้ว รัฐบาลจะรับพิจารณา
จัดการในเรื่องนั้นโดยเร็วจะได้หรือไม่

พล.ต. หม่อมสนธิทวงศ์เสนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม :
ถ้าหากว่ารัฐสภาได้อนุมัติเงินเป็นจำนวนที่พอเพียงแล้วรัฐบาลก็จะ
จัดทำพอสมควร

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของร้อยตำรวจเอก
ภักดี พรหมายน ถาพนายกรัฐมนตร เวียงคำส่งนาคัดถาม

ร.ต.อ.ภีเศก พรหมมายน (พระนคร) : กระทั่งของกระผมคงมานานแล้ว แต่บังคับการเดออกตั้งจุฬาราชมนตรีได้เสร็จสิ้นไปแล้ว กระผมขอถอน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของนายฉ่ำ จิวรัตน์ เรื่องการส่งเสริมการศึกษา ผู้ตั้งกระทั่งตามไม่มาและไม่ได้มอบหมายผู้ใดถือ จ่าถอนไป

กระทั่งต่อไปของนายเพ็ม วงศ์ทองเหตอ (พิศตร) ตามกระทรวงคมนาคม เรื่องรถบรรทุกทอดทิ้งไว้ตามสถานที่ต่าง ๆ ผู้ตั้งกระทั่งตาม ไม่มา และ ไม่ได้มอบหมายให้ใคร กระทั่งต่อไปของนายเทพ เกตุพันธ์ ตามกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการชอรถยนต์ นายเทพ ไม่มา

กระทั่งต่อไปของนาย ฮ. สายเชอ ตามกระทรวงมหาดไทย เรื่องจ่าย ขาดุขบั้นให้แก่เจ้าหน้าที่ไปปราบโจรผู้ร้าย เจ้าของกระทั่งไม่มา

กระทั่งต่อไป ของนายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ ตามกระทรวงคมนาคม เรื่องการถอนโทรศัพท์

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : โทรศัพท์ที่จะถอนนั้น ได้ทราบว่าการได้ตั้งระบบไม่ถอนและให้คิดค่าใช้จ่ายได้แล้ว กระผมก็ขอถอน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไป ของนายชดัญชัย ภมรพุด ตามกระทรวงมหาดไทยเรื่องการจัดผลิตภัณฑ์ชระอา เจ้าของไม่มา และไม่ได้มอบหมายให้ใคร

กระทั่งต่อไป ของนายเทียม ไชยนิรันทน ตามกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ผ่าชาวนา

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตาก) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทั่งตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ตั้งต่อไป

๓. ผ่าซึ่งทางการสหประชาชาติตั้งมาให้ เพศ จำหน่ายแก่ ชาวนา ใน ราคาอุดจ้านวนประมาณ ๓๐ ล้านหนานั้น ทางการได้กำหนดขายแก่ชาวนาไป

แสดงหัตถะ ๗ บาทซึ่งเกินราคาทไตกำไร เพราะทุนซอมาไม่ถึง ๗ บาท เงิน
กำไรที่ได้นั้น เป็นเงินเท่าไรขอทไหนด และรัฐบาลจะเอาไปใช้จ่ายช่วยเหลือชาว
นาหรือไม่ หรือจะเอาไปใช้จ่ายอย่างไร

๒. ผ่าตักถั่วในข้อ ๑ ที่เหลืออยู่นั้น ทางการจะจัดตั้งไปจำหน่าย
แก่ชาวนาอีกหรือไม่ ถ้าจะตั้ง จะตั้งไปจำหน่ายเมื่อใด ในราคาเท่าใด จะ
ลดจากเดิมได้หรือไม่ ถ้าได้จะได้เท่าไร

๓. ทางราชการวางกฎเกณฑ์ใดจะจำหน่ายผ่าให้ชาวนาที่ทานา ๒ ไร่
ต่อ ๑ เมตรบ้าง ไร่ละ ๑ เมตรบ้าง ที่จำหน่ายแต่ยังไม่ครบ จะจำหน่าย
อีกหรือไม่ เพราะรัฐบาลได้รับปากกับเขาแล้ว แต่จะจำหน่ายให้เขาได้
เมื่อไร

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : กระทรวงพาณิชย์ขอตอบดังนี้

๑. ผ่าชาวนาที่ได้รับมัจฉานวน ๑๕,๕๕๓,๕๓๐ หัตถา เป็นผ่างวดที่ ๑ ซึ่งได้กำหนด
ขนาดแต่ได้รับผ่าก่อนจะทราบถึงราคา ต่อมาเมื่อได้ทราบราคาแล้ว ผ่างวด
ที่ ๑ ขายไปได้กำไรได้คงในงบประมาณรายรับประจำปี ๒๕๒๐ เป็นจำนวน
เงิน ๘ ล้าน ส่วนผ่างวดที่ ๒ ได้ลดราคาตง จำหน่ายลดราคาให้แก่ชาวนา
ลงไปอีกโดยจำหน่ายปลัดกหัตถะ ๕.๒๕ บาท

๒. ผ่าที่เหลืออยู่ ถ้าตั้ง จะขาย ให้ จังหวัดรับ ไป ขายแก่ ชาวนา และ
ประชาชนผู้ติดต่อมาจนกระทั่งบัดนี้ โดยลดราคาอีกแล้ว

๓. เวลานี้ได้เลิกขายโดยวิธีกำหนดตามสัดส่วนแบ่งแห่งเหนือหนา ชาว
นาหรือราษฎรทั่วไปจะซื้อได้ตามความต้องการไม่ใช่แต่ชาวนาจะซื้อได้

นายเทียม ไชยอนันท์ (ตากล) : ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ยังตอบ
ปลัดบงคความจริงในขงราคาของผ่าที่ซอมา ข้าพเจ้าพยายามถามก
พยายามบัต ข้าพเจ้าอยากทราบจว่าราคาทไตกำไร เพราะเท่าที่ข้าพเจ้าทราบ
ราคาทไตกำไรราคาราว ๆ ๓ บาทท่านนเอง มาขายจนราคาตงเมตรละ ๕ บาท

๓๔ ท่านมหาชายได้กำไร ๗ บาทบาท ท่านปรัด ๆ รับรองว่าจะขายหตงะไม่
ถึง๕บาท พอเปิดยื่นรัฐบาลท่านรัฐมนตรีเขามาคชคุณหตงะเอง ๆ กำหนด
ราคา ๗ บาท ผัวที่ได้มาจากตั้งประชาชาติมาขายให้ราคาถูกเฉพาะชาวงนา
ชาวต๋องก็ไม่ได้เขินจะมาขายช่วย เหลือราษฎรยกยก ทราบว่า ราคาทุนเท่าไร
ก็ขายราคา ๗ บาทอย่ามดเตยให้ราษฎรรู้ว่า เขาถูกชูดแค่นี้แล้ว สำหรับผัวตั้ง
กต่างทเหตุฮอยขึ้น เพื่อช่วยราษฎรคชขาย ให้ชางนาราคา เมตรละ ๕ บาทน เป็น
ความไม่จริงเสียแต่ด คชเขาทเขาพเจ้าตั้งเกตุขายชยตามทขงตั้งนามหตง
ละทนทานนเองละไม่ได้ขายให้ชางนา ๕ บาท ตามผู้แทนอาทรบไปขายให้
ชางนา ๕ บาทใหม่ นี้แต่ขายในพระนครไม่ใช่ขายให้ชางนา

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ตั้งเป็นคำถามชี้คุณ

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตอก) : คชจราคาเมตรละ ๕ บาทท่าน
บอกอ่าขาย ท่านตั้งให้ไปขายในจังหวัดไหนหรือจังหวัดใดบ้างหรือเปล่า หรือ
ขายเฉพาะในพระนครเอา ๒ ข้อยเท่านั้น

นายพิน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะไปบด
ราคาถูก ๆ ชาญนั้น เขาพเจ้าคอบไปความที่เจ้านาทชแสงมาตามความเป็นจริง
เพราะเหตุอ่าผัวของ ตั้งประชาชาติที่ชน ตั้งมา หลายรุ่นแต่ไม่ได้บอก ราคา
รัฐบาลตั้งมีนหมกตามเขากตั้งราคาขาย ๗ บาท ไม่ใช่รัฐบาลตั้งเป็นคนขาย๗บาท
แต่ได้รับรองว่าจะขายให้ท่าน ๕ บาท แต่ใครก็ไม่รู้ว่า ๗ บาทท่านกรูแล้ว แต่
รัฐบาลตั้งมีคบบังกระบ้าง สำหรับขายให้ชางนา๕บาทโดยมีระเบียบการให้
ช่าหตงประจำจังหวัดคงพคคามารบ ในขณะนั้นกรมช่าหตงประจำจังหวัดได้
คงพคคามารบที่คตจจังหวัดแต่มีเขาใจจจรรยอ่าผัวไปไม่ถึงชางนา เขาไป
เขาตจตามคต ตั้งมีทานคตง อภยจจคเป็นนายกรัฐมนตรีโตตั้งระงบ ทาง

กระทรวงพาณิชย์ ได้ ส่งระเบียบใหม่ให้ ข้าราชการพนักงาน คำนวณมารับฝาก
กระทรวงพาณิชย์โดยผ่านกระทรวงมหาดไทย เมื่อตั้งระเบียบเช่นนี้แล้ว
ข้าหลวงก็ไม่มารับฝากไปจนบัดนี้และขอเท็จจริงบัจจุบันนั้นข้าหลวงไม่ต้องการมา
เช่นต้นแต่ ทราบได้รับรายงานจากข้าหลวงประจำจังหวัด ข้าหลวงประจำ
จังหวัดรายงานว่า มาที่มารับไปข้าหลวงไม่ส่งมารับได้ และมีผ้าของ
ข้าหลวงจำนวนยอก ๕-๕ ด้านห้า ทางกระทรวงพาณิชย์ก็เอาออกขายตาม
ท้องตลาด ที่ตลาดนัดตามราคา เพราะเหตุว่าจะเก็บเอาได้มากก็จะเสีย
ถ้าหากว่าจังหวัดตากต้องการจะรับเอาไป ข้าพเจ้าก็ยินดีพร้อมที่จะให้รับเอา
ไปราคา ๕ บาท

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ท่านรัฐมนตรียกยอบัดไม้บอออก
แหละ ข้าพเจ้าอยากจะถามว่า ราคาทุนที่ขอมาเท่าไร แล้วสำหรับผ้าที่จะส่ง
ไปต่างจังหวัด ที่ไปให้จำหน่ายแก่ราษฎรในราคาเมตรละ ๕ บาทคือไป ข้อ
เท็จจริงปรากฏว่าข้าหลวงก็ไม่ค่อยอยากจะเอาไป คือว่าขอและราคาถูก คือว่า
ไม่อยากจะช่วยเหลือราษฎร ข้าพเจ้าที่เคยไปร้อง แต่ร้องแล้วเขาก็ไม่ค่อยจะ
เอา เพราะฉะนั้นในเวลานี้ท่านรัฐมนตรีว่าจะพยายามรวมมือที่จะจ่ายให้ไป
บ้าง ข้าพเจ้าก็ไม่ทวง เมื่อจะจ่ายออกไป แต่ขอที่จะชดถามคือไปคือว่า
ราคาทุนเดิมที่ขอมาเท่าไร

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ข้าพเจ้านึกว่าท่านเข้าใจแต่
ว่า ราคา ๓ บาท จึงไม่ได้ตอบ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ขอบคุณ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : หมดยศถาภะทุ่แล้ว

ระเบียบการคือไป ข้อ ๕. เวียง ร้าง พระราชบัญญัติ กำหนดการ
พิจารณาข้อบังคับเรื่องราคาและกำรรับของ พ.ศ. ๒๔๘๗ บัดนี้ข้าพเจ้าได้รับ

ญัตติของนายเทิ้มได้ขอรองมาว่า ขอเปลี่ยนระเบียบวาระดังนี้ ด้วยข้าพเจ้า
ขอเสนอญัตติให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๒/๒๔๙๑ ชุดที่ ๑ ซึ่งประชุมในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ศกนี้ โดยยกเอาเรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลวิธีพิจารณาความอาญาที่ข้าพเจ้า
เสนอในข้อ ๘ นั้นมาเป็นเลข ๕ และเลื่อนร่างพระราชบัญญัติในข้อ ๕. แต่ละข้อๆ
ไปดังมาเป็นข้อ ๖-๗-๘ ตามลำดับ ผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายเทิ้ม ไชยนิรันดร์ (ตลก) : คือสำหรับในวาระต่อไปเป็น
เรื่องที่ ๕ คือร่างพระราชบัญญัติพิจารณาสั่งถอนเรื่องราวของทุกข ซึ่ง
ข้าพเจ้าได้เสนอไป แต่ที่ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนระเบียบวาระประชุม คือเปลี่ยน
จากข้อ ๘ มาดัดไปจากเรื่องนั้นไป คิดมาแทนเป็นข้อ ๕. โดยเหตุผลที่ว่า
เจ้าของเรื่องในข้อ ๕. ไม่มา แต่ถกกันเป็นเรื่องที่คล้ายคลึงกัน ก็เอาเรื่อง
ของข้าพเจ้าขึ้นมาพิจารณาเสียก่อน เมื่อพิจารณาข้อ ๕ ที่ข้าพเจ้าเสนอไปแล้ว
จึงค่อยพิจารณาตามข้อที่ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนระเบียบวาระ เพราะข้อ ๕ คุณ
ชยวรินทร์ ไม่มา เพราะเรื่องเกี่ยวข้องกับแก้ไขวิธีพิจารณาความอาญา
คล้ายคลึงกับของข้าพเจ้าเหมือนกัน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
หรือไม่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ข้าพเจ้าขอจากประชุมอนุมัติให้พิจารณาในข้อ ๘ แทนข้อ ๕
เมื่อที่ประชุมอนุมัติแล้วตามระเบียบเราจะตั้งพิจารณาในข้อ ๕ ไป
ก่อน แล้วจึงจะมาพิจารณาในข้อที่ ๘ แทนข้อที่ ๕ ตามลำดับไป.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกำหนดการ พิจารณาสอบสวน
เรื่องราวและคำร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๔๕๐

หลักการ

เพื่อวางระเบียบการสอบสวนเรื่องราวและคำร้องทุกข์ของราษฎรให้
เป็นกรรเหมาะสมและให้เป็นที่ยุติตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พุทธศักราช
๒๔๕๐ มาตรา ๒๕

เหตุผล

เนื่องจากราษฎรถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกดขี่ข่มเหงหรือ ถูกบังคับ
ถูกเรียกเงินโดยไม่เป็นธรรม หรือได้รับความเดือดร้อนจากการกระทำหรือ
จากการงดเว้นการกระทำอันไม่ สมควร หรือถูก เจ้าพนักงานของ รัฐบาล กดขี่
แก่งหรือใช้อำนาจในทางทุจริต ไตรของทุกข์หรือกล่าวโทษเจ้าพนักงานนั้นๆ
ต่อเจ้ากระทรวงทบวงกรมหรือผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาไม่ใคร่สนใจ
พิจารณาสอบสวนจัดการให้รวดเร็วหรือคงยึดความเป็นธรรมตามสมควร บาง
คราวผู้บังคับบัญชาช่วยเหลือนผู้ถูกรังแกหรือผู้ถูกกล่าวโทษ หรือกดขี่
เกลียดชังไปเสียโดยเกรงจะเสียชื่อ หมิ่นชดชดของ หรือเกรงผู้บังคับบัญชานั้นสูง จรดว่า
ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นปกครองคนไม่ดีไม่เอาใจใส่ทำให้เกิดเรื่องขึ้น หรือบาง
กรณีราษฎรร้องทุกข์กล่าวโทษมาแต่ก่อน ผู้บังคับบัญชาเกรงจะเสียดังกล่าวดัง
แต่หรือคงใจช่วยผู้ถูกรังแก กดขี่กรรการซึ่งเป็นผู้ชอบพอหรือพวกเดียวกัน
กั้นขวางสอบสวน และกรรการพินิจของผู้ถูกรังแกหรือผู้ถูกกล่าวโทษเสีย เช่นนาย
อำเภอหรือหัวหน้าสถานี ตำรวจจตุต ราษฎร ร้อง กล่าวโทษว่าใช้ อำนาจบังคับ
เรียกเงินหรือทำร้ายราษฎร ราษฎรซึ่งกล่าวโทษมายังกระทรวงหรือ

ข้าหลวงประจำจังหวัด ข้าหลวงประจำจังหวัดที่ตั้งประจำจังหวัด ขัยยการ
จังหวัด สรรพากรจังหวัดสอบสอน กรรมการนบนเนนชาวราชการจังหวัด
หรือกรมกองใดชดชดกนยกยอมชวยเหตุชกแกไขผู้กรรชงผู้กกดต่างโทษ เพราะ
ยอมเกรงใจกันและเห็นแก่กันเป็นขรรมดาหรือทำชกชวเสย ราชฎรกไม่ได
รับความเป็นขรรมและก็ไม่ได้รับการชวยเหตุชตามสมควร กตบจะเป้นภย
และเป็นผลร้ายแก่ผู้รชงเสยชก จึงทำให้เจาพนถงานททุกจวคได้ใจกำเรบ
กตความยุ่งยากเคชดรชนแก่ราชฎรและใช้อำนาจแต่จงหาผลประโยชน์และกต
ความไม่เป็นขรรมแก่ราชฎรชยบ่ชย ๆ โดยไม่ใคร่เกรงกตความผิด และโดย
ไม่คตความคนเป้นผู้กนเงินเคชนจากเงินทเก็บมาจาก ราชฎรและ อำนาจคตคนมอยู่
กเป็นอำนาจราชฎรเจามอบไว้ให้ จึงเห็นควรให้ผู้แทนราชฎรชงเป็นปาก
เดียงหรือคตแทนของราชฎรได้มั่งคั่งนรู้เห็นหรือ รณมในการพิจารณาสอบสอน
เกยจกนบเรชงราวรชงทุกชกต่างโทษดงกต่างแตจวนนคชวยให้เป็นไปตามระบอบ
ประชารชปไทย เหตุผลตะเอชยคชชถถงในถภาผู้แทน

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดการพิจารณาสอบสวนเรื่องราวและคำร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๔๕๑

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการสอบสวนเรื่องราวของทุกชื่ คำกล่าว
โทษของราษฎรซึ่งกล่าวหาเจ้าพนักงานของ รัฐบาล ให้เหมาะสมควร แก่กาดสมัย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดการ
พิจารณาสอบสวนเรื่องราวและคำร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ใน
ส่วนที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้หรือในพระราชบัญญัติ หรือ ซึ่งแย้ง กับบท แห่ง พระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๔ บรรดา คำร้องทุกข์ ร้องกล่าวโทษซึ่งราษฎรร้องกล่าวโทษ
กล่าวหาเจ้าพนักงานหรือผู้ได้รับเงินเดือน เงินจ้างของรัฐบาลว่า กดข่มเหง
กระทำการอนันชอบ งดเว้นการอันมีควรเงิน หรือทำการใด ๆ อันเป็นการ
เดือดร้อนเสียหายแก่ราษฎร หรือแก่ประเทศชาติหรือทรัพย์สินอันเป็นของ
สาธารณะ หรือของรัฐบาลจะยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวและ
คำร้องทุกข์ได้

มาตรา ๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณา
เรื่องราวและคำร้องทุกข์" เรียกโดยย่อว่า ค.พ.ร. " มีหน้าที่รับพิจารณา สอบ
สวน เรื่องราวซึ่งราษฎรร้องทุกข์ กล่าวโทษเจ้าพนักงานหรือผู้ได้รับเงินเดือน
เงินจ้างของรัฐบาลว่ากระทำการอัน เป็นการเดือดร้อนเสียหายและอื่น ๆ ตาม
มาตรา ๔

มาตรา ๖ ค.พ.ร. ดังกล่าวในมาตรา ๕ นี้ มีจำนวน ๕ คน ประกอบด้วย
ด้วยบุคคลซึ่งเป็นที่มาชิกสภาผู้แทน ๒ คน บุคคลอื่น ๆ อีก ๓ คน ผู้เป็นบุคคล

๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

อนันตของตั้งจากบุคคลทั้งเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการ ทมตำแหน่งไม่ต่ำกว่าชั้น
เอกมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๖ คน ให้ ค.พ.ร. เติบโตกรรมการชนเป็นประธาน ๑ คน
เลขาธิการตามสมควร ค.พ.ร. นให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๒ ปี

มาตรา ๗ เมื่อได้รับคำร้องทุกข์กล่าวโทษตามความในมาตรา ๔
หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมูลแห่งความผิดทางอาญา ให้ ค.พ.ร. แจงให้นายก
รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทราบ และ
หากเห็นสมควร ก็ให้ตั้งมาชิกสภาผู้แทน ๑ คน และกรรมการอื่นซึ่งอยู่ใน
ค.พ.ร. ฝ่ายรัฐบาล ๑ คน เป็นกรรมการดำเนินการสอบสวน ดำเนินการ
เรื่องนั้นๆ และหากเป็นเรื่องเกี่ยวกับความผิดทางอาญา หรือเห็นสมควร
ให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ คนใดของรัฐบาล ร่วมเป็น กรรมการด้วย
ก็ให้ ค.พ.ร. แจงขอไปยังนายกรัฐมนตรี

หาก ค.พ.ร. เห็นว่าเรื่องใดเป็นเรื่องที่ควรตั้งให้กระทรวงทบวงกรม
ที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ดำเนินการพิจารณาสอบสวนจัดการ ก็ให้จัดการ
ตั้งเรื่องไปให้กระทรวงทบวงกรมนั้นดำเนินการตามที่เห็นสมควร หรือจะขอ
ตั้งบุคคลในค.พ.ร. เข้าร่วมหรือตั้งเหตุการณ์ในกรรมการซึ่งเจ้ากระทรวงทบวง-
กรมนั้นจัดตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาสอบสวนเรื่องนั้นก็ได้

มาตรา ๘ ค.พ.ร. หรือกรรมการซึ่ง ค.พ.ร. แต่งตั้ง ได้สอบสวน
เรื่องแล้วเสร็จแล้ว ให้เสนอความเห็นพร้อมด้วยบันทึกการสอบสวนหรือ
สำเนานบันทึกการสอบสวนตามควรแก่กรณีแก่ ค.พ.ร. หากเป็นเรื่องที่มีมูลแห่ง
ความผิดทางอาญาเห็นควรฟ้องร้องทางอาญา ก็ให้ส่งเรื่องให้พนักงาน
สอบสวนหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพิจารณาสั่งให้พนักงานอัยการเพื่อจัดการ
ต่อไป

มาตรา ๙ หากเป็นข้อกล่าวหาในทางแพ่งหรือในทางอื่นใดที่ไม่เกี่ยว
กับทางอาญา ค.พ.ร. อาจตั้งกรรมการดำเนินการสอบสวนหรือจัดการอย่างไร

ก็ได้ตามที่เห็นสมควร หรืออาจส่งมอบหรือส่งบุคคลไปส่งมอบส่วนใด เมื่อ
ส่งมอบ ส่วนส่งมอบ หรือกรรมการได้จัดการไปแล้วเสร็จแล้ว ค.พ.ร. แต่
ก็ให้ ค.พ.ร. เห็นขอความเห็นส่งไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการต่อไปตามควร
แก่กรณี

มาตรา ๓๐ หาก ค.พ.ร. เห็นว่าพยานหลักฐานตามที่ผู้กล่าวและ
ได้ส่งมอบแล้วนั้น ไม่พยานหลักฐานที่จะยืนยันได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาผิด
หรือมีหลักฐานและได้จัดการฟ้องศาลแล้ว แต่ศาลตัดสินปล่อยในที่สุด แต่
ค.พ.ร. เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาผิดทั้งหมดของหรือน่าจะเชื่อได้ว่าได้กระทำความผิด ให้
เสนอให้นายกรัฐมนตรีทราบพร้อมด้วยความเห็น

มาตรา ๓๑ คำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษเหล่านี้ ไม่อยู่ในหน้าที่ของ
ค.พ.ร. คือ

- ก. เจ้าพนักงานของรัฐบาลกล่าวหา เจ้าพนักงานของรัฐบาลด้วยกัน
เกี่ยวกับกรณีระเบียบวินัยหรือปฏิบัติการไม่สมควร
- ข. ข้าราชการกระทำผิดวินัยหรือผิดอื่นไม่เป็นกรณีเสียหายแก่ราชการ
หรือประเทศชาติ

มาตรา ๓๒ คำร้องทุกข์กล่าวโทษตามความในมาตรา ๕ นั้น ต้อง
ตั้งชื่อที่อยู่ผู้ร้องและระบุข้อหาโดยชัดเจน หากไม่ตั้งชื่อที่อยู่ผู้ร้องหรือผู้
ได้รับความเสียหาย หรือตั้งไม่ชัดเจน ค.พ.ร. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ก็ได้
และแม้จะปรากฏชื่อและผู้ร้องผู้เสียหาย หาก ค.พ.ร. ตั้งสงสัยว่าจะไม่ใช่
ชื่อที่อยู่ผู้ร้อง ผู้เสียหายจริงอาจสอบถามเพื่อความแน่ชัดก็ได้ หรือเมื่อ ค.พ.ร.
เห็นว่า ข้อเสียหายหรือข้อกล่าวหาเป็นเรื่องเล็กน้อย หรือเรื่องซึ่งควร
ตั้งให้เจ้ากระทรวงที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ดำเนินการ ก็ให้ ค.พ.ร. ส่งไปตาม
ควรแก่กรณี

มาตรา ๓๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ

.....	(ลงชื่อ) เทียม ไชยนิทาน	ผู้เสนอ
.....	“ พอง สัทธรรม	ผู้รับรอง
.....	“ ถิต พรหมมานพ	“
.....	“ พ.ต.ท.หลวงเจริญตำรวจสาร	“
.....	“ ชุนคงเทศศึกษากร	“
.....	“ บุญเท่ง ทองสวัสดิ์	“
.....	“ โชติ วิชัยดิษฐ์	“
.....	“ ชิศร ไปษยานนท์	“
.....	“ ชวลิต ชัยวงศ์	“
.....	“ น.เกษสุวรรณ	“

นายเทียม ไชยนิทาน (ตอก) : ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดการพิจารณาการด้อยลงเรื่องรางวัลและคำร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๑ ต่อสภาผู้แทน ในหลักการมีว่า “ เพื่อดำเนินการด้อยลงเรื่องรางวัลและคำร้องทุกข์ของราษฎรให้เป็นการเหมาะสม และให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ฉบับชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๘๐ มาตรา ๒๔ ” ซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติว่าให้สิทธิราษฎรประชาชนที่จะเสนอเรื่องรางวัลและคำร้องทุกข์ได้ภายในระเบียบและวิธีการที่กฎหมายกำหนดและ กฎหมายยังไม่ได้กำหนด ฉะนั้น การเรื่องรางวัล ร้องทุกข์ ข้าพเจ้าจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดเช่น สำหรับร่างพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเสนอมาในเหตุผลมีว่า “ เนื่องจากราษฎรที่ถูกเจ้าพนักงานของรัฐบาดบดข่มเหงหรือถูกบังคับถูกเรียกเงินโดยไม่เป็นธรรม หรือได้รับ

ความเดือดร้อนจากภรรยารกระทำหรือจากภรรยาคบครองการกระทำอันไม่สมควรหรือ
 ถูกเจ้าพนักงานของรัฐมาตักต้อนแกตงหรือใช้อำนาจในทางทุจริตได้ของทุกซ์
 หรือกต่างโทษเจ้าพนักงานนั้นๆคือเจ้ากระทรวงทบวงกรม หรือผู้บังคับบัญชา
 ผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใคร่ได้ใจ พิจารณา สอบสวน จัดการ ให้รวดเร็ว หรือ ด้วย
 ความเป็นธรรมตามสมควร บางคราวผู้บังคับบัญชาที่ช่วยเหลือผู้ถูกรังผู้
 ถูกกต่างโทษหรือกลับเกล็ดขนแก่ไป เสียโดยเกรงจะ เสียชื่อ หมุ่คณะ กรมกอง
 หรือเกรงผู้บังคับบัญชาชั้นสูงจะคิดว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นปกครของคนที่ได้ไม่เขา
 ใจได้ทำให้เกิดเรื่องขึ้น หรือบางกรณีราษฎรร้องทุกข์ต่างโทษมาแล้ว ผู้
 บังคับบัญชาเกรงจะเสียดังกล่าวแต่ หรือ เสียใจ ช่วย ผู้ถูกรัง กตง กรมการ
 ชึ่งเป็นผูชอบพอหรือพวกเดียวกันจนต้องยอม และกรมการนั้นก็ช่วยผู้ถู
 รังผู้ถูกต่างโทษเสีย เช่น นายอำเภอหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธร
 ร้องกต่างโทษว่า ใช้อำนาจบังคับเรียกเงินหรือทำร้ายราษฎร ราษฎรร้อง
 กต่างโทษมายังกระทรวง หรือข้าหลวงประจำจังหวัดข้าหลวงประจำจังหวัด
 ตงปลัดจังหวัด ขัยการจังหวัด ตำรวจภูธรจังหวัด สอบสวน กรมการนั้น
 เป็นข้าราชการจังหวัดหรือกรมกองเกิดขัดกันก็ยอมช่วยเหลือแก่ผู้ถูกรังผู้
 ถูกกต่างโทษเพราะยอมเกรงใจกัน และเห็นแก่กันเป็นธรรมดาหรือทำชกชัวเสีย
 ราษฎรก็ไม่ได้รับความเป็นธรรมและไม่ได้รับการช่วยเหลือตามสมควร กตง
 จระเป็นภัยและเป็นผลร้ายแก่ผู้รังเสียชก จึงทำให้เจ้าพนักงานทุจริตได้ใจ
 กำรับกตงความยุ่งยากเดือดร้อนแก่ราษฎรและใช้อำนาจแสวงหาผลประโยชน์
 และกตงความไม่เป็นธรรมแก่ราษฎรอยู่บ่อยๆ โดยไม่มีใครเกรงกตงความผิด
 และโดยไม่คิดว่าคนเป็นผู้กันเงิน คคนจากเงินที่เก็บมาจากราษฎรและอำนาจที่
 คนมีอยู่กเป็นอำนาจที่ราษฎรยอมคบไว้ให้ จึงเห็นสมควรให้ผู้แทนราษฎรชึ่ง
 เป็นปากเสียงหรือตัวแทนของราษฎรได้มีส่วนรู้เห็นหรือร่วม ในการพิจารณา
 สอบสวนเกี่ยวกับเรื่องราวจึงร้องทุกข์ต่าง โทษตั้ง กต่าง แตกนนด้วย ให้เป็นไป

ตามระบอบประชาธิปไตยในฉกรรจ์ราชการเขาได้ยกปรายมากคือว่าใหม่กรรม-
 การคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนราษฎร ๑๒ คน กับข้าราชการซึ่งฝ่ายรัฐบาต
 คงมาอีก ๑ คน เป็นกรรมการพิจารณาเรื่องรากรองทุกข เมื่อมีเรื่องราอ
 ร้องทุกข กรรมการคณะนั้นหากพิจารณาแล้วชอบด้วย ถ้าเห็นว่าเป็นเรื่อง
 ที่ควรจะให้กรรมของเขาพิจารณากตั้งไป ถ้าเห็นว่าเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ
 ดำเนินการด้วยตนเอง ก็อาจจะตั้งคณะกรรมการ คนใดคนหนึ่ง หรือ ๒-๓ คน
 ไปดำเนินการด้วยหรือจะตั้งผู้มาชกตั้งผู้แทนที่ไม่ได้เป็น กรรมการ หรือ
 ข้าราชการคนใดคนหนึ่งหรือคนภายนอกเป็นกรรมการเพื่ดำเนินการด้วย
 ไม่ให้เสียหายแต่ฝ่ายเดียว เทาทเป็นอยุ่เจตนา กรมเรื่องอยู่ระหว่างข้าราชการ
 กับราษฎรตั้งกรรมการกันแต่ฝ่ายเดียว ราษฎรไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ได้รับ
 ความเป็นธรรมพอ และมีการช่วยเหลือหรืออะไรกันอย่างไรต่างมาแต่ผู้ ถ้า
 หรือคณะกรรมการนั้นเมื่อตั้งใครเป็นกรรมการก็จะตั้งบุคคลอื่นหรือข้าราชการ
 หนึ่งก็ได้ประกอบกับผู้แทนบางไปดอบด้วย เมื่อดอบด้วยได้แล้ว เรื่องราอเป็น
 อยุ่อย่างไร ถ้าเกิดกับคดีอาญาขอให้ทางรัฐมนตรตั้งให้พนักงานดอบด้วยเขา
 รวมด้วยแต่ถ้าเป็นคดีแพ่งก็ไม่จำเป็น เมื่อดอบด้วยได้ความจำเป็นมีฐานใน
 ทางอาญากตั้งให้ทางกระทรวงทบวงกรมเขาจัดการคือไป คือตั้งไปให้รัฐบาต
 จัดการตามฉกรรจ์อาญา เมื่อดอบด้วยแล้วคณะกรรมการก็ไม่เกี่ยวข้อง
 ของด้วย คือ ตั้งไปให้ฝ่ายบริหาร เมื่อเป็นดังนี้แล้วราษฎรก็จะได้รับความ
 เป็นธรรม คือความเมื่อเกิดเรื่องจนเดือดกรมทั้งฝ่ายราษฎรทั้งเป็นกต่าง คือสภา
 ผู้แทนและฝ่ายรัฐบาต รวมกัน ดำเนินการ พิจารณา ก็จะให้ความ เป็น ธรรมแก่
 ราษฎรชน เทาทเป็นอยุ่เจตนาไม่ได้รับความเป็นธรรมพอ เพราะถ้า
 บางเรื่องบางรายราษฎรได้รับความรังเก ได้รับความบบคนซึ่งเป็นคนผิด
 ทางกฎหมายอาญาบ้าง เมื่อราษฎรกล่าวโทษขึ้นมาแสดงทางมานเมืองอาจ
 ดอบด้วยปกติ เช่นพยานที่ควรวิจควรเห็นก็อาจจะไม่เรียกดอบบ้าง ก็โดยตั้ง

กระทรวงทบวงกรมความแฟ้งความอาญาร้องได้ต้องอย่าง เมื่อกฎหมาย
 รัฐบาลเสนอคดีสิทธิแต่ร้องไม่ได้ รัฐบาลไม่รับพิจารณาก็เดยหมดหนทาง
 อย่างนเป็นกรตัดสินทางไปหน่อย แต่อีกประการหนึ่งก็ของรัฐบาลที่เสนอ
 มาบัญญัติว่าต้องเรียกบุคคลเพามาให้ถ้อยคำทั้นเรื่องราวร้องทุกข์ ต้องนำ
 พยานหลักฐานมาให้การสอบสวน ถ้าไม่ให้การสอบสวนแต่ภายใน ๖๐ วัน
 ก็เป็นอันจำหน่ายเรื่องไป พวกยากจนที่อยู่ไกลๆ ไม่มีศาลข้างเคแม่แต่ศาลอาญาร
 จะมีคำพาหนะที่ไหนดมาให้สอบสวน รัฐบาลคดีสิทธิราษฎรไป เพราะฉะนั้น
 อยากรจะขอให้สภาให้ความเป็นธรรมเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเรื่องนี้

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

พระราชบัญญัติฉบับนี้รัฐบาล ขอ ประธานกราบเรียนต่อ สภาว่า รัฐบาล นักได้
 พยายามที่จะร่างขึ้นมา เรื่องมีว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดสุพรรณได้
 เสนอความคิดเห็นมายังท่านนายก รัฐมนตรี แล้วเขาได้ประชุมสภาด้วย ความ
 มุ่งหมายว่าต้องการจะให้ราษฎรมีสิทธิร้องทุกข์ ให้ได้รับความเป็นธรรมอย่าง
 ซึ่งตรงกับท่านผู้เสนอ เราเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก คณะรัฐมนตรีได้ตั้ง
 ใหญ่เสียดราญกฎหมายเกี่ยวรัฐธรรมนุญ ก็มีความเห็นในทางที่จะมี
 การร้องทุกข์ให้ เป็น ระเบียบเรียบร้อยหรือมี เหตุเกณเหตุ ยงชน ทงนอกนั้นจะ
 มาตั้งสถาน มีคณะ กรรมการ พิจารณา ร้องทุกข์ช้อยเหมือนกันทำ ของ ที่ ท่าน
 อภิปรายว่าไม่ระเบียบเรียบร้อย ขอบังคับยังมี เพราะฉะนั้นรัฐบาลตั้ง
 กรรมกรฯ นอกคณะหนึ่งเสนอร่างเข้ามาแต่ร่างตั้งมาตั้งภายในแล้ว อยากรจะ
 กราบเรียนต่อ ไปว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง ที่จะต้องพิจารณาอย่าง ละเอียด รอบคอบ
 เนื่องจากท่านสมาชิกมีความมุ่งหมายหนักไปในทางที่จะเข้าควบคุมการบริหาร
 เป็นอันมาก ทางฝ่ายรัฐบาลก็พิจารณาจะให้เป็นไปตามวิถีทางของ รัฐ-
 ธรรมนุญหรือฉีกหักการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่ขณะเดียวกันก็อยาก

จะให้ความเห็น ๒ ฝ่ายกตมกตมด้วยดี ในที่สุดก็เห็นชอบในข้อที่อาจจะมี
การตั้งกรรมการขึ้น เราคงจะมีการตั้งกรรมการขึ้นเพื่อบริการของทุกขของ
ราษฎรแต่จากการที่รับเหตุการณ แต่ไปพิจารณาที่ หตงนาจะไม่ได้ ได้รับความ
รอบคอบจึงเห็นว่าการรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเหมือนกัน กษ
ให้เกิดผลดีอย่างยง จึงอยากจะเสนอให้สภานตั้งกรรมการให้ไปพิจารณา
ก่อนรับเหตุการณคือไปทำการร่างร่วมกันเช่นขอจะเปนพระราชบัญญัติที่ดีสุด
ตรงกับความต้องการของทุกฝ่าย ถ้าผู้เสนอไม่คิดคำนึงจะได้ตั้งกรรมการคือไป

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตาก) : คือข้าพเจ้าเองก็ถตามระบอบ
ประชาธิปไตยเหมือนกัน สำหรับประชาธิปไตยที่ทานรัฐมนตรีกล่าวเมื่อกัน
ก็เคยได้กล่าวกับข้าพเจ้าแล้วว่า ตามระบอบประชาธิปไตยเขาให้การลอบถน
อยู่กับสภา ท่านยังบอกว่าเป็นประเทศที่ไม่มีการลอบถนเรื่องราวของทุกขอยู่กับ
สภา มีประเทศเปรียบกับประเทศไทย นอกจากนั้นเขามองหน และถนฝรั่งเศส
เขามักด่าปกครอง จะว่าด่าผู้แทนไม่เข้าไปกวดถาย แต่เขาไม่เข้าไปกวดถาย
แต่ให้มถนผู้แทน ไม่ใช่ฝ่ายหนึ่งทำการแต่ฝ่ายเดียว เรื่องนี้ข้าพเจ้าวางตาม
แบบของอังกฤษ คือองถนเขามักดกรวมการรวมเรื่องราวของทุกข คือม
กรรมการประกอบคือยถมาชิกสภาผู้แทน ๑๒ คน กรรมการอนรัฐบาลตงมาไม
ตากวาชนอชบต อีก ๑๒ เป็นกรรมการพิจารณารับเรื่องราวของทุกขแล้วถง
การ ของเขาที่ระบอบประชาธิปไตย ข้าพเจ้าก็วางตามแบบของเขาเหมือน
กัน ข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยชานาญเหมือนกันอาจจะตงนายพิซาญ บุชยงเป็น
กรรมการก็ได้ ข้าพเจ้าก็ไม่ชดชง และที่รัฐบาลเสนอให้ตั้งกรรมาชการ
พิจารณากอนรับเหตุการณข้าพเจ้าก็ไม่ชดชง คือว่าขอใหเขาวางของ
รัฐบาลมารวมกับของข้าพเจ้า แล้วตั้งกรรมาชการของสภาจะเป็นถามญหรือ
ถถามญไปพิจารณากอนรับเหตุการณ ข้าพเจ้าก็ไม่ชดชงและขอให้ตั้ง
กรรมาชการเป็นถถาง คือแบ่งฝ่ายให้ได้ตามถถนกัน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เพื่อส่งจดเวลาให้ฉันเขาเมื่อ
เจ้าของร่างยื่นคดีจะให้ตั้งกรรมการพิจารณาก่อนรับหลักการเช่นนี้แล้วรวม
กับของรัฐบาตเข้าใจว่าจะตกลงกันได้ คุณยอมไม่ใช่หรือคุณเทียม ฯ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตลก) : ขยาคจะถามว่าเรื่องของรัฐบาต
จะให้เอามา รวมกันใหม่ เดียวของข้าพเจ้า ตั้งกรรมการ แล้ว รัฐบาต เข้ามา
ที่หลังรับหลักการจะชดกชดก

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รวมกัน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาตให้รวมกันได้

นายเทียม ไชยนันท์ (ตลก) : ไม่ชัดซ้อง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อเจ้าของร่างไม่ชัดซ้อง ผู้ใด
จะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายฉ่ำ จิวรสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ปัญหาเรื่องการตรา
กฎหมายที่ไซบงคับข้าราชการก็ตาม ประชาชนก็ตาม เป็นเรื่องใหญ่ไพศาล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนจะดองรับทั้งผลดี และผลชดในกาลที่ดวงมาแต่
ข้าพเจ้ามีโอกาตเป็นผู้แทนอยู่บ้าง รัฐบาตหลายรัฐบาตเสนอกฎหมายดังโทษ
ข้าราชการทั้งเทศบาตตำรวจจะไร้ขัยแปด นั้นประการหนึ่ง ขอนฉันได้
ที่ทานผู้แทนราษฎรเป็นห้องโย ในกรณีทว่า ประชาชนได้รับ ความเดือดร้อนทุก
ประการ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เคยจกอนเพื่อให้ฉันเขา คุณ
จะยอมหรือไม่ จะยอมให้ตั้งกรรมการก่อนรับหลักการหรือไม่ เขาฉันๆ
ไม่ต้องอภิปรายมาก

นายฉ่ำ จิวรสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอประธานขภัยท่าน
ประธาน เถถ่าขอยกเหตุผลนิดหน่อยเพื่อจะให้เห็นเด็ดขาดลงไปว่าการตรา

กฎหมายสำคัญอย่างไร แม้จะรับหลักการก่อน หรือไม่รับก่อนก็สุดแต่
ขอประทานโทษ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณต้องคงประเด็นเดียวก่อน
ว่าจะเขาข้างไหน เมื่อไม่รู้จะเขาอะไรแต่อภิปรายก็ไม่เสร็จ คือคุณจะยอม
หรือไม่ยอมเท่านั้น

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ถูกแล้ว แต่ถ้าจะไป
ไปในประเด็นนี้ รวบรวมความจำเป็นเฉพาะหน้าไม่ต้องการให้ตรากฎหมาย
ฉบับนี้โดยฉันทัด เป็นคนที่จะตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาเสียก่อนรับหลัก
การก็ตาม ประธานอภิโทยจะได้ตั้งเหตุผล ท่านประธานจะไปต
เมตดาให้เถิด ๆ อภิปรายใหม่

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ก็คือว่าคุณไม่ยอมใช้ใหม่ ไม่
ไม่ยอมถ่วงเรื่องกันเท่านั้น

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ตรีบประทานอภิโทย
เมื่อเหตุของเถิดไม่ยอมก็ต้องตั้งเหตุผลเล็กน้อยจึงจะ ปรากฏชัดว่า เหตุไร
ข้าพเจ้าจึงไม่ยอม

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : นิดหน่อยอย่าให้ยาว

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : รู้จักเป็นพระคุณแก่
ชาวนครศรีธรรมราช ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอขแรงเหตุผลโดย
ย่อเป็นดังเขม่นยดังนี้ ชนงข้าราชการปัจจุบันยอมมอดต ป. พบต-
ตั้งกรมเป็น หอหน้ากดาช เป็นข้าราชการของ พระ บาทสมเด็จพระเจ้า อยหัว
ประพฤคินไม่สัมพันธ์ตำแหน่งหน้าที่ ดงนยทเสนอกฎหมายมานข้าพเจ้าเห็นว่า
ไม่จำเป็นของตรากฎหมายฉกรรณง ฉกรรโรละพอปฏิรูปข้าราชการนทเมอ
เป็นเช่นนี้จะออกกฎหมายฉบับไปเพคประโยชน์ดังถุ ข้าพเจ้ากตารับ
รองและยืนยันว่าข้าราชการ ทุกท่านกำลังจะอยู่ในฐานะมีฉมมธรรมและศัด-

ธรรมเนียมปฏิบัติตามกฎหมายในรัฐสภา และปัจจุบันโดยเฉพาะอย่างยิ่งสมัยที่
ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นไม่ต้องตรากฎหมาย
โดยทางตรงและทางอ้อมทั้งรัฐบาลและผู้แทนพร้อมกัน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พอๆ คุณกำลังค้นรัฐธรรมนูญ
เรื่องนีกาตงทระตกตงกันไดแต่ขอเจ้าของร่างกยอมาตามที่รัฐบาลขอร้อง
ัดมาชิกทงหลายกยอมาแต่จ รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔ บังคับให้ใหม่ใหม่ไม่
ได้เพราะฉะนั้นคุณจะพูดอะไรก็ได้แต่ผมขอคุณบ้าง ทนผมขอคุณละ

นายฉ่ำ จิวี่สเนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอตออีกนึค

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ตออย่างนไม่เอา

นายฉ่ำ จิวี่สเนตร (นครศรีธรรมราช) : แต่มีบางกรณีใน
กฎหมายที่เกดตออีกปรายไม่ตอรับรอง แต่บางกรณีอาจจจะจำเป็นตาม
รัฐธรรมนูญความหมายมีเท่านี้สภานไม่ควรรพิจารณาอย่างน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่รึกษาเกยวติ

นายฉ่ำ จิวี่สเนตร (นครศรีธรรมราช) : ผมยอมถ้าท่านจะ
ตงโทษกยอ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอใจ นอกจกนมีใครอีกใหม่

พ.ต.ต. หลวงเจริญตำรวจการ (อหัยธานี) : พระราชบัญญัติ
ที่รัฐบาลดำนน ยงตั้งตยคช เป็นพระราชบัญญัติ ทรวงขอให้ตงมาทหรืออย่างไ
รัฐมนตรีจว่าเป็นของคณได้กัณ ฯ

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
คือ อนุสันชที่รัฐบาลจะไดคองมคคเห็นในเวรอน คชจะไดจัดการตงกรรมการ
ตบตงนคำร้องทกชชะไรของราชฎรให้เป็นระเบียบเรียบร้อยขงชนน มี
คณสันชมาจากท่านผู้แทนทได้ชกปรายเมอกน ได้เขียนหนังสือตงท่านนายก

ถามเป็นคำถาม ๓-๕ ขบ ก็มีความหมายในด้านที่พระราชกรณียกิจติดต่อกับผู้แทนโดยตรงหรืออย่างไร และผู้แทนมัตถทิศจะติดต่อกับรัฐบาลได้เพียงไร ราษฎรมัตถทิศจะร้องทุกข์ได้เพียงไหน ท่านเห็นเป็นความเห็นทนายคดี ท่านก็ได้ตั้งคารของของท่านขึ้นไปถามผู้เชี่ยวชาญ นายพิชานู บุดยง นายอารักของ นายอารักของก็ได้ ไปค้นรัฐธรรมนูญต่างประเทศหลายๆประเทศแต่คงความคิดเห็นเห็นมาเป็นเชิงสนับสนุนความคิดเห็นของท่าน และในการที่จะร่างเป็นกฎหมายนั้นเป็นเรื่องยากลำบากมาก เพราะจะต้องระมัดระวังไม่ให้กระทบกระเทือนรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่เบ็ดเตล็ด รัฐบาลก็ต้องร่างกฎหมายฉบับใหม่เข้ามา ก็พอดีปรากฏว่าท่านผู้แทนจังหวัดตากก็ได้ร่างกฎหมายท่านเองขึ้นมา แต่เนื่องจากความคิดเห็นและวิธีการแตกต่างกันมาก เพื่อบริการประโยชน์ให้สัมประสงค์แก่ทุกฝ่าย ทั้งท่านด้วย เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าน่าจะตั้งกรรมการขึ้นไปพิจารณากฎหมายไปชดยกันร่างขึ้นมา ร่างของรัฐบาลและความคิดที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากความเห็นของท่าน มีความหมายอย่าง

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าเห็นว่าจะไปตั้งกรรมการพิจารณาข้อรับหลักการ เกรงจะยืดเยื้อไป คือเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าหากว่าเราออกได้แสดงจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยปราบคอรัปชั่นที่เป็นปัญหาเฉพาะหน้าของความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอยู่ทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นจำเป็นอะไรที่จะไปตั้งกรรมการข้อรับหลักการ พิจารณากันทีเดียวเถยว่ เอาจกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ คือทางรัฐบาลกับตั้งมาชิกไปพิจารณาร่วมกัน ซึ่งนั่นจะเป็นเจตนาอันดีที่กำหนดไว้แต่แปรญัตตินานชน ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าร่างที่รัฐบาลเสนอมาคงผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกามาแล้ว และของคณะที่ปรึกษาคงคงคนคงมาแล้ว เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะเสียเวลาที่จะตั้งกรรมการ ข้าพเจ้าเห็นว่าให้ใหม่หรือไม่ใหม่ ขนรับหลักการไม่ต้องพูดอะไรมากได้แต่เพียงว่าจะเอาหรือไม่เอา ก็เมื่อทั้งสองฝ่าย

มีความประสงค์ตรงกับบทการไปก่อน เมื่อเมตตาหยกกำหนดการ
แปรรูปคดีให้ขาดชกไซ้ได้ ไม่จำเป็นให้เสียเวลาที่จะไปตั้งกรรมการก่อน
รับหลักการ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มีไม่ได้ ต้องมีแน่ ตนเจ้าของ
วงเขายอมแต่ แต่ถกดูเหมือนจะมีคนคนเดียวที่จะค้านหรือว่าจะมีคนนอก

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ในเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งที่รัฐบาลแต่งตั้งสภาผู้แทนโดยนรวมนาน ข้าพเจ้าเห็นว่า ควรจะตั้งกรรม
การรับเอาไปรอดกันพิจารณา แต่ข้าพเจ้าขอขอร้องให้ท่านสมาชิกทุก ๆ คน
ดูมาตรา ๑๔ ของรัฐบาลไว้ด้วยว่า มาตรา ๑๔ ข้อ ๖ ข้อ ๗ พวกเราตั้งมาชิก
ควรจะตัดออก เพราะเหตุว่าเป็นฝ่ายที่ราษฎรเตรียมมาก ดังเช่นว่า
ที่จะต้องขนเครื่องบนมา ยกตัวอย่างที่ขนเครื่องบนมาไม่ได้แน่จึงหืดทเกิด
เคียงจะเอาเงินช้อขาดกรอกหมอกไม่คอยจะมีจะให้ตราพระราชบัญญัติมาตรา
๑๔ ในข้อ ๖ ข้อ ๗ นั้นไม่ได้เป็นอันขาด.

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : ในเรื่องหลักการของร่างนคาพุด
กันโดยแท้จริงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเลย เพราะเหตุว่าเรามีกฎหมาย
อย่างนั้นตามรัฐธรรมนูญ แต่ตกลงว่าเราจะตั้งพิจารณาถึงรายละเอียดโดย
รอบคอบทุกบททุกมาตราไปว่าสมควรจะมีอย่างไรหรือไม่ ในเรื่อง
หลักการมันจะให้กฎหมายเป็นไปตามรัฐธรรมนูญนั้นไม่ปัญหา เพราะ
คณะกรรมการรับหลักการกันหรือไม่นั้น ควรจะพิจารณาถึง รายละเอียดไปด้วย
ด้วยเหตุดังนี้ในการที่ท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ขอให้ตั้ง
กรรมการขึ้นพิจารณาก่อนรับหลักการนั้นผมเห็นชอบด้วย เราจะได้ถกถนกรอง
ทั้งสองครั้ง เมื่อกรรมการชุดนี้พิจารณาแล้วมาเราตั้งสภาแล้วตั้งกรรมการ
อีกชุดหนึ่งไปพิจารณาเป็นครั้งหลังอนับว่าดีผลยิ่งขึ้น เพราะเหตุว่ากฎหมาย
นี้ตามรัฐธรรมนูญมันบังคับได้ ด้วยเหตุนี้จึงขอให้ตั้งกรรมการก่อนรับหลักการ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าคงจะลงมติได้แล้ว

ขุนอนุสรณ์ : ยังติดใจอะไร

ขุนอนุสรณ์ (นครพนม) : ค่ะกฎหมายที่จะออกเป็นกฎหมายที่
รองรับทุกขบ่ารุงดีของประชาชนพลเมืองเป็นกฎหมายที่สำคัญมาก กฎหมาย
ในรูปแบบนี้เหมือนว่าได้ขาดจาตุราร่างรัฐธรรมนูญก็ได้ตราขึ้นเหมือนกัน เพราะ
ฉะนั้น ความเห็น ของฝ่ายรัฐบาล และ เจ้าของ ผู้ที่คิดว่า ควรตั้ง กรรมการ
พิจารณา ก่อนรับหลักการนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ควรจะตั้งคณะ
กรรมมาธิการก่อนรับหลักการนี้ ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย เพราะฉะนั้นขอ
เสนอให้ลงมติ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านอภิปรายแล้วแต่ลงมติ
ไม่ได้

ขุนอนุสรณ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าขอถอนคำอภิปราย ขอ
ให้ลงมติ

นายบุญมี ปาร์ม่วงส์ (ลพบุรี) : ความจริงน่าจะรักษาข้อบังคับ
ไว้บ้าง คืออาจจะต้องมีการอภิปรายต่อกันไป อีก ๒ คน ท่านประธานก็
ปล่อยให้อภิปรายกันเสียเลย แต่จะสั่งงดเวลาอย่างไร ทนเมื่อเป็นอย่างนี้
สำหรับหลักของคุณเทียบเท่ามานั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นชอบด้วย ๑๐๐
เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าหากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยท่านได้พยายามที่
จะไปพิจารณาร่วมกันก่อนรับหลักการ ค่ะตั้งกรรมมาธิการอีกชุดหนึ่ง ทั้ง
นั้นเพื่อให้เรียบร้อย เพราะฉะนั้นเรื่องทศภิปรายมาเดอนักเรียกว่าเป็นเรื่องใหญ่
เมื่อเป็นเรื่องใหญ่แล้ว เราจำเป็นต้องให้ข้ออภิปรายเพื่อให้เห็นชัด
จริง ๆ ไม่ใช่สักแต่จะเอาเสียงกัน.....

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คอวาลงประเด็นกชน คชเมอ
 กมการพุดชอนกน คชคนหดงอรรดพรพศาด แต่จาจบประเด็นไม่ได้ คุณ
 หดงอรรดพรฯ ปรตอยไม่สตัทายนนเองจงได้รูเวียง เมื่อเป็นเสันจะถาม
 มตทประชม และคนกเห็นจะหยุดได้แล้ว แต่จาคอไปนในเร่องพระ
 ราชบัญญัติ ๒ ฉบับนอย่างไรเสียของชอกเป็นนั้ ไม่มีปัญหาไมของใครก
 ของใครคองชอกเป็นคตชาติ เมื่ออย่างนผายรัฐบาตกรบด้วยวาจะคองตง
 คณะกรรมาธิการพิจารณากรณ์รบหลกการ เมื่อเจ้าชงบัญญัติไม่ตติใจอย่างไร
 ผมนกว่าโอเคกันได้ ไม่เห็นจำเป็นตองพุดให้มากมายอะไร ก็อยากจะถามมติ
 ทประชม

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตลก) : คออย่างนทานุประธาน คือว่า
 ขาพเจ้าเองก็ไม่ชตชอง แต่ทงนแล้วแต่ตภา ถ้าตภาเขาไม่ยอมให้รัฐบาต
 ไปตงกรรมาธิการ เขาจะชอกบปรายตงมติ รบหลกการหรือไมนนักตอง
 แตงแต่ตภา เมื่อตงมตตงให้คณะกรรมาธิการไปพิจารณากรณ์รบหลกการ
 ตาเลี้ยงชางมากเป็นชยวงน ถ้าไม่มากก็อกเร่องหนง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขาพเจ้าขอเด้นออกทประชม
 คือว่าตามทคนเทียมเขาใจถูกตชงแตง ตรงกนกับทขาพเจ้าเขาใจ คือว่า
 ขาพเจ้าชถามคอกทประชมว่า ตามทรัฐบาตเด้นอให้ตง กรรมาธิการ พิจารณา
 กรณ์รบหลกการนนี้ ผู้ใดไม่เห็นด้วยไปรตยกมชชน

ตมารักยกมช ๓ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นคจตงคณะกรรมาธิการ
 พิจารณากรณ์รบหลกการ ไปรตยกมชชน

ตมารักยกมช ๓๒ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นคนจากประชุมชนอนุมัติให้ตั้ง
กรรมการพิจารณาข้อห้ามหมักหมม การมาชิกการด่ามญหรือด่ามญ

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตาก) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งกรรมการ
พิจารณา

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ถอดที่ประชุมชนอนุมัติ ถคน

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๕ คน
มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณจงกลเสนอ ๑๕ คน ใคร
จะว่าอย่างไร

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๘ คน
มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณส่งอื่น ๆ เสนอ ๘ คน มีอยู่
๑๕ คนกับ ๘ คน ท่านผู้ใดเห็นควรจะตั้งกรรมการ ๘ คน โปรดยกมือขึ้น
ด่ามชกยกมือ ๑๕ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้ตั้งกรรมการ
พิจารณา ๑๕ คน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นคนจากตั้งกรรมการ ๑๕
คน สำหรับข้อเสนอกันเรื่อย ๆ ไปหรือจะจำกัดจำนวนเท่าที่ตกลงมา

นายบุญมี ปาริมวงษ์ (สพบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้จำกัด
จำนวน

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอถวายพระพรอนุมัติให้จากัดจำนวน

นายเลียง ไชยกาด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาตขอเสนอ ๑. นายพิชาญ บุตยง ๒. นายเด็ริม อินจัญญู ๓. พระมณเฑียรณมิตศาสด์

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาตเสนอ ๓ คนตามที่ได้บอกแถลงเมอถน ต่อไปเป็นพวกท่านผู้แทน

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเทียม ไชยนันทน์

มีดมาชิกบริบรอง

นายบุญมี ปาร่มวงส์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายดัมบุรณี เชนส์ภา

มีดมาชิกบริบรอง

นายสมบุรณี เชนส์ภา (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายเน็น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายคอเกียรติ ษฎุเสน

มีดมาชิกบริบรอง

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองดี อีสราชีวัน

มีดมาชิกบริบรอง

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวง ประพันธ์ไพรัชพากย์

มีดมาชิกบริบรอง

นายเจริญ สืบแสง (ปัตตาน) : ข้าพเจ้าขอเดชะหลวงอรรถ-
พรพิศาล

มีตมาชิกบริบรอง

นายไทรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าขอเดชะนายบุญคุ้ม
จันทร์ศรีศรีวงศ์

มีตมาชิกบริบรอง

ร.ต.อ. ภีเสก พรหมายน (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเดชะ
หลวงเจริญดำรงการ

มีตมาชิกบริบรอง

นายชอ้อน อัมพล (สมุทรสงคราม) : ข้าพเจ้าขอเดชะนาย
เพง ดิมประพนธ์

มีตมาชิกบริบรอง

นายสมบูรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเดชะนาย
บุญมี ปารมวงศ์

มีตมาชิกบริบรอง

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอเดชะ
อนุสรกรรม

มีตมาชิกบริบรอง

นายไพโรจน์ วิเศษโกสิน (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเดชะนาย
เสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา

มีตมาชิกบริบรอง

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอ
เดชะนายชุน รอดวรรณ

มีตมาชิกบริบรอง

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
ม.ร.ว. เถนีย์ ปราโมช

มีตมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว

เลขาธิการรัฐสภา : ขอประทานโทษ เมื่อก่อนส่งมาชิกผู้ใดเสนอ
นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์

นายช้อน อ่ำพล (สมุทรสงคราม) : ไม่ใช่บุญเท่ง นายเพ็ง

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมาธิการมีดังนี้ ๑. นายพิชานู
บุดยง ๒. นายเสริม วิจิฉัยกุล ๓. พระมณเฑาะณฉิมศักดิ์ศรี
๔. นายเทียม ไชยน์นันธ์ ๕. นายถ่อเกียรติ ชูญ์เด่น ๖. นายทองดี
ชังราชอน ๗. หดองประพันธ์ไพรัชพากย์ ๘. หดองชรรตพรพิศาด
๙. นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ ๑๐. พ.ศ.ศ. หดองเจริญคำรอดจากร
๑๑. นายบุญมี ปราโมช ๑๒. นายเพ็ง ดิมประพันธ์ ๑๓. ชุนอนุสรกรรม
๑๔. นายชัน รอดวรรณ ๑๕. ม.ร.ว. เถนีย์ ปราโมช

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : กำหนดพิจารณาของกรรมา-
ธิการ ๑๕ คนจะมกำหนดใหม่ กงน

นายเทียม ไชยน์นันธ์ (ตาก) : ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะกำหนด
เอาไว้ คือให้คณะกรรมการได้พิจารณาโดยรีบเร่ง อาจจะประชุมกัน
เร็วหน่อย ข้าพเจ้าเชื่อว่าคณะกรรมการคงจะพยายามรีบเสนอเข้ามาโดย
เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ ถ้าจะกำหนดอันนี้ไว้ ถ้าหากว่าไม่พร้อมหรือชกชาก
จะไม่ทันที่กำหนดไว้

นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่จะทำ
กิจการอย่างใดนั้น ควรจะกะเวลาดำเนินให้เร็วหรือจะมีเวลากำหนดเพราะฉะนั้น

กะใดจะเข้ากัน เพราะฉะนั้นทางที่ดีเมื่อคณะกรรมการทำการทราบว่ามีอัน
อะไรบางที่จะทำ ขอให้ปรึกษาหารือจะได้ข้อสรุปประชุม ถ้าเราไม่กำหนด
เวลาแต่บางคนกลับไปประชุมหรือไปเยี่ยมบ้านบ้าง ทางที่ดีควรจำกัดเวลา
ไว้เพื่อจะทำงานเร็ว กะ ๗ หรือ ๑๕ วันหรือถ้าจะเอา ๑๕ หรือ ๒๐ วันก็
แล้วแต่เรื่อง กำหนดเวลาควรแน่นอน

นายบุญมี ปาร์มวงษ์ (ลพบุรี) : กำหนดภายในประชุมวิสามัญ
คราวนี้จะเหมาะหรือไม่

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : สมมติว่าควรจะกำหนดเสีย
เดยดีดีกว่าคือพูดมาให้แน่นอน

นายเทียม ไชยนิรันดร์ (ตาก) : ขาพเจ้าขอถอนตามที่ได้ยื่นขอมา
เมื่อก่อนแต่ขอยากจะเสนอ ๑๕ วัน

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ในฐานะที่กระผมถูกแต่งตั้งเป็น
กรรมการธิการเกรงว่าจะไม่ทัน ๑๕ วันเพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่ เป็น
กฎหมายธรรมดา เป็นกฎหมายพิเศษอยู่เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า กรรณาสัก
เดือนหนึ่งคือ ๓๐ วันก็จะเป็นการเหมาะสม

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณหลวงกำหนด ๓๐ วัน การ
กำหนดของคุณเทียม เห็นควรจะถอนหรือไม่

นายเทียม ไชยนิรันดร์ (ตาก) : ถ้าไม่เกินกำหนดนอกนี้ขอของ
ขอถอน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นขอของคุณเทียมถอน
กำหนด ๑๕ วัน แปลว่าสภาพบังคับกำหนดวันไม่เกิน ๓๐ วัน มีผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายชั้น รวีวรรณ (หนองคาย) : ขอเสนอ ๒๐ วัน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณชน เด่นอ ๒๐ วัน คุณ
ทองอรพรพรเด่นอ ๓๐ วัน มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) : ผมเห็นว่าเด่นอใช้ไม่
เกิน ๓๐ วัน พอเหมาะแล้ว

นายชน รวีวรรณ (หนองคาย) : ขอดอน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเหมาะสม ควรจะ
กำหนด ๓๐ วัน ระเบียบวาระต่อไป มีจดาพอที่จะพิจารณาข้อ ๘ เขาถัดบน
เป็น ข้อ ๕ คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมอดจรรพการความ
อาญาฉบับที่ พ.ศ. ๒๔๘๑ ของนายเทียม ฯ และนายใหญ่ ฯ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมอดกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่....) พ.ศ. ๒๔๘๑

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมอดกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบางมาตรา
ให้เป็นการเหมาะสม

เหตุผล

ประมอดกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่บัญญัติไว้ ให้อำนาจ
นายตำรวจและนายอำเภอ ปลัดอำเภอ ดำเนินการสอบสวนได้ การปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยย่อมเปิดย่นรัฐบาลเสมอ พฤติการณ์ที่เป็นมารัฐบาล
ได้เปลี่ยนแปลงสอบสวนไปยังอำเภอบ้าง ตำรวจบ้าง การผลัดเปลี่ยนกัน

บ่อย ๆ ทำให้ผู้ขาดความชำนาญงานบกพร่อง ราษฎรได้รับความเดือดร้อน เพราะการเปลี่ยนมือการสอบสวน จึงควรได้กำหนดให้เป็นการแน่นอนว่าการสอบสวนควรอยู่แก่ฝ่ายใด มิให้เปลี่ยนไปตามรัฐบาลประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่งปลัดอำเภอประจำกิ่งไม่มีอำนาจออกหมายจับหมายค้น การปฏิบัติงานจึงลำบาก เหตุที่ตงกิ่งกเพื่อสะดวกแก่งาน แต่เมื่อปลัดกิ่งออกหมายจับหมายค้นไม่ได้ จึงควรให้มอำนาจเสียด้วย.

เหตุผลละเอียดจะแสดงในสภา.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๕๑

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่ เป็นกร ^๗สมควร ^๗แก้ไข ^๗เพิ่มเติม ^๗ประมวลกฎหมาย ^๗วิธีพิจารณา ^๗ความอาญา ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่....) พ.ศ. ๒๕๘๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๗๓
และให้ใช้ความต่อไปแทน

(๑๗) “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” หมายความว่า
ถึงเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้

- (ก) ข้าราชการประจำจังหวัด หรือผู้รักษาการแทน
- (ข) นายอำเภอ หรือผู้รักษาการแทน
- (ค) ข้าราชการตำรวจ หรือผู้รักษาการแทน
- (ง) รองอธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้รักษาการแทน
- (จ) เจ้าตำรวจภูธรภาค หรือผู้รักษาการแทน
- (ฉ) ผู้บังคับการตำรวจท้องถิ่น หรือผู้บังคับการตำรวจสันติบาล
หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้นๆ
- (ช) ผู้กำกับการตำรวจท้องถิ่น หรือผู้กำกับการตำรวจสันติบาล
กอง ๓ กอง ๒ กอง ๕ กอง ๖ หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้นๆ
- (ซ) ผู้บังคับกองตำรวจจังหวัด หรือผู้บังคับกองตำรวจสันติบาล
หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้นๆ ซึ่งมิใช่ตั้งแต่ชนนายร้อย
ตำรวจตรีขึ้นไป

(ณ) ตำรวจตำรวจท้องถิ่น หรือตำรวจตำรวจดับเพลิง หรือ
ผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้นๆ ที่มีศักดิ์เช่นนายร้อยตำรวจ
ตรีขึ้นไป

(ญ) หัวหน้าของตำรวจตำรวจประจำสายผู้กำกับการ หรือ
ผู้รักษาการแทนที่มีศักดิ์เช่นนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๑๓
และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๓๘ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปดัด
อำเภอ มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออาจ หรือเชื่อว่า
ได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาหนี หรือถูกจับภายใน
เขตของตนได้

ภายใต้บทบัญญัติในมาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ ความผิด
อาญาได้เกิดในเขตอำนาจ พนักงานสอบสวนคนใด โดย ปกติ ให้เป็น พนักงาน
งานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดนั้นๆ เพื่อดำเนิน
คดี เว้นแต่เมื่อเหตุจำเป็น หรือเพื่อความสะดวกรวดเร็ว จึงให้พนักงานสอบสวน
แห่งท้องที่ผู้ต้องหาหนีหรือถูกจับเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

ในเขตท้องที่ใดมีพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการด้วย
ส่วนให้อยู่ในความรับผิดชอบ ของพนักงานสอบสวนผู้เป็น หัวหน้าในท้องที่นั้น
หรือผู้รักษาการแทน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๕๕ เจ้าพนักงานและศาลมีอำนาจชกหมายอาญาได้ภายในเขตอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นหมายจับผู้ต้องหาที่อยู่ในอำนาจศาล ได้แก่พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือปลัดตง หรือผู้รักษากรแทนหัวหน้าสถานีตำรวจท้องถิ่น หรือผู้รักษากรแทนทนายคัดงแดนชนนายร้อยตำรวจตรชนไป

(๒) ถ้าเป็นหมายจับจำเลย หรือผู้ต้องหาที่อยู่ในอำนาจศาล ได้แก่ศาล

(๓) ถ้าเป็นหมายค้น ได้แก่ศาลหรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือปลัดตง หรือผู้รักษากรแทน หัวหน้าสถานีตำรวจท้องถิ่น หรือผู้รักษากรแทนทนายคัดงแดนชนนายร้อยตำรวจตรชนไป

(๔) ถ้าเป็นหมายชิง จำคุก หรือปล่อย ได้แก่ศาล

.....
.....

(ลงชื่อ) เทียม, ใหญ่ ศวิตชาติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) โชติ อิชัยดิษฐ์, อรรถพรพิศาล, พ. ราชธรรมนิเทศ, น.เกษ-
สุพรรณ, เหม, เทพ โชตินุชิต, เสนีย์, ร.ท.จงกต ไกรฤกษ์
ขวัญชัย ภมรพต ผู้รับรอง.

นายเทียม ไชยนิรันทน (ตลก) : ข้าพเจ้าได้เ็นร่างพระราช-
บัญญัติแก้ไขประมวลวิธีพิจารณาคดีอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๓ เข้ามา
โดยมีหลักการว่าเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณา คดีอาญา

บางมาตราให้เป็นการเหมาะสมเพื่อจางอธิการสอบสวนให้เป็นการรัดกุม โดย
 เหตุผลที่ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่บัญญัติไว้ให้อำนาจ
 นายตำรวจและนายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำแหน่งการสอบสวน ได้การปกครของ
 ครอบประชาชนโดยยอมเปลี่ยนรัฐบาลเดิมอยู่ พุทธการณทเป็นมารัฐบาลได้
 เปลี่ยนการสอบสวนไปอยู่อำเภอบ้าง ตำรวจบ้าง การผิดคดีเปลี่ยนกันบ่อยๆ
 ทำให้ผู้ขาดความชำนาญงานบกพร่องราษฎร ได้รับความเดือดร้อนเพราะ การ
 เปลี่ยนมือการสอบสวน สัมควรให้กำหนดให้เป็นการแน่นอนว่าการสอบสวน
 ควรอยู่แก่ฝ่ายใดมิให้เปลี่ยนได้ตามรัฐบาลประการ หนึ่ง กับ อีกประการ หนึ่ง
 ปลัดอำเภอประจำกิ่งไม่มีอำนาจออกหมายจับหมายค้น การปฏิบัติงานจึง
 ตำบากเหตุตงตงกเพื่อสะดวกแก่งาน แต่เมื่อปลัดกิ่งออกหมายจับหมายค้น
 ไม่ได้จึงควรให้มอำนาจด้วย

คืองานสอบสวนถ้าหากว่าเปลี่ยนมือกันบ่อยๆ แล้วทำให้เจ้าพนักงาน
 ผู้สอบสวนเกิดความไม่แน่นอนขึ้น เช่นขณะที่เป็นอยู่ขณะบางทงจะ
 ขอโอนงานสอบสวนไปให้ฝ่ายตำรวจบ้าง ทางอำเภอชกกรามอกขอขอยไป
 งานที่จะตงหนาทวมมอกชกขอยชกเขาไป บางทงจิตใจเหตวนกเดยชกทำ
 ให้ผู้บริหารงานชกใจอ้อมมือชกคนไม่ เพราะฉะนั้น ถ้าเราทำให้แน่นอน ส่วน
 พระนครมอบให้ตำรวจไป ส่วนหัวเมืองนอกจากพระนครชนบรขอให้อาเภอเขา
 ตำแหน่งการไปโดยอาศัยกฎหมายทงางไว้ ไม่ใช่ถาเปลี่ยนรัฐบาลททากนท
 เมื่อต้องการให้ชานาจำฝ่ายโนนทโอนไป ตงการให้ชานาจำฝ่ายนทโอนมาจำช
 ไม่เหมาะสม เพราะเกี่ยวข้องกับจิตใจของประชาชนอยู่ด้วย ประชาชนส่วนมาก
 เดยชกตงการให้การสอบสวนอยู่กับอำเภอ เพราะฉะนั้นหาพะเจ้าจึงได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับมาเพื่อให้เกิดางแนวปฏิบัติเดียว ให้เป็นการเด็ดขาดไป

นายสวัสดิ์ สารสาสิน (กาญจนบุรี) : คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ญัตินบหนักบร่างพระราชบัญญัติที่ปรากฏในอนดับ ๘ มีเหตุการเหมือนกัน

ด้อยอย่างหนึ่งคือเรื่องให้ชานาจดอตตาเกือบตักกิ่ง เพราะฉนั้นผมคิดว่าถ้า
หากเราจะรวมพิจารณากันเสียทีเดียว เป็นการแยกกฎหมายฉบับเดียวจะ
ดีกว่าตักกิ่งที่เราจะมากลั่นให้ตายระบบ เพราะฉนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้รวม
พิจารณาเป็นฉบับเดียวกัน

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐบาลเห็นชอบด้วย

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เรื่องรัฐบาลไม่ขัดขวาง แต่
ถ้าเรื่องนเจ้าของไม่อยู่และผู้ใดรับมอบหมายก็ไม่อยู่ เมื่อเจ้าของไม่อยู่ก็
พิจารณาแต่เฉพาะของคนที่ยอมคนเดียว

๑๖ ๑๕ น.

หลวงอรอดพรพิศาล (ตราด) : ในการที่ท่านผู้เสด็จร่างพระราช-
บัญญัติจนมาหมัดตักกิ่งเพียงสั้น ๆ ฉะนั้นก็แยกกฎหมายพิจารณาความ
อาญาให้เป็นการเหมาะสมในที่สุดฉนั้นขอ ๒ ประเด็นคือประเด็นที่ ๑ ตักกิ่ง
มีอำนาจสั่งคนหรือออกหมายคนได้ดังที่ได้ยกปรายมา อีกอย่างหนึ่งใน
การสั่งคนไม่ให้โอนไปโอนมา ประเด็นที่สองไม่จำคนคือจากกฎหมายประ-
มอดของพิจารณาคดีอาญาที่บังคับใจแต่คนนั้นให้ผิดก็เปลี่ยนได้ในเมื่อเป็นการ
ไม่เหมาะสมอยู่ทางอำเภอไม่เหมาะสมก็โอน ไปทางตำรวจได้ไม่บังคับด้วยตัว
ท่านผู้เสด็จซึ่งการให้การสั่งคนอยู่ที่อำเภอ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าท่านข้างเหตุผล
ว่าได้ยื่นขอจะโอนการสั่งคนมาทางตำรวจแต่ที่อำเภอทำการได้ตั้งนั้นเต็ม
ที่ ข้าพเจ้าเห็นตรงกันข้ามกับท่านผู้เสด็จเพราะเหตุว่าเมื่อกล่าวจะโอนแล้วก็ตั้ง
พยายามทำความดีเพชบ่ของกันไม่ให้เขาโอนมากก็ตามเมื่อได้ยื่นขอจะโอนมาก
ขึ้นแล้ว การถูกโอนนั้นเมื่อได้ข้างจะโอนไปก็ตั้งทำความดีก็จะไม่ตั้งถูกโอน
แล้วผลที่ท่านข้างถ้อยข้าพเจ้าเห็นด้วย ถ้าท่านข้างข้างอื่นข้าพเจ้าไม่รับฟัง

เกือบทุกชาติ ข้าพเจ้า เห็นออกกฎหมาย เพื่อให้เป็นการ เต็มชาติ เดียวบาง
 ก็เป็นการเสนอตามมติของประชาชน คอมติของประชาชนเท่าที่ฟัง ๆ จาก
 ผู้แทนทั่ว ๆ ไป และฟังจากท้องถิ่น ๆ จากประชาชนเขาทำงานสอดประสานที่อยู่กับ
 ข้าเขายังได้รับความเป็นธรรมดี แต่เดี๋ยวนี้กรมข้าพเจ้าทางท่านนายกรัฐมนตรี
 ก็ถูกทางคณะรัฐประหารบ้างอะไรบ้างว่าควรจะเสนอขอโอนไปให้ตำรวจทอง ๗๔
 จังหวัดเถอะ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้มาให้ได้รับการพิจารณาจากสภาเดี่ยวบาง
 บางทีเพื่อตัดความรำคาญของท่านบาง นกมีจำนวน ๗๔ จังหวัดไม่ตกลง
 ก็ได้เพียง ๕ จังหวัด มีเรื่องมาเสนอ ขอเท็จจริงเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงได้เสนอเข้ามา เมื่อเสนอเข้ามาแล้วคือว่า ถ้าหากว่าจะโอนไป
 จริงอยู่ ถ้าหากว่าสภาเห็นว่าควรจะโอนให้ไปทางโน้น นกเป็นมติของสภา
 จะทำได้ แต่ถ้าวางนั้นควรจะให้คงไปอยู่กับข้าภอเรื่อยไปก่อนแล้ว
 เราก็ออกกฎหมายขอย่างนี้เสีย เมื่อต่อไปเห็นว่าควรจะปลดออกไป ก็เสนอ
 กฎหมายขอเปลี่ยนไปใหม่ได้ คือไม่เปลี่ยนไปตามอารมณ์ของรัฐบาล ข้า
 พเจ้าเห็นเป็นการเหมาะสมแล้ว ถ้าหากว่าท่านปลดออกไปอย่างนี้ ความปรานี
 ประนอมระหว่งตำรวจกับข้าภอจะกันเกลียดกันไม่เค็มที่ คือว่าฝ่ายหนึ่งจะ
 คอยรังเฝ้าเขา ฝ่ายหนึ่งก็ตั้งเขาไว้ ประเดี๋ยวก็เกิดการแตกแยกและเกลียดงอนกัน
 เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ควรให้เด็ดขาดกันอย่างนี้เป็นการทำงานเด็ดขาดรู้หน้าที่
 เด็ดขาดไม่ต้องเก้งงาน ทำให้เกิดความท้อถอย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้
 เสนอกฎหมายนี้เข้ามาหวังว่าสภานคงจะเห็นใจ

นายเตียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 สำหรับเหตุการณ์ในเรื่องนี้ไม่มีปัญหาอะไรใหญ่โต แต่ว่าเจตนาของผู้เสนอ

ทศกัปราชย์ มาแทน เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลจะ ขอทำ ความ เข้าใจ อย่าง ละเอียดยิ่ง
 ถ้วน เพราะฉะนั้นในชั้นกรรมกัตถ์ทางรัฐบาลอาจจะรับหลักการได้ แต่
 ขอกราบเรียนให้ประชุมทราบเสียก่อนว่า ในเมื่อ มาตราที่ ๓๕ มาตรา
 แรกคือมาตรา ๒ ข้อ ๑๗ หมายความว่า การเพิ่มหรือตัดค่าจ้างพนักงานฝ่าย
 ปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ออก ขึ้นทางฝ่ายรัฐบาลตามความประสงค์
 ที่จะปรับปรุงในปัญหาข้อนี้ เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาแต่งตั้งตำรวจชั้น
 ช่างช้อเหตานั้นไม่อยู่ในชั้น ออกนอกหนังสือร่างพระราชบัญญัติของเดิมซึ่ง
 ทกาทงเห็นออกคุณช้อยจนว่า เรื่องปลัดกอง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ทางรัฐบาล
 ก็น่าจะได้รวมมือ ทนมาถึงมาตรา ๒ ท่านผู้เสนอดังมาตรา ๑๗ ออกซึ่ง
 ในชั้นเงื่อนไขพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ ข้าราชการ
 ตำรวจผู้ต อธิบดีกรม ตำรวจออก กฤษฎีกา แต่งตั้ง ให้เป็น พนักงาน สอดส่อง
 แต่ต้องมยศไม่ต่ำกว่าจามาธิบดีตำรวจ การตัดข้อความเหตานั้นอาจจะตรงกับ
 คำอภิปราย ที่ว่าอยากจะตัดอำนาจ พนักงาน สอดส่อง ออกเสีย ให้ไป อยู่ตาม
 อำเภอต่าง ๆ แต่ความจริงนั้นในมาตราที่แก้ไขนี้ มีความผูกพัน ไปหมักกัน
 เพราะว่าในมาตราที่ท่านเขื่อนมานท่านบอกพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
 ชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจสอดส่อง เมื่อมีค่าจ้างพนักงานฝ่ายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ก็ต้อง
 หมายความว่ามาตรา ๒ ข้อ ๑๗ ไปในตัว ซึ่งนั้นขอปรึกษาหารือกันต่อไป
 เพราะฉะนั้นก่อนจะรับหลักการขอจะเรียนทำความเข้าใจว่า ปัญหาที่ท่าน
 ระแวงว่าจะมีการโอนอำนาจการสอดส่องที่อำเภอ ทำอยู่เวลานั้นไปให้ตำรวจ
 นั้น ขอเรียนด้วยความสัตย์จริงว่าไม่เป็นความจริง แต่เมื่อท่านได้
 อภิปรายมาเป็นไปในการรณรงค์หลักการแล้ว ทางรัฐบาลนถยอาจจะขอทบทอง
 ถ้าเมื่อใดออกนอกรามาร่างกฎหมายฉบับนี้ แต่ถ้าวางประมวลกฎหมาย

๑๒๓๓
 ๑๒๓๔
 ๑๒๓๕
 ๑๒๓๖
 ๑๒๓๗
 ๑๒๓๘
 ๑๒๓๙
 ๑๒๔๐
 ๑๒๔๑
 ๑๒๔๒
 ๑๒๔๓
 ๑๒๔๔
 ๑๒๔๕
 ๑๒๔๖
 ๑๒๔๗
 ๑๒๔๘
 ๑๒๔๙
 ๑๒๕๐

พิจารณาความอาญานนมความจำเป็นอย่างยงที่จะขอความเห็นใจจากท่าน
 ผู้แทน เนื่องจากว่าต้นเหตุปัญหาที่เราได้มตชนานาชาติที่เป็นมาแต่ฉนน ก
 เนื่องจาก เราได้แก้ไข ประมวลกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบ เรียบร้อยเข้า
 จึงต้องมีภาระต่าง ๆ เพราะฉะนั้น ในการพิจารณากฎหมายฉบับใด ควรให้รอบ
 คอบ ในขั้นแรกคือให้เป็นที่ไปตามร่างอย่างที่ทำมาแต่คงเป็นทเบอหน่ายแก่การ
 พิจารณา ชยาก็จะขอให้ส่งารับหลักการเสียเลย ขอเรียนว่าปัญหาที่ท่าน
 สนใจนั้นขอได้โปรดให้ความละเอียดถี่ถ้วน เห็นใจรัฐบาลในการที่สภาจะขัด
 เส้นทางเดินให้รัฐบาลคงลงไป ฝ่ายบริหารงานก็ลำบากมาก รัฐบาล
 ไม่ได้บริหารด้วยเต็มภาคภูมิ เพราะรัฐบาลต้องรับผิดชอบไปด้วย เพราะ
 ฉะนั้นขอให้เห็นใจ ถ้าหากท่านอภิปรายหรือว่าหลักการนั้นไปโดยกว้างๆ
 ตามที่ท่านได้ร่างมา ส่วนที่ท่านมีความคิดเห็นในการที่โอนจากตำรวจไป
 ข้าเกอไม่พูดกันในกรรมาธิการแต่ก็เกลียดกับผู้เขยอชานู คือขอถกกันเป็น
 หลักการ แต่ถ้าหากคณะกรรมการเห็นชอบด้วยเหตุผลของท่านผู้เสนอ ทาง
 รัฐบาลก็อาจจะไม่ขัดข้องประการใด อย่างรัฐบาลยกยอรับหลักการ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้ายังฟังไม่แน่ชัดว่ารัฐบาล
 จะรับหลักการหรือไม่รับ

นายเลื่อง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 หมายความว่าไม่ชัดข้องที่สำหรับจะรับหลักการ

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอเสนอ
 ให้ตั้งมติ

มีมติมาซึ่งกรรมา
 ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : พยใจหรือไม่ว่าคุณเทียมๆ ร่าง
 พระราชบัญญัติขึ้นสภาขอรับหลักการไปพิจารณาเลย จะมีใครขัดข้องหรือไม่

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : รัฐบาลยังเกยงอนในเรื่องประ
 เคน ๒ ประเด็น ที่ข้าพเจ้าถามในสภา ซึ่งจะว่าอย่างไรกัน หรือจะให้ตั้ง
 คณะกรรมาธิการพิจารณาขอให้ท่านผู้เสนอรับรองแก่รัฐบาล

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นขอให้เข้าใจกัน
เล็กน้อย

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : คือว่ารัฐบาลกลางเมื่อก่อนจะไม่
ชัดของที่จะรับหัตถการนี้ เมื่อรัฐบาลไม่ชัดของในเรื่องรับหัตถการนี้แล้ว ขอ
เห็นอย่างใดจะคงควรมาพิจารณาไปพิจารณาอย่างนั้นจะเป็นการชัดของ
หรือไม่ในการที่รัฐบาลจะคงควรมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกันก็เสร็จไป แต่ต้อง
เข้ามาตามกำหนดเวลา อย่างนั้นน่าจะไปได้ ข้าพเจ้าไม่ชัดของตามแบบ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : การตั้งกรรมการเอาใจที่หลัง
นั้นจะรับหัตถการหรือไม่ หมายความว่าเจ้าของร่างไม่ชัดของ เมื่อเจ้า
ของร่างไม่ชัดของ ก็แปลว่าสถานที่พร้อมที่จะรับหัตถการก็ขอเสนอให้ประชุม
พิจารณาตามมติ คือว่าสถานที่รับหัตถการเป็นเอกฉันท์ มิใช่เห็นเป็นอย่างอื่น
หรือไม่

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : โดยเฉพาะข้าพเจ้าไม่มีความ
เห็นด้วยในเรื่องรับหัตถการ แต่ว่าสภาจะรับหัตถการข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ โดย
เฉพาะร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะออกมา อะไร
ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีประโยชน์เลย ท่าน
ยังคิดถึงท่านเองว่าอยากจะให้ อย่างเช่นปลัดก็ยังมีอำนาจออกหมายค้นหมาย
จับ ท่านต้องมองให้ซึ้ง ๆ ไปอีกว่า.....

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณไม่เห็นด้วยใช่หรือไม่ คือ
ไม่พร้อมที่จะรับหัตถการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่คุณบัญญัติเห็น
ลงมติแล้ว ถ้าจะขอพูดต่อไปต้องขอเบ็ดเสร็จไป

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเบ็ดเสร็จไป
มีลงมาสิครับของ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้ขอเบ็ดขมิบปรายแถมผู้บริ
รองถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าขอ मतที่ประชุม ผู้ใดเห็นควรเบ็ดขมิบปรายต่อไป
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรลงมติได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติ ข้าพเจ้าขอ
ถามที่ประชุมว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ก้าลังพิจารณาอยู่นี้ควรจะรับหลักการ
หรือไม่ ผู้ใดเห็นควรไม่รับหลักการโปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมยอมรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วพิจารณา กรรมาธิการดำเนินหรือ
จึงดำเนิน

นายเทียม ไชยนันท์ (ตลก) : ข้าพเจ้าขอเด้อกรรมาธิการ
จึงดำเนิน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอจากที่ประชุมอนันต์ กคน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเด้อ ๑๕ คน
มีสมาชิกบริบรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณทองดี ฯ เด่นขอ ๑๕ คน
ผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๑ คน

มีสมาชิกรับรอง

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ๗ คน

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขุนอนุสรกรรมเด่นขอ ๗ คน มีอยู่
๓ เด่น ๑๕, ๑๓, ๗ ถอนเสียอย่างหนึ่งคือใหม่ ๑๕, ๑๓, ๗ ข้าพเจ้าจะได้ถาม
เป็นราย ๆ ไป ผู้ใดเห็นควร ๗ คน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควร ๑๑ คน โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควร ๓๕ คน โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ากรรมมาธิการมี ๑๑ คน
จะเสนอเท่าจำนวน ๑๑ คน หรือจะไม่จำกัดจำนวน

นายพรหมมา เคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอเฉพาะ
จำกัดจำนวน

มีสมาชิกรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น
เป็นอันว่าเสนอจำกัดจำนวน

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

รัฐบาลขอเสนอ ๕ คน

- ๑. อธิบดีกรมตำรวจ
- ๒. พ.ต.ท. พัฒน์ นิตยพัฒนานนท์
- ๓. นาย ทวี แรงขำ
- ๔. หอจดนฤกคบริหาร
- ๕. หอจดอรรถพรพิศาล

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอ ๕ ยังมีอีก ๒
สมัครเป็นผู้เสนอ

นายพรหมมา แตนวงศ์ (ภาพสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอคุณ
เทียม ไชยหนัก

มีสมัครรับรอง

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายภักดี
พัฒนภักดี

มีสมัครรับรอง

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายบุญมี
ปารมวงศ์

มีสมัครรับรอง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเสวี
อิศรางกูร ณ อยุธยา

มีสมัครรับรอง

นายก่อเกียรติ ชฎาเสน (ตรัง) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายไกรสร
สุชาติวงษ์

มีสมัครรับรอง

นายสมบุรณ์ เดชสุภา (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
เพียร ราชธรรมพิทักษ์

มีสมัครรับรอง

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว

เลขาธิการรัฐสภา : นายช่อถรรพมาธิการมณฑล

- ๑. พต.ท. หอดวงชาติตระการโกศล ๒. พ.ต.ท. พงษ์ นงนพนา
- นท ๓. นายท้วม แสงชา ๔. หอดวงนรกิจบริหาร ๕. หอดวงขรรณพรพิศาล
- ๖. นายเทียม ไชยนิพนธ์ ๗. นายภักดี พงษ์ภักดี ๘. นายบุญมี ปารมวงค์
- ๙. นายเดวี อิศรางกูร ณ อยุธยา ๑๐. นายไกรสร ชูสวัสดิ์ ๑๑. นายเพียร
- ราชธรรมนิเทศ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ประมุขคดีภายใน ๖ วัน

นายเทียม ไชยนิพนธ์ (ตัก) : ประมุขคดีภายใน ๖ วัน

นายบุญมี ปารมวงค์ (ลพบุรี) : ไม่เกิน ๓ เดือน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ กำหนดวันเดี๋ยวนั้น

ไม่อย่างนั้นลำบาก

นายบุญมี ปารมวงค์ (ลพบุรี) : ขอ ๓๐ วัน

มีมติสมาชิกรับรอง

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : ขอเสนอ ๑๕ วัน

มีมติสมาชิกรับรอง

นายเทียม ไชยนิพนธ์ (ตัก) : ขอเข้าพบเจ้าชอกชอน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอชอกชอน ๓๐ กับ ๑๕ ผู้ใด

เห็นควรประมุขคดีภายใน ๑๕ วัน ชกมอชน

มีมติสมาชิก ๒๐ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรประมุขคดีภายใน

๓๐ วันโปรดชกมอชน

ไม่มีมติสมาชิกชกมอ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าประมุขคดีภายใน ๑๕

วัน ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์ ผู้ตรวจงาน
 ประดิษฐ์ ศรีสุชาติ " "
 สุรินทร์ ตัณฑากกร " "
 สุวัฒน์ จิตรภักดิ์ " "
 ศิริ มนต์ไครเวศ " "
 โนมเฉตา ตัณฑากกร " "
 อารักษ์ ตัณฑุเบญ " "
 เด็ก จารุณัฐ " "
 พิพัฒน์ เอกะโรหิต " "
 ไชศ คุปตะวาทิน " "
 อุดม พตอยสังวาลย์ " "
 วิจิตร นัตะไพจิตร " "

เกษม บุญศรี
 ประธานสภาผู้แทน

เจริญ ปันหาโร
 เลขาธิการรัฐสภา